

ڊالی!

زما د ټیوونې او روزنې په ډگر کې
مخکنس لارښود، قدرمند او محترم پلار،
گران او مشر ورور انجنیر محمد زبیر
(رحیمی) ته چې دواړو تر خپلې وسې تل
زما د بریاوو په وړاندې د شته ناخوالو او
خنډونو سره په ورین تندي مبارزه کړې،
ډالی کوم او د الله ﷻ له درباره ورته د
دارینو د بریا مستدعی یم.

د ملګرو ملتونو سازمان

د بشري حقونو نړیواله اعلامیه
د بشري حقونو اسلامي اعلامیه

عبيد الرحمن رحيمي

ناشر و معزف تمدن شما

شناسه

- د کتاب نوم: د ملگرو ملتونو سازمان
 - ليکوال: عبیدالرحمن رحيمي
 - ډیزاین: انجنیر محمد افضل ذاکر
 - د چاپ وار: لومړی، ۱۳۹۷ خورشیدی
 - کچه او چاپ شمېر: رقی، ۱۰۰۰ نسخه
 - بیه: ۱۰۰ افغانی
 - خپرندوی: انتشارات تمدن شرق
- پته: کابل؛ د کوټه سنگی چوک او دهبوري څلورلارې ترمنځ، د رحمان بابا لیسې ته مخامخ.
اړیکه: ۰۷۰۸۲۱۵۱۱۳ و ۰۷۷۳۲۹۴۰۰۱
Email: shamssharg@yahoo.com
- د چاپ، ژباړې زیاتونې او کاپي حقوق یې له خپرندوی سره خوندي دي.

تقریظ

نقش سازمان‌های بین‌المللی در عصر معاصر به دلیل ضرورت تامین امنیت و صلح جهانی از بنیادی‌ترین نیازها و آرمان‌های بشری بوده است. تامین امنیت و صلح جهانی بدون موجودیت سازمان‌های بین‌المللی امکان‌پذیر نبوده است. بنابراین این فاجعه جنگ جهانی اول و دوم منجر به تجمع دولت‌های جهت‌پایان‌بخشیدن به جنگ‌ها و تشکیل جامعه ملل و نهایتاً سازمان ملل متحد گردید.

جامعه ملل بر خرابه‌های جنگ جهانی اول بنیان گذاشته شد ولی به دلیل ضعف‌های جامعه ملل، جنگ جهانی دوم شکل گرفت. اما بازم احساس ضرورت به تشکیل سازمان بین‌المللی از بین نرفت و دولت‌های فاتح جهانی بار دوم به ارایه راسخ‌تر جهت‌تأمین امنیت و صلح جهانی به تاسیس سازمان بین‌المللی جدید «سازمان ملل متحد» پرداختند.

این کتاب توسط محترم عبیدالرحمن (رحیمی) تحت عنوان سازمان ملل متحد به زبان پشتو به رشته تحریر درآمده است. در نوشتن اثر کنونی زحمات زیادی را آقای (رحیمی) متقبل گردیده و از عهده‌ای این مسوولیت بزرگ به خوبی بدر شده و خالیگاه مهم را پر نموده و جا دارد که این اقدام معنوی‌شان ستایش به عمل آید.

در این کتاب به صورت علمی به (پیشینه شکل‌گیری، اصول، اهداف، و ارکان سازمان ملل متحد) پرداخته شده و مورد بررسی قرار گرفته است.

اکنون بعد از طبع آن محصلین گرامی رشته روابط بین‌الملل و حقوق بین‌الملل عمومی می‌توانند برای مطالعات بیشتر از این اثر علمی جهت غنای علمی‌شان بهره‌برند و از اساتید پوهنتون‌های کشور تقاضا دارم که مفاد این کتاب را برای مطالعات تخصصی به جوانان کشور ارشاد فرمایند.

در اخير يك بار ديگر براي دوست گرامي و جوان فرهيخته ميهنم آقاي
عبيدالرحمن (رحيمي) توفيق مزيد از رب العزت در زمينه خلق آثار علمي
استدعا دارم.

با احترام

اسماعيل روشنگر

استاد پوهنتون كاروان و عضو ارشد انستيتيوت تحقيقات استراتژيكي و مطالعات توسعه افغانستان

د پیل خبرې

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى اله وصحبه
أجمعين وبعد!

لکه څرنگه چې نړيواله سوله او امنيت د دولتونو لپاره يوه فطري او اړينه موضوع ده؛ نو پدې اساس د ملگرو ملتونو سازمان چې يو نړيوال سازمان دی، له دوهمې نړيوالې جگړې وروسته په (۱۹۴۵م) کال د اکتوبر په (۲۴) نيټه د يو لړ اقداماتو او هلو ځلو (د بين المتحيدينو د اعلاميې صادريدل، د اتلانتيک منشور، د ملگرو ملتونو اعلاميه، د مسکو او تهران کنفرانسونه او بالاخره د سانسفرانسکو کنفرانس) په پايله کې د تل پاتې نړيوالې سولې او امنيت د راوستلو، ساتلو، او تداوم لپاره د امريکا د متحده ايالاتو په نيويارک ښار کې رسماً په فعاليت پيل وکړ، چې دغه موخې ته رسيدل په گډه د نوموړي سازمان د غړو هيوادونو د همکارۍ په پايله کې ممکنه ده.

د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان منشور د (۱۹) فصلونو او (۱۱۱) مادو په لرلو سره تدوين شو او د نړيوالې محکمې د ديوان اساسنامه د منشور د نه بېلېدونکي ضميمې په عنوان وپېژندل شو او ددغه کال د جون په (۲۵) نيټه د سانسفرانسکو د اپراي په تالار کې د رايو په اتفاق تصويب شو، يوه ورځ وروسته په هغه تشریفاتې مراسمو کې چې د (ورکو سربازانو) په پار جوړ شوی وو، د اکتوبر (۲۴) نيټه رسماً د ملگرو ملتونو د ورځې په نوم ونومله.

د ملگرو ملتونو سازمان اصلي ارگانونه چې د امنيت شورا، عمومي اسامبله، د نړيوالې محکمې ديوان، اقتصادي او ټولنيزو چارو شورا، دارالانشأ او د قيموميت شورا څخه عبارت دي، د نوموړي سازمان سره د سولې او امنيت په برخه کې پراخه همکاري لري چې په اړه يې په راتلونکي کې په مفصل ډول بحث شويدي.

زموږ گران هیواد افغانستان هم ددغه سازمان غړیتوب په (۱۹۴۶م) کال
یعنې د نوموړي سازمان له تاسیس څخه یو کال وروسته تر لاسه کړ، چې
ځان یې له دې لارې نړیوالو اړیکو ته داخل کړ.

ما په دې کتاب کې د ملگرو ملتونو د نړیوال سازمان په اړه تر خپلې وسې
ډیرې معلومات ځای پر ځای کړي، خو دا په دې معنی نده چې، د
نیمگړتیاوو او نواقصو څخه دې خالي وي، بلکه پدې اړه مې له محترمو
استادانو، گرانو محصلینو، د نظر خاوندانو او ټولو لوستوونکو څخه هیله داده
چې، ددغه اثر هر ډول عیبو او نیمگړتیاوو ته چې دوی ته په نظر ورځي؛ زما
پام هم ور واړوئ، تر څو په راتلونکي چاپ کې یې اصلاح ته پاملرنه وکړم.

او په آخر کې د واکمن او ځواکمن څښتن تعالی ډیر، ډیر شکر پر ځای
کوم او پر ځان مې د الله ﷻ ځانگړې لورینه او پیرزوینه گڼم، چې ماته یې
ددې توان راکړ، تر څو دغه ارزښتناک اثر (د ملگرو ملتونو سازمان) د خپل
مسلك په برخه کې د گرانو هیوادوالو او بالخصوص د محترمو محصلینو لپاره
په خپله مورنۍ ژبه (پښتو) د لیک په گانه سمبال کړم.

لکه څرنگه چې الله ﷻ هیڅ نفس له خپل وس او توان څخه لوړ نه دی
مكلف کړی، بلکه د خپل توان په اندازه یې په ټولنه کې د خپل ځان او خلکو
په وړاندې د مسؤلیت او مکلفیت بار ور په اوږه کړی، نو ما هم د خپل توان په
کچه دغه سپیڅلي مکلفیت ته غاړه ټیټه او په ورین تندي مې ورته لیبیک وویل.
له بل لوري په پښتو ژبه کې د کتابونو کم شتون او فقر هغه موضوع وه،
چې د نوموړي اثر لیکلو ته یې وهڅولم. او په دې برخه کې د ذولجلال رب
څخه د لا زیات توفیق او نصرت غوښتونکی یم!

عبيدالرحمن (رحيمي)

د حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی د ادارې او دیپلوماسۍ څانگې د څلورم ټولگي محصل

لړ لیک

مخکنه

سرلیک

لومړی څپرکی

۱. د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان

- ۱- الف- د ملگرو ملتونو سازمان تاریخچه..... ۱
- ۲- ب- د ملگرو ملتونو سازمان مقعر..... ۲
- ۲- ج- د ملگرو ملتونو سازمان رسمي ژبې..... ۲
- ۲- د بين المتحدينو اعلاميه (Inter - Allied Declaration)..... ۲
- ۳- د اتلانتيک منشور (Atlantic Charter)..... ۳
- ۳- د ملگرو ملتونو اعلاميه..... ۳
- ۴- د تهران او مسکو کنفرانسونه..... ۴
- ۵- د امبارتن اوکس او يالتا کنفرانسونه..... ۵
- ۷- د سانسفرانسکو کانفرانس..... ۷

دویم څپرکی

- ۹- الف- د ملگرو ملتونو سازمان موخې او اصول..... ۹
- ۱۰- ب- د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان اصول..... ۱۰
- ۱۰- ج- د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان جوړښت (ترکیب)..... ۱۰
- ۱۴- د ملگرو ملتونو په سازمان کې د غړیتوب د لاسته راوړلو اصول..... ۱۴
- ۱۴- د ملگرو ملتونو په نړیوال سازمان کې د غیر غړو دولتونو حالات..... ۱۴
- ۱۷- د ملگرو ملتونو په سازمان کې د غړیتوب انتها..... ۱۷

درېم څپرکی

د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان اصلي ارګانونه

- ۲۰- الف: د امنیت شورای جوړښت (ترکیب)..... ۲۰
- ۲۳- د امنیت په شورای کې رأی گیری..... ۲۳

- د امنیت شورای د یوه غړي له رایې ورکولو څخه ډډه کول او د هغه
 ۲۴..... حقوقی اغیزې
 ۲۵..... د امنیت شورای دندې او اختیارات (صلاحیتونه)
 ۳۰..... د امنیت شورای اجراءات
 ۳۶..... ب: عمومی اسامبله
 ۳۷..... په عمومی اسامبله کې د رأی گیری بڼه (شکل)
 ۳۸..... د عمومی اسامبلې دندې او واکونه

څلورم څپرکی

د عدالت نړیواله محکمه

- د عدالت نړیوالې محکمې پرتله د نړیوالې دایمي محکمې سره ۴۲
 ۴۲..... اختلافي نقطې
 ۴۳..... د عدالت نړیواله محکمه د ملگرو ملتونو د سازمان اصلی رکن
 ۴۵..... د نړیوالې محکمې د دیوان پیدایښت
 ۴۷..... د نړیوالې محکمې تأسیس
 ۴۸..... د نړیوالې محکمې جوړښت او تشکیلات
 ۴۹..... د ځانگړي قاضي څخه گټه اخیستنه
 ۵۲..... ج: د نړیوالې محکمې واکونه (صلاحیتونه)
 ۵۳..... د محکمې مشورتي واکونه (صلاحیتونه)

پنځم څپرکی

د ټولنیزو او اقتصادي چارو شورای

- د ټولنیزو او اقتصادي چارو شورای د غړو جوړښت (ترکیب): ۵۸
 ۵۹..... د کار طرز العمل
 ۶۲..... د مطالعاتو اجرا کول
 ۶۳..... سپارښتلیکونه صادرول

- د کنوانسیونونو د مسودې ترتیبول ۶۳
- د نړۍ والو کنفرانسونو تشکیل ۶۴
- د تخصصي سازمانونو سره مرسته او د هغوي ترمنځ د همغږۍ ټینګښت
..... ۶۴
- و- دارالانشأ ۶۶
- ز- سرمنشي ۶۶
- ج- د سرمنشي د ټاکلو بڼه ۶۶
- ب: د سرمنشي دندې او اختیارات ۶۸
- ه: د قیمومیت شوراى تاریخچه ۷۱
- د قیمومیت شوراى صلاحیتونه او اختیارات ۷۷

شپږم څپرکی

د بشري حقونو نړیواله اعلامیه

- سریزه ۷۹

اووم څپرکی

د بشري حقونو نړیواله اسلامي اعلامیه

- سریزه ۸۹
- ضمایم ۹۹
- لومړی ضمیمه ۹۹
- دویمه ضمیمه ۱۰۷
- اخځلیکونه ۱۱۱

لومړی څپرکی

۱. د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان

الف- د ملگرو ملتونو سازمان تاریخچه

د ملگرو ملتونو سازمان پیدایښت او منځ ته راتگ د هغو اقداماتو او هلو ځلو پایله ده، چې د دغه سازمان په رامنځ ته کیدو کې موثر او گټور واقع شوي وو. ددغه اقداماتو او هلو ځلو له جملې څخه کولای شو چې د بین الملتحدینو د اعلامې صادیریدل، د اتلانتیک منشور، د ملگرو ملتونو اعلامیه، د مسکو او تهران کنفرانسونه، د امبارتن اوکس او یالتا کنفرانسونه او په پای کې د سانفرانسکو کنفرانس ته اشاره کولای شو.

نوموړی سازمان د (۱۹۴۵م) کال د اکتوبر په ۲۴ نیټه د ملتونو ټولنې پرځای د ۵۱ غړو هیوادونو په گډون رامنځ ته شو. چې په ۲۰۱۵ م کال کې یې د غړو هیوادونو شمیر ۱۹۳ ته لوړ شو. کابو ټول هغه مستقل هیوادونه چې په نړیواله سطحه په رسمیت پیژندل شوي دي، ددغه سازمان غړیتوب لري.

په استثنا د واتیکان (عضویت یې په سازمان کې نه دی قبول شوی) او د ملي چین (تایوان) چې عضویت یې د چین ولسي جمهوریت له عضویت وروسته لغوه شو. د ملگرو ملتونو غړیتوب نه لري. نوموړی سازمان د دوهمې نړیوالې جگړې وروسته د فاتحو هیوادونو له خوا شکل ونیو. چې د امنیت شورای ددغه سازمان پیاوړی ارگان گڼل کیږي او د ۵۱ غړو څخه چې ۵ یې دایمي او ددغه شورای په تصمیم نیولو کې د ویتو له حق څخه هم گټه اخیستونکي دي.

ب- د ملگرو ملتونو سازمان مقعر

د ملگرو ملتونو سازمان غړيو هيوادونو له يوې رايې اخیستو وروسته د ۱۹۴۶م کال د دېسمبر په ۱۴ نېټه د امریکا د متحده ایالاتو د نیویارک ښار خپل مقعر وټاکه. چې وروسته جان دي راکيفيلر اوه هکتاره ځمکه د ۸.۵ ملیون ډالرو په بدل کې د نیویارک د ختیځ بحر ته څیرمه نوموړي سازمان ته د تحفې په شکل وړاندې کړه. او تحفه یې د غړيو هيوادونو له خوا قبوله او په ۱۹۵۲م کال کې یې د تعمیر کار پای ته ورسیده.

ج- د ملگرو ملتونو سازمان رسمي ژبې

د ملگرو ملتونو سازمان رسمي ژبې عربي، چينايي، انگرېزي، فرانسوي، روسي او هسپانوي ژبې دي. خو کاري ژبې يې چينايي، انگرېزي، فرانسوي، روسي او هسپانوي ژبې دي. اوس لاندې هغو ټکو ته په تفصيل اشاره کوو، کوم چې ددغه سازمان په رامنځ ته کيدو کې گټور او مؤثر تمام شويدي.

د بين المتحدينو اعلاميه (Inter - Allied Declaration)

لومړی گام چې د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان د تأسيس لپاره پورته شو، د بين المتحدينو د اعلاميې صادريدل وو. دغه اعلاميه د ۱۹۴۵م کال د جون د مياشتې په (۱۲) نېټه په لندن کې د "سنت جيمز" په ماڼۍ کې د يوځای شويو هيوادو د استازو له خوا (استراليا، د جنوبي افريقا اتحاديه، بریتانيا، زلاندنو، کاناډا، د بلجيم په تبعید کې هيوادونه، چک سلواکيا، لهستان، لوگزامبورک، ناروې، هالند، يوگوسلاويا، يونان، او له فرانسې جنرال دوگل لاسليک کړه) او ددې اعلاميې د لاسليک وروسته يې ټينگار کاوه، چې د واقعي او تل پاتې سولې بنسټ د نړۍ د ازادو ملتونو د تيري د خطر د مخنيوي، په اقتصادي او ټولنيزه برخه کې د

ټولو هیوادونو گډه همکاري ده.

دغه موخې ته د رسیدو په خاطر د سولې او جگړې په وخت کې یو او بل سره د نړۍ د هیوادونو او ازادو ملتونو د همکاريو په پایله کې ممکنه ده.

د اتلانتیک منشور (Atlantic Charter)

د بین المتحیدینو (یوځای شویو هیوادونو) د اعلامیې وروسته کوم گټور گام چې د نوموړي سازمان د تاسیس په اړه پورته شو، د اتلانتیک د منشور لاسلیک کول وو. هغه د ۱۹۴۱ م کال د اگست د ۱۴ نیتې ملاقات وو. چې د امریکا د متحده ایالاتو د وخت ولسمشر- فرانکلین روزولټ د انگلستان د وخت صدراعظم وینستون چرچیل له خوا په عرشه ناوې (اطلس اتلانتیک اقیانوس کې واقع ده) کې ترسره شو هغه تړون لاسلیک شو، چې د اتلانتیک په نامه سره یادېږي. دغه منشور په اتو (۸) عمده اصولونو استوار وو. چې آتم اصل یې په لاندې ټکو تینگار کولو.

تر هغه وخته پورې چې د عامه امنیت په خاطر یو پراخ او دایمي نظام منځ ته نه وي راغلی د هیوادونو بې وسلې کول اړین دي د یوه پراخ او دایمي نظام مفهوم په خپله د اتلانتیک منشور د لاسلیک کوونکو هیوادونو نیت د نړیوال سازمان جوړېدل وو. سره له دې چې دا مطلب په منشور کې نه وو روښانه شوی.

د ملگرو ملتونو اعلامیه

د ۱۹۴۲ م کال د جنوري په لمرۍ نیټه په جکړه کې د امریکا ور گډیدل د ۲۶ هیوادونو استازو چې د محوري هیوادونو المان، ایټالیا او جاپان په ضد یې مبارزه کوله. په واشنگټن کې یوه اعلامیه لاسلیک کړه چې د ملگرو ملتونو اعلامیې په نوم سره یادېږي. په دې اعلامیه کې هیوادونو ژمنه کړې وه، چې ټولې پوځي او اقتصادي سرچینې به د

محوري هيوادونو او د هغوي د ملاتړو پر ضد په کار اچوي. او هيڅ يو غړي هيواد به په يواځې توگه له دښمنانو سره سوله نه کوي. د ملگرو ملتونو اعلاميې وروسته غړو هيوادونو يو لړ نورې لږومنامې د نړيوالې سولې او امنيت ټينگښت او د نړيوال سازمان د تشکيل په هکله لاسليک کړي. د دغه لږوم نامو له جملې څخه کولای شو، د ستالين او د پولنډ ولسمشر- سيکوريسکي (Sikorski) ترمنځ په ۱۹۴۲ م کال تړون او د انگليس اتحاد، شوروي اتحاد، د جمهوريتونو ترمنځ ۱۹۴۲ م دکال د مې د مياشتې د (۲۶) نيټې تړونونه يادولای شو.

همدارنگه په ۱۹۴۳ م کال د ډسمبر (۱۷) نيټه د امريکا متحده ايالاتو د بهرنيو چارو وزير کرډل هول کانگرس د هغو اقداماتو په ضد چې هيواد به يې په نوي نړيوال سازمان کې د غړيتوب د مخنيوي په خاطر ترسره شوی وو، يوه راډيويي نيوکه وکړه او د نړيوال سازمان د تاسيس مسئله او دغې موخې ته د رسيدو په خاطر يې لارې چارې طرحه کړې. ددې نيوکې په تعقيب د امريکا د استازو مجلس په ۱۹۴۳ م کال د ډسمبر په (۲۰) نيټه يوه مشهوره پريکړه چې د "قولبرايت" په نوم سره يادېږي، د (۳۶۰) موافقو او (۲۹) مخالفو رايو په وړاندې په تصويب ورسوله. پدې پريکړه کې له کانگرس څخه غوښتنه شوې وه، چې د نوي نړيوال سازمان د تاسيس سره موافقه وکړي، ددې غوښتنې په تعقيب د امريکا د سنا مجلس د سناتور (تونالي) طرحه ومنله.

د تهران او مسکو کنفرانسونه

او بل گام چې د ملگرو ملتونو سازمان د تاسيس په خاطر پورته شو، د ۱۹۴۳ م کال د اکتوبر د مياشتې په ۳۰ نيټه په مسکو کې د امريکا د بهرنيو چارو وزير (کرډل هول) د شوروي اتحاد د بهرنيو چارو وزير

(مولوتیف) د انگلستان (انتوني یدن) په شوروي اتحاد کې د چین لوي سفير (فوپینگ شونگ) ترمنځ ملاقات وو.

چې گډونوالو د خپلو متبوع دولتونو څخه د يوه نړیوال سازمان تأسیس د اړتیا غوښتنه وکړه. چې د ټولو سوله دوسته هیوادونو د غړیتوب (لوی او واړه) په اصولو ولاړ وي.

او د نړیوالې سولې او امنیت د ټینګښت په منظور یې ټینګار کاوه. د ۱۹۴۲ م کال د دسمبر په لومړۍ نیټه یعنی یوه میاشت وروسته د مسکو کنفرانس د دريو هیوادونو انگلستان (ویستون چرچیل) امریکا (روزولټ) او شوروي اتحاد (ستالین) ولسمشرانو د تهران په کنفرانس کې گډون وکړ.

په هغه مسؤلیت باندې یې د سولې د راوستو او د جگړې د مخنیوي په هکله چې د دغه هیوادونو او په ټولیز ډول د ملگرو ملتونو د سازمان په غاړه وي، ټینګار وشو.

د امبارتن اوکس او یالټا کنفرانسونه

د ۱۹۴۴ م کال د اوړي په پای کې د واشنګټن ډي سي په ویلاي کې، چې په امبارتن اوکس باندې مشهور دی، د امریکا، انگلستان او شوروي اتحاد د کارپوهانو یو کمیسیون په ۱۹۴۴ م کال د اګست له (۲۱) څخه تر (۲۸) پورې او په همدې کال د دسمبر د ۲۹ نیټې څخه د اکتوبر تر ۷ نیټې پورې یو بل کمیسیون د امریکا انگلستان او چین د کارپوهانو څخه جوړ شو. چې په پایله کې د یوه سند په ترتیب کولو چې ۱۲ فصله یې درلودل پای ته ورسیدل چې په ټولیز ډول د نووړي سازمان د پام وړ موخې او اصول د هغې اصلي اورگانونه د نړیوالې سولې او امنیت د ټینګښت په هکله د نظام برقراري د دولتونو ترمنځ اقتصادي او ټولنیزو برخو کې همکاري درج شوې وې. په همدې خبرو اترو کې د نړیوالې

سولې او امنیت ساتنې موضوع د امنیت شورا په غاړه ور واچول شوه، چې له (پنځو لویو ځواکمنو هیوادونو) څخه جوړه شوې وه. ولې د امنیت په شورا کې د رای گیری په هکله عدم توافق (د یالتا) غونډې ته پاتې شو. په ۱۹۴۵ م کال د فبروري په یوولسمه نیټه په امنیت شورا کې د رای گیری د شکل موضوعات د یالتا په کنفرانس کې د فرانکلین روزولټ، چرچیل او ستالین له خوا تر بحث لاندې ونيول شول.

پدې خبرو اترو کې هوکړه وشوه، هغه کنفرانسونه چې د ملگرو ملتونو سازمان په گډون په ۱۹۴۵ م کال کې د اپریل په ۲۵ نیټه په سانسفرانسکو کې دایرېږي، چې د سازمان منشور د امبارتن اوکس د کنفرانس د طرحې په بنسټ تیار شي. دغې کنفرانس د چین دولت او د فرانسی د وخت موقت حکومت څخه غوښتنه کړې وه، چې د نورو هیوادونو سره (امریکا، انگلستان او شوروي اتحاد) د سانسفرانسکو په کنفرانس کې همکاري وکړي. د فرانسی او چین دولتونو سره د شوروي اتحاد د مشورې په پای کې د منشور وړاندې شوی متن د رای گیری په بڼې سره را څرگند شو. د چین دولت ته د لیرل شوي بلنلیک سره هوکړه اعلان کړه. ولې د فرانسی دولت یواځې په کنفرانس کې د گډون موضوع ومنله. پدې باندې ټینگار وشو، چې د سانسفرانسکو کنفرانس ته رابلل شوي هیوادونه د سوله دوستۍ شرط تر څنګ باید د ۱۹۴۵ م کال د مارچ تر لومړۍ نیټې پورې د جاپان او المان په ضد د جگړې اعلان وکړي. او په ۱۹۴۲ م کال د جنوري په لومړۍ نیټه (د ملگرو ملتونو د سازمان اعلامیه) یې باید لاسلیک کړې وي. همدارنګه په امنیت شورا کې د رای گیری شکل هم د سانسفرانسکو په کنفرانس کې ومنل شو. دا موضوع په بلنلیک کې هم درج شوې وه.

د سانسفرانسکو کانفرانس

دغې کنفرانس خپل کار د امبارتن اوکس او یالتا د کنفرانسونو د طرحې پر بنسټ د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د تدوین او منظوری په منظور پیل شو. نوموړی کنفرانس رسماً د نړیوال سازمان په باره کې د ملگرو ملتونو کنفرانس نوم ځانته غوره کړ. د سانسفرانسکو له کنفرانس وړاندې د منشور د امبارتن اوکس او یالتا کنفرانسونو پېشنهادي متن د نړۍ د بیلا بیلو هیوادونو له خوا په انفرادي ډول وڅیړل شو.

د لاتین امریکا د ۲۰ هیوادونو استازو د ۱۹۴۵م کال د فبروري له ۲۱ نیټې څخه د مارچ تر ۸ نیټې پورې د ماکسیکو په ښار کې سره غونډ شول او د یوه پریکړه لیک په ترڅ کې یې د ملگرو ملتونو سازمان د منشور په هکله خپل نظرونه څرگند کړل. ددغه او نورو واپو هیوادونو له نظره د امنیت شورا پنځو دایمي غړو د ویتو حق د ځانگړي امتیاز د اصل سره په تضاد کې وو. همدارنگه د ملگرو ملتونو د سازمان د فلسفې سره د سیمیزو سازمانونو د کار او فعالیتونو یو لړ اوږده بحثونه راوپارول. ددې نیوکو سره سره په ۱۹۴۵م کال د جون په ۲۵ نیټه د ملگرو ملتونو سازمان منشور د رایو په اتفاق تصویب شو.

دغه منشور د ۱۹ فصلونو او ۱۱۱ مادو په لرلو سره تدوین شو. او د نړیوالې محکمې د دیوان آساننامه د منشور د نه بیلیدونکي ضمیمې په عنوان وپیژندل شو.

د ملگرو ملتونو سازمان منشور د جون په ۲۵ نیټه د سانسفرانسکو د اپرآی په تالار کې د رایو په اتفاق تصویب شو. یوه ورځ وروسته په هغو تشریفاتو مراسمو کې چې "ورکو سربازانو" په ویاړ جوړ شوی وو، د دوهم ځل لپاره دغه منشور تأیید شو او بلاخره په ۱۹۴۵م کال د اکتوبر په ۲۴

نيټه وروسته له هغې چې امريکا، چين، شوروي اتحاد، فرانسې، انگلستان او اکثره لاسليکونکو هيوادونو چې د منشور تصويب شوی سند يی تسليم کړ، لازم الاجراً شو. عمومي اسامبلې په ۱۹۷۱ م کال د اکتوبر په ۳۱ نيټه د يوې قطعنامې په ترڅ کې د اکتوبر په ۲۴ نيټه رسماً د ملگرو ملتونو د ورځې په نوم ونوموله (۶: ۸۱، ۸۵).

دويم څپرکی

الف- د ملگرو ملتونو سازمان موخې او اصول

د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان منشور په اصل کې د نوموړي سازمان تشکیل کوونکي وو. چې د سازمان ټول مقاصد، اهداف او اصول پکې بيان شوي وو. او همدارنگه د ټولو غړيو هيوادونو حقوق او تعهدات تعينوي. د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان موخې او اصول د منشور په لومړۍ ماده کې داسې بيان شويدي.

- د نړيوالې سولې او امنيت ساتنه ددغه سازمان يوله مهمو موخو څخه شميرل کيږي. ددغه مطلب د لاسته راوړلو لپاره د ټولو ټولنيزو اغيزمنو اجراعاتو اختيارول، چې سوله او امنيت د ناحقه خطرونو، تېريو، يرغلونو او نورو سوله ماتوونکو کړنو مخه ونيول شي، او د سولې په دايره کې د نړيوال قانون سره سم د عدالت په بنسټ د هغو نړيوالو شخړو او د هغه د شکلونو په هکله چې سوله او سلامتي له منځه وړي، د هغو په برخه کې دې خبرې اترې وشي.
- د نړيوال اقتصادي، ټولنيز، فرهنگي او هغو مسائلو د پريکړو په غرض چې د انسان دوستۍ لپاره وي، د نړيوالې مرستې د لاسته راوړلو او د توکم، جنس او مذهب له توپير پرته د انساني حقوقو درناوی او دغه ډول په ټولو انسانانو کې د ازادۍ او استقلال حس او مينه پيدا کول.
- د ملگرو ملتونو د خپلواکۍ او مساوي حقوقو ته درناوی، د قومونو تر منځ د دوستانه اړيکو ټينگول او د نړيوال امنيت د ساتلو او ټينگولو لپاره د مناسبو لارو غوره کول.
- ددغه گډې موخې د لاسته راوړلو لپاره د ملتونو او دولتونو په اجراعاتو کې د همغږۍ راوستلو په خاطر د يوه مرکز ټاکل.

ب- د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان اصول

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د دوهمې مادې په اساس، په لاندې ذکر شویو اصولو عمل کوی.

- ۱: سازمان د ټول غړیو هیوادونو د تساوي حاکمیت پر اصل استوار دی.
 - ۲: ټولو هغه غړیو هیوادونو چې د منشور تعهدات قبول کړي، باید په حسن نیت یې لازم اجراً کړي.
 - ۳: د سازمان د غړیو هیوادونو نړیوال اختلافات باید د خبرو اترو له لارې حل او فصل شي.
 - ۴: د سازمان غړي هیوادونه باید له ټولو هغو اختلافي مقرراتو چې په منشور کې یې یادونه شوې جدا او ځان وساتي.
 - ۵: ټول غړي هیوادونه باید د سازمان له هغه عمل سره همغږي او همکار وي، کوم چې په منشور کې ذکر شوي دي.
 - ۶: سازمان باید د هیڅ یو غړي هیواد په داخلي چارو کې مداخله او لاسوهنه ونه کړي.
- په عمومي توګه ملگرو ملتونو سازمان اصولو ته په پاملرنې له لاندې دوو قاعدو څخه کار اخلي.
- ۱: د نړیوالو شخړو په هواري کې د زور له قوې څخه کار اخیستل د دولتونو مانع کیدل.
 - ۲: د نړیوالو شخړو په سولیز هواري کې د ښکلیلو دولتونو لخوا د الزامي قاعدو رامنځته کول (۱۷: ۱۲، ۱۳).

ج- د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان جوړښت (ترکیب)

په تاریخي لحاظ کولای شو چې، د ملگرو ملتونو سازمان غړي په دوه برخو وویشو.

۱ اصلي يا مؤسس غړي

۲ نوي غړي

۱ اصلي يا مؤسس غړي: د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان اصلي يا اولني

غړي ددې سازمان د مؤسسو غړو په عنوان (۵۱) هيوادونه وو. چې د سانسفرانسکو په کنفرانس کې يې گډون کړی وو. او مخکې له هغې د ملگرو ملتونو اعلاميه لاسليک او تصويب کړې وه.

او د محوري دولتونو (المان، جاپان او ايتاليا) پرضد يې د جکړې اعلان کړی وو. ددغه مؤسسو دولتونو له جملې ايران، ترکيه، عراق، مصر- او سوريه يادولی شو. د ملگرو ملتونو سازمان د غړو په هکله د منشور په دريمه ماده کې داسې ليکل شوي دي.

[د ملگرو ملتونو سازمان لومړني او اصلي غړي هغه هيوادونه وو، چې د ملگرو ملتونو په هکله، د سانسفرانسکو بنار په جوړ شوي کنفرانس کې يې گډون کړی وو. او لا پخوا يې د ملگرو ملتونو اعلاميه باندې لاسليک کړی وو. چې په ۱۹۴۲م کال د جنوري په لومړۍ نيټه خپره شوې وه. او هغه هيوادونه چې برسیره ددغې اعلاميې په لاسليکولو يې تر (۱۱۰) مادې لاندې په هغو باور کړی وو.]

ټولو سوله دوستو هيوادونو کولای شول، چې د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان غړيتوب ترلاسه کړي. خو په دې شرط چې د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان د اعلاميې ټول شرطونه په ځان ومنې. او مسوليتونه يې پرغاړه واخلي. او د اجرا لپاره يې چمتو وي. د ملگرو ملتونو په نړيوال سازمان کې د دا ډول هيوادونو گډون د امنيت شورا يې په سپارښتنه او د عمومي اسامبلې په تصويب سره ترسره کيږي (۱۷: ۱۴، ۱۷).

۲- نوي غړي: د ملگرو ملتونو نوي غړي هغه هيوادونه دي، چې د نوموړي سازمان له تاسيس وروسته يې عضويت ترلاسه کړی. د ملگرو ملتونو

سازمان د منشور په اساس د نويو غړو او اصلي يا مؤسسو غړو ترمنځ هيڅ كوم فرق وجود نه لري. اما فقط په تاريخي لحاظ دغه فرق شتون لري. د نويو غړو د منلو لپاره د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان د منشور په څلورمه ماده کې څلور شرطونه په گوته شويدي.

۱ د دولت په څېر (دولت بودن) ۲ سوله دوستي ۳ په منشور کې د درج شوو ژمنو منل ۴ په منشور کې د درج شوو ژمنو د پلي کولو د وړتيا او توانايي درلودل. پورته شرطونه په لاندې ډول په تفصيل سره بيانوو!

۱ د دولت په څير: په نوموړي سازمان کې د غړيتوب لومړی شرط د دولت په څير يا دولت بودن دی. پدې معنا چې متقاضي دولت به د غړيتوب د لاسته راوړلو په خاطر په خپل کورني او بهرني سياست کې د کامل استقلاليت څخه برخمن وي.

د دولت اصلي ځانگړتيا په دوو دلايلو د هغې (خپلواکي) ده چې عبارت دي له:

- ❖ د غړو دولتونو د حاکميت د برابرۍ اصل (۲ ماده، لومړی فقره). څه ډول چې دولت له بشپړې خپلواکۍ څخه برخمن نه وي، نشي کولای د سازمان د نورو غړو په نسبت چې بشپړې خپلواکۍ لري د مساوي حاکميت لرونکي وي.

- ❖ د منشور په (۴ ماده، لومړی فقره) کې د مندرجو ژمنو د اجراءاتو توانايي او وړتيا، هغه دولتونه چې د دولت په څير نه وي، او د سياسي خپلواکۍ څخه برخمن نه وي. قطعاً نه شي کولای هغه ژمنې چې منشور په دولتونو باندې د هغوی د رعايت کول لازم کړي دي، ترسره کړي لکه د نورو هيوادونو سره سياسي او اقتصادي همکارۍ د ملگرو ملتونو سازمان د موخو د ترسره کولو لپاره بل هيواد ته د پوځونو ليرل.

- ❖ استثنا: دغه استثنا د ملگرو ملتونو په سازمان کې د اوکراين او بلا

روسيې په هکله وه هرڅومره چې شوروي اتحاد د ۱۹۴۴م کال د فبروري د مياشتې اصلاح شوی اساسي قانون ټولو جمهوريتونو ته حق د ملگرو ملتونو په سازمان کې د پورته اوو جمهوريتونو غړيتوب يوه سياسي پريکړه وه. چې د يالتا په کنفرانس کې د روزولټ په هوکړه ترسره شويوه. چې دا په عمل کې د لوی شوروي اتحاد لپاره د ملگرو ملتونو په سازمان کې د يوې رايې پرځای د دريو رايو حق ورکول وو. چې د بهرنۍ نړۍ سره خپلې ديپلوماتيکې اړيکې وساتي، دا عمل د ملگرو ملتونو د سازمان خلاف گڼل کيدو.

۲ سوله دوستي: دا شرط د ملگرو ملتونو سازمان د غړيتوب غوښتونکي دولت د سياسي رژيم په ماهيت پورې تړاو لري. په دې معنی چې غړيتوب غوښتونکي دولت نه بايد د تيري کولو مفکوره ولري، بلکې د بهرنيو اړيکو درلودل بايد د سولې د اصولو پر بنسټ ولاړ وي. له ياده بايد ونه ايستل شي، چې د سوله دوستۍ صفت بايد هغه دولتونه چې د محوري دولتونو (آلمان، جاپان، او ايټاليا) په ضد يې د جگړې اعلان کړی وو، کار واخيستل شي. چې دغه شرط په خپل ذات کې حقوقي نه بلکه سياسي شرط دی.

۳- په منشور کې د درج شوو ژمنو منل: د هر دولت لپاره چې، د ملگرو ملتونو سازمان غړيتوب لاسته راوړي. لومړی اقدام بلل کيږي. ځکه چې د حقوقو او مکلفيتونو قبلول د ملگرو ملتونو سازمان په گټه دي. د سازمان دغه شرط هم يو سياسي شرط دی.

۴ په منشور کې د درج شويو ژمنو د پلي کولو توانايي او وړتيا: دامنيت شوراى او عمومي اسامبلې له خوا هغه مشخص شوي، چې په لاندې ډول ورباندې بحث کوو.

د ملگرو ملتونو په سازمان کې د غړیتوب د لاسته راوړلو اصول

ملگرو ملتونو ته د نویو غړو منل عمومي اسامبلې ته د امنیت شورا په سپارښتنه او ددې اسامبلې په تصویب ترسره کېږي (۴ ماده دوهمه فقره). عمومي اسامبله د ۳/۲ مثبتو رایو په اکثریت د غړیتوب غوښتنلیکونه مني. د ملگرو ملتونو سازمان د غړو د منلو قانون نسبت ملتونو ټولني ته پېچلی دی. د ملگرو ملتونو په سازمان کې د نویو غړو منل د عمومي اسامبلې په پریکړه پورې اړه لري. په داسې حال کې چې د ملگرو ملتونو سازمان، امنیت شورا د ویتو حق څخه برخمنه ده. د یادولو وړ ده، چې د "سپارښتنې" کلمه په پورته ذکر شوې ماده کې په همغه معنا ده. کومه چې په (۱، ۱۲، ۱۴، ۳۷، ۳۸) او نورو مادو کې منظور شویده. دلته "سپارښتنه" یوه رایه او ساده مشورتي نظر نه دی. چې حقوقي ارزښت ونه لري. بلکه په دقیقه توګه د یوې پریکړې په معنا کارول کېږي.

د نویو غړو د غړیتوب په هکله د رای گیری روش د څېړنې موضوع په امنیت شورا کې د (کيفي اکثریت) په بڼه ترسره کېږي. چې دا روش ددې سبب کېږي، چې د امنیت شورا دايمي غړي عملاً د ویتو له حق څخه برخمن کېږي. د ۱۹۰۰ م کال پورې شوروي اتحاد (۴۷) ځله د نویو (۱۶) هیوادونو د غړیتوب په هکله د ویتو له حق څخه کار اخیستی وو. د ۱۹۵۱ م کال نه تر ۱۹۵۴ م کال پورې د ملگرو ملتونو سازمان ته د نورو هیوادونو د غړو په توګه منل د بحران سره مخ وو. ولې د حالاتو د بدلون له امله دغه بحران تر یوه حده پورې په ۱۹۵۵ م کال کې هوار شو. دغه نویو هیوادونو ته د ملگرو ملتونو غړیتوب ورکړل شو.

د ملگرو ملتونو په نړیوال سازمان کې د غیر غړو دولتونو حالات

د ملگرو ملتونو سازمان د غیر غړو دولتونو حالاتو ته په پاملرنې سره ځانګړې مقررات وضع کړي چې هغه عبارت دي له:

I. د غير غړو دولتونو لخوا په منشور کې د درج شويو اصولو او مقرراتو مراعات کول:

د منشور د (۲ مادي او ۶ فقرې) سره سم (دغه سازمان به څارنه وکړي، هغه هيوادونه چې د ملگرو ملتونو سازمان غړي نه وي، تر هغه ځايه چې موضوع د نړيوالې سولې او امنيت په ساتنه پورې اړه ولري، ملگري ملتونه کولای شي له اصولو سره سم عمل وکړي).

II. د ملگرو ملتونو په اړوند د غير غړو دولتونو ستونزو ته قضايي لاس رسۍ:

د منشور د (۳۶) مادي سره سم (هر دولت چې د ملگرو ملتونو سازمان غړيتوب نه لري، هر کله چې غير غړی هيواد د ستونزې يو لوری وي، چې په امنيت شورا کې ورلاندې بحث کېږي، کولای شي پرته د رأی ورکولو له حق څخه په خبرو اترو کې گډون وکړي. امنيت شورا به د غير غړی دولت د عادلانه گډون په موخه شرايط وضع کړي.

پورتنی مقررات د غير غړي دولت د حقوقو ضمانت، د ځان او د بيان د څرگندولو څخه دفاع کوي. په دې ترتيب هيڅ دولت له ځان څخه د دفاع او د ملگرو ملتونو سازمان له قضاوت څخه پرته قرار ولري. د امنيت شورا کورني قوانين هم اجازه نه ورکوي، چې د غير غړو هيوادو استازي دې د توضيحاتو د ورکولو لپاره امنيت شورا ته را احضار کړي.

د نړيوالې قضايي رويې پر بنسټ د ملگرو ملتونو سازمان نړيوال حقوقی شخصيت پر غړو هيوادو باندې هم تحميل کېږي. او سازمان کولای شي د غير غړي هيواد پر ضد دعوای وکړي. (دلاسه د ۱۹۴۹م د اپريل د ۱۱ نيتې مشورتي رأیې) له مخې د عمومي اسامبلې پريکړې په غړو او غير غړو هيوادو باندې د مراعات وړ دي.

(د ۱۹۷۱م کال د جون د ۲۱ نيتې د ناميبيا د قضیې په هکله د لاهه

د دیوان مشورتي رایه) همدارنگه د ملگرو ملتونو سازمان (۳۵ ماده، دوهمه فقره) حکم کوي.

(هغه دولتونه چې د ملگرو ملتونو سازمان غړیتوب نه لري، د داسې شخړې په هکله چې نوموړی مدعي یا مدعي علیه وي امنیت شوراى ته خبر ورکولای شي خو په دې شرط چې نوموړی دولت مخکې له دې چې ملگرو ملتونو امنیت شوراى ته خبر ورکړي. د ذکر شوې شخړې په اړه هغه حکمونه ومني، کوم چې د ملگرو ملتونو په اعلامیه کې د دا ډول شخړو د هوارې په هکله ذکر شوی دی)(۱۷:۲۲).

له دې پرته د ملگرو ملتونو سازمان منشور (۵۰ ماده) حکم کوي، (هغه وخت چې د امنیت شوراى د یوه دولت په خلاف بندیزونه ولگوي او یا کوم نور عملي اجراءت وکړي، نو په کوم بل دولت چې د ملگرو ملتونو غړی وي او یا نه وي، که چیرې دغه بندیزونه د دریم دولت په اقتصاد کې کومې ستونزې را ولاړې کړي، نو دغه دریم دولت کولای شي ددغه ستونزو په هکله د امنیت شوراى سره مستقیمې خبرې وکړي)(۱۷، ۲۶:).

III. د کوچنیو هیوادونو حالات:

د کوچنیو دولتونو د غړیتوب مسئله د ملگرو ملتونو په سازمان کې یوه لویه ستونزه بلل کیده. ځکه هغه هیوادونه چې کوچنی جغرافیوي مساحت یې درلود او کم نفوسه وو. لکه باربادوس چې ۴۳۰ کیلو متره مربع مساحت او ۲۵۰ زره نفوس یې درلود. په ۱۹۶۶ م کال او د مالديف جزیره چې ۳۰۰ کیلو متره مربع مساحت او ۱۱۰ زره نفوس یې درلود، ۱۹۶۵ م کال کې د ملگرو ملتونو غړیتوب ترلاسه کړ. دا موضوع د ملگرو ملتونو په ټولنه کې د بحث وړ نه وه. ځکه چې ملتونو ټولني وارو (میکرو) هیوادونو ته د غړیتوب له ورکولو څخه ډډه کوله.

دا چې کوچنیو هیوادونو ته د غړیتوب د ورکولو لپاره (د خاورې او نفوس په لحاظ) هېڅ ډول معیار وجود نه درلود. ولې د ملگرو ملتونو روش د ملتونو ټولنې له روش سره توپیر لري، د ملگرو ملتونو سازمان تمایل دادی، چې ټول هیوادونه د حاکمه واک لرونکي دي. پرته له دې چې څومره نفوس او خاوره لری، کوچنی دی او که لوی، کولای شي چې وړاندې ذکر شویو شرطونو په لرلو سره د ملگرو ملتونو سازمان غړیتوب ترلاسه کړي. د (۱۹۸۴-۱۹۷۳) میلادي کلونو ترمنځ (۲۶) هیوادونو د ملگرو ملتونو سازمان د نویو غړو په توگه ومنل شول. او (۸) هیوادونه د هغو هیوادونو له جملې څخه وو، چې یو ملیون نفوس یې درلود. او د کوچني قلمرو لرونکي وو.

په هر حال د امریکا د ۱۹۶۹ م کال وړاندیز سره سره چې کوچنیو هیوادونو ته د غړیتوب ورکول (په عمومي اسامبله کې د رایې د حق پرته) ولې د هغې په بدل کې د ونډې او حق العضویت څخه د معاف کیدو په صورت کې ترسره شول. (۱۱:۱.۷)

د ملگرو ملتونو په سازمان کې د غړیتوب انتها

د متقضي دولت غړیتوب په لاندې دوو طریقو په ملگرو ملتونو سازمان کې پای ته رسیږي.

۱: له سازمان څخه خروج (وتل) ۲: له سازمان څخه اخراج (ایستل).
له سازمان څخه وتل: د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان په خپل منشور کې د متقضي دولت د خروج په هکله د کومو مقرراتو وړاندوینه نه ده شوې، ځکه د منشور د تدوین او تنظیم د جریان په وخت کې ځینو دولتونو مخالفت ښودو له دې کبله د منشور مسوده لیکوونکو دغه موقف اختیار کړی وو.

په هر حال لکه څرنگه چې په منشور کې پدې اړه د احکامو صراحت نه وو شوی، خو دولتونو کولای شوای چې د غړیتوب په استسماړ کې له سازمان څخه ووځي.

د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان د تأسیس له نیټې څخه تر اوسه عملا یوځل د وتلو پېښه رامنځ ته شوې ده. هغه هم د اندونیزیا دولت وتل له سازمان څخه د ۱۹۶۴م کال د ډسمبر په ۳۱ نیټه چې دلیل یې د مالیزیا دولت غړیتوب په امنیت شوراۍ کې د معوقه وجوه له ورکړې وروسته له سازمان څخه ویستل شو.

خو له یو کال څنډ وروسته نوموړی دولت د ۱۹۶۶م کال د سپتمبر په ۲۲ نیټه خپله همکاري یو ځل بیا له دغه سازمان سره پیل کړه.

له سازمان څخه ایستل (اخراج): د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان د منشور په شپږمه ماده کې د دولت د ایستلو اخراج په اړه داسې طریقه وړاندې کوي.

((د ملگرو ملتونو هر غړی، کله چې د منشور له مندرجو اصولو څخه سرغړونه وکړي د عمومي اسامبلې په واسطه د امنیت شوراۍ په سپارښتنه له سازمان څخه ویستل کیږي))

د پورتنۍ مادې پر اساس د سازمان غړی دولت په هغه صورت کې ایستل کیږي. چې په منشور کې د مندرجو اصولو څخه په مکرر ډول سرغړونه، او عمومي اسامبله د امنیت شوراۍ په سپارښتنه د (۳/۲) رآیو په قرار د نوموړي دولت ایستل (اخراج) صادر کړي.

دریم څپرکی

د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان اصلي ارګانونه

د سازمان منشور (۷) ماده د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان اصلي ارګانونه داسې معرفي کړيدي «(۱) اصلي ارګانونه عبارت دي له: عمومي اسامبله، امنیت شورا، اقتصادي او ټولنيزو چارو شورا، قیومیت شورا، د نړیوالې محکمې دیوان، او دارلانشا (۲) عرفي ارګانونه: که یې اړتیا تر سترگو شوه، امکان لري، پرطبق د منشور تأسیس شي».

د امنیت شورا: د امنیت شورا، د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان یو له اصلي او اساسي ارګانونو څخه ګڼل کیږي. چې د منشور د (۲۴) مادې پر اساس د نړیوالې سولې او امنیت د ساتنې مسؤلیت په غاړه لري. د منشور د پورتنۍ مادې له څیرلو داسې بریښي (چې د منشور د مسودې لیکوونکو عمدا د امنیت شورا د ملگرو ملتونو سازمان له مهمو ارګانونو څخه ګڼلې ده).

د یادولو وړ ده چې امنیت شورا ته د پورته مسؤلیت سپارل د «امبارتن اوکس» په کنفرانس کې طرحه شوي وو. دغه طرحه د لویو واکمنو دولتونو لخوا په داسې حال کې چې دوهمه نړیواله جګړه روانه وه، د یوه نړیوال سازمان د تأسیس په ابتدایي حالت کې وړاندې شوه. په واقعیت کې هر هغه څه چې د ملگرو ملتونو د سازمان په ابتدایي حالت کې د امنیت شورا په چوکاټ کې یې وړاندوینه شوې وه. د یوه اجرایوي ارګان جوړیدل چې عمل وکړي. او هغه وخت چې نړیواله صلحه او امنیت له خطر سره مخ کیږي. چټک اقدام او تصمیم نیسي.

د امنیت شورا ارزښت: د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان د امنیت شورا ارزښت کولای شو چې په لنډو ټکو کې وړاندې کړو.

۱. د نړيوالې سولې او امنيت ساتنې وظيفه چې د ډيرو مهمو او اولي وظيفو څخه ده. د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان يې په غاړه لري.
۲. د امنيت په شوراى كې د دايمي نړيوالو ځواكمنو قدرتونو غړيتوب،.
۳. د امنيت شوراى په تصميم نيونه كې د ویتو له حق څخه كار اخيستل. او په نړيوال عمومي وضیعت يې اغيز.
۴. د عمومي اسامبلې مهم تصميمونه لکه، متقضي- دولتونو ته د غړيتوب ورکول، د غړو دولتونو تعليق او ايستل له سازمان څخه، د عمومي منشي ټاکل او داسې نور، د امنيت شوراى له تصميم نيونې وروسته صورت نيولای شي.

الف: د امنيت شوراى جوړښت (تركيب)

امنيت شوراى د ملتونو ټولني په شان د دولتونو يو محدود انجمن دى، ولې د هغې غړي په دوو ډلو ويشل كيږي. (دايمي او غير دايمي غړي) د منشور د (۲۳) مادې سره سم امنيت شوراى د ملگرو ملتونو سازمان له (۱۵) غړو څخه مشكله ده. د چين ولسى جمهوريت، فرانسه، روسيه، انگستان، او د امريكا متحده ايالات په امنيت شوراى كې دايمي غړي بلل كيږي.

دايمي غړي د دايمي غړيتوب څخه پرته يو بل ځانگړى امتياز (ويتو حق) څخه هم برخمن دي، ذكر شويو هيوادونو ته ددې امتياز ورکولو اصلي علت د پروفيسور (جساف) په قول د امنيت شوراى د نورو غړو سره اختلافات اوج ته رسيدلى وو.

يا په بل عبارت د نړيوالې سولې او امنيت مسؤليت په اوله درجه كې د امنيت شوراى د دغو دايمي غړو لخوا په اوږه باندې ايښودل شوي وو. او پدې باره كې تصميم نيول بايد همدغو هيوادونو پرغاړه وي. د دغو هيوادونو د امنيت شوراى د دايمي غړو په توگه ټاكل، چې په ۱۹۴۵م

کال کې د یوه (انکار نامونونکي حقیقت) په توگه تلقی شي. د امنیت شورا د دایمي غړو په توگه د دغو پنځو غړو ټاکل په نړیواله کچه د قدرتونو د سیاسي اړیکو پر بنسټ ترسره شوي دي.

په اوسنیو شرایطو کې چې په نړیواله سطحه نور لوی قدرتونه پیداشوي دي د امنیت شورا په جوړښت کې باید بدلون راشي. له همدې امله یو لړ هیوادونه په جدي توگه د امنیت شورا د غړو د زیاتوالي غوښتنه کوي. هغه هیوادونه چې د امنیت شورا د دایمي غړو په توگه باید وپیژندل شي، عبارت دي له جاپان، المان، مخ پر وده هیوادونه لکه هند او برازیل. سره له دې چې د امنیت شورا په دایمي غړو باندې له سره کتنه نه ده شوې، ولې د غیر دایمي غړو په هکله بدلونونه او اصلاحات رامنځ ته شويدي.

په ۱۹۴۵م کال کې د دایمي غړو شمیر پنځه (۵) هیوادونه او د غیر دایمي غړو شمیر یې (۶) هیوادونه، چې جمله د امنیت شورا د غړو تعداد (۱۱) هیوادو ته رسیدو، او غیر دایمي غړي د (۲) کلونو لپاره ټاکل کیدل. په ۱۹۶۳م کال د ډسمبر په (۱۷) نیټه د عمومي اسامبلې له خوا د منشور د (۲۳) مادې پر بنسټ یو لړ بدلونه رامنځ ته شول. دغه بدلونونه او اصلاحات په ۱۹۶۵م کال کې لازم الاجراً وگرځیدل. دغه اصلاحات پرته له دې چې د دایمي غړو په ترکیب کې بدلون راوړي د غیر دایمي غړو شمیر یې له (۶) غړو څخه (۱۰) غړو ته پورته کړ.

پدې ترتیب د امنیت شورا د غړو شمیر له (۱۱) غړو څخه (۱۵) غړو ته پورته شو. د ملگرو ملتونو سازمان د غړو تعداد ته په پاملرنې سره په ۱۹۶۳م تر ۱۹۷۳م کلونو کې له (۱۱۲) څخه تر (۱۳۵) غړو او په (۲۰۱۰) کال کې (۱۹۳) غړو ته پورته شو.

غیر دایمي غړي د جغرافیوي اصل پر بنسټ د عمومي اسامبلې له خوا

د (۳/۱) رآبو په اکثریت صورت مومي، چې لاندې معیارونه باید ولري.

۱. د نړیوالې سولې او امنیت د ساتنې او د سازمان د نورو موخو سره مرسته.
۲. د جغرافیایي اصل پر بنسټ د امنیت شوراى د کرسو عادلانه ویش. د عمومي اسامبلې د ۱۹۶۳ م کال د ډسمبر د (۱۷) نیتې (۱۸/۱۹۱۹) گڼې قطعنامې پر بنسټ د ۱۹۶۵ م کال د سپتمبر د لومړۍ نیتې څخه وروسته امنیت شوراى ته ددې (جغرافیایي اصل) په اساس لازم الاجراً وگرځید، چې په لاندې بڼه د غیر دایمي غړو په برخه کې بدلونونه رامنځ ته شول:

- أ. اسيا او افریقا دولتونو څخه (۵) غړي.
 - ب. د لاتین امریکا دولتونو څخه (۲) غړي.
 - ج. د شرقي اروپا دولتونو څخه (۱) غړی.
 - د. د لویدیځ اروپا دولتونو څخه (۱) غړی.
 - ه. د اقیانوس او نورو دولتونو (کانادا، نوی زیلانډ او نورو څخه) (۱) غړی.
- د منشور د (۳۱) مادې د حکم له مخې په شوراى کې د دایمي او غیر دایمي غړو پرته د ملگرو ملتونو سازمان نور غړي چې د امنیت شوراى غړیتوب هم نه لري، د رای د حق پرته د مسائلو پر سر باندې ټولو بحثونو کې کولای شي گډون وکړي، په دې صورت کې چې امنیت شوراى ذکر شوي مسائل د مطلب غړي په توگه وبولي، گډون وکړي.
- همدارنگه د منشور د (۳۲) مادې د حکم له مخې هغه هیوادونه چې بالکل د ملگرو ملتونو نړیوال سازمان غړیتوب نه لري، کولای شي چې د رای حق پرته په هغو خبرو اترو کې گډون وکړي، چې نوموړی هیواد له هغوي سره دلچسپي ولري.

د امنیت په شورا کې رأی گیری

د امریکا د متحده ایالاتو د ۱۹۴۴ م کال د ډسمبر د (۵) نیتې د هغه وړاندیز سره سم چې د یالتا په کنفرانس کې وړاندې شوي وو، او د منشور د (۲۷) مادېد حکم سره سم د امنیت په شورا کې رأی گیری تنظیم شویده. د ملتونو ټولني پر خلاف بې هلته ټولې پریکړې د رأیو په اتفاق ترسره کیدې.

د امنیت شورا (د مسائلو په اړوند د کار قانون) د عمومي سامبلې د ۱۹۶۲ م کال قطعنامې چې د منشور (۲۷) ماده او په دوهمه فقره کې یې بدلون راوست. په ۱۹۶۵ م کال کې لازم الاجراً شو.

ددې شورا اکثره پریکړې د (۹) مثبتو رأیو (پرتله له دایمي او غیر دایمي غړو) په ورکولو سره تصویبوي. منشور د کار قانون په اړوند مسائل ندي مشخص کړي او په دي برخه کې د امنیت شورا او په لاندې مواردو کې د کار د قانون اجزاوې بللی شو:

د غونډو د تشکیل اړوند مسائل، د کار د دستورونو ټاگل، د شورا د رئیسانو ټاگل، په شورا کې د سازمان د غړو گډون، د شورا په کارونو کې د گډون لپاره د نورو دولتونو او اشخاصو رابلل، د عمومي غونډو د تشکیل دستورونه، د یوه هر اړخیز کنفرانس تشکیل او په منشور باندې د سره کتنه په ۱۹۴۵ م کال د سانسفرانسکو په کنفرانس کې یوه تفسیري لایحه دایمي غړو تأید کړه.

پدې لایحه کې روښانه شوې وه، چې د امنیت شورا په دستورونو کې د هرې مسئلې ثبت په خپله د امنیت شورا د کار جز بلل کیږي.

په همدې دلیل سره د امنیت شورا هیڅ یو غړی د ویتو حق څخه په گټې اخیستنې سره، په امنیت شورا کې دې داډول مسئلو د طرحه

کیدو خنډ شي. د (کارقانون پرته نور مسائل) د اکثریت رأیو (۱۵/۹) په داسې حال کې چې هیڅ یو د دایمي غړو څخه منفي رأیه ورکړي، صورت مومي په دا ډول مسائلو کې که چیرې (۱۴) هیوادونه مثبت رأیه ورکړي او یو دایمي غړی منفي رأیه ورکړي پریکړه نه شي تصویب کیدای او په واقعیت کې دې عمل ته د ویتو عمل وایي.

د امنیت شوراى د یوه غړي له رأیې ورکولو څخه ډډه کول او د هغه حقوقي اغیزې

د یوه غړي له رأی وړو څخه ډډه کول (ویتو) په بڼه نه تلقی کیږي. او صادره شوې قطعنامه د یوه دایمي غړي د ممتنع رأیې په بڼه تلقی کیږي. د نورو قطعنامو حقوقي الزامی اغیزې د ځان سره لري.

د یوه مسئلې پر سر د یوه دایمي غړي له خوا د رأی وړکولو څخه ډډه کول د لومړي ځل لپاره د امنیت شوراى په (۳۹) غونډه کې د هسپانیې په قضیه کې د شوروي اتحاد لخوا وکارول شوه نوموړی هیواد په ذکر شوې قضیه کې ممتنع رأیه وکاروله.

شوروي اتحاد دا استدلال کولو چې د رأیې څخه د ممتنع په بڼه ډډه کول د پریکړې د ویتو کولو په معنا نه وه، دغه دریځ د ټولو هیوادونو د تائید وړ وگرځید.

د ۱۹۴۶ م کال د اپریل په (۲۶) نیټه د امریکا د متحده ایالاتو له خوا د ارام اقیانوس د جزیرو د ستراتیژۍ تائید، د ۱۹۴۷ م کال د اپریل په (۹) نیټه نړیوالې عملیېته د (کورفو) د قضیې راجع کول، په ۱۹۴۹ م کال د مارچ په (۵) نیټه د ملگرو ملتونو په سازمان کې د اسرائیلو د غړیتوب موضوع په سر د امنیت شورا د یو لړ دایمي غړو له خوا د رأی وړکولو څخه ډډه وشوه. د امنیت شوراى د یو دایمي غړي له خوا د ممتنع رأیې کارول، همیشه دا ډول تفسیرېږي، چې د شوراى د پریکړو په تصویب کې هیڅ

ډول خنډ نه رامنځ ته کېږي. دا ډول روش د ملگرو ملتونو سازمان د ټولو غړو له خوا د منلو وړ وگرځيد. د سازمان د ټولو غړو د ټولنيز عمل په توگه بلل کيدو. که چيرې د (۲۷) مادې د دريمې فقرې سره په ټکر کې نه وي د ويتو حق د کارونې د ويتو د دايرې د پراختيا د محدودولو په معنا نه وي (۱۲:۱۱۶، ۱۲۲).

د امنيت شوراى دندې او اختيارات (صلاحيتونه)

د ملگرو ملتونو منشور له (۲۴-۲۶) مادې د امنيت شوراى دندې بيان کړيدي، د پوتنيو مادو له مخې د امنيت شوراى اصلي دنده د نړيوالې سولې او امنيت ساتنه ده. د سازمان ټولو غړو منلې ده، چې د امنيت د درلودلو کوم مسؤليت يې چې په غاړه دى د غړو له خوا ورباندې عملي کېږي. د پورته ذکر شوې دندې پرته امنيت شوراى مؤظفه ده، چې د ملگرو ملتونو د سازمان د موخو او اصولو په چوکاټ کې فعاليت وکړي ياپه بل عبارت دغه فعاليتونه او اقدامات بايد په منشور کې درج شوي وي او خپل سري اقدامات ترسره نه کړي. د منشور د (۲۵) مادې سره سم د ملگرو ملتونو سازمان ټولو غړو هوکړه کړې، چې د امنيت شوراى ټولې پريکړې به قبولې او د منشور په رڼا کې به يې اجرأ کوي.

د نوموړې مادې څخه داسې معنا اخيستل کېږي چې د ملگرو ملتونو سازمان غړو يواځې د امنيت شوراى د پريکړو د اجرأ سره موافقه کړې او سپارښتليکونه په بر کې نه نيسي.

د هغه ستونزو او اختلافاتو په سوليز هوارې کې لاسوهنه کولای شي، چې نړيوالې سولې او امنيت ته خطر متوجه کوئ، (د منشور سپرم فصل). قهرجنه لاسوهنه او د جبري روشونو غوره کول (هغه وخت صورت نيسي چې سپرم فصل کړې نتيجه ورنکړي).

الف: د ستونزو سوليز هواری، د قانون اړوند مقررات، چې د نړيوالو شخړو سوله ييز هواری دی چې د منشور په شپږم فصل کې ورته اشاره شويده، چې د شپږو مادو لرونکی دی. (۳۸-۳۳) مادو پورې.

په بنسټيزه توگه امنيت شوراى ته په هغه شخړو کې د لاسوهنې اجازه ورکوي چې د نړيوالې سولې او امنيت ته خطر متوجه کوي. امنيت شوراى دا ډول شخړو هواري ته د سوله ييزو ميتودونو له لارې رسونه کوي. د منشور د (۳۳) مادې د ستونزو د هواري لپاره سنتي ميتودونو ته اشاره کوي، د شخړو دواړه خواوې که چيرې په دې پوه شي، چې د شخړې دوام نړيوالې سولې او امنيت ته خطر اړوي بايد د هغه لارو چارو څخه کار واخلي کومې چې د منشور په ذکر شويو مادو کې ورته اشاره شويده. (د هغه شخړې مدعي او مدعي عليه چې د دوي د شخړو دوام د نړيوالې سولې او امنيت ساتنې لپاره خطر پيدا کوي، بايد په لومړي سر کې ددغه شخړو د خبرو اترو، تفاهم او د شخړو د هواري د منځگړيتوب د عدلي پريکړې په وسيله او يا د سيميزو څانگو په مرسته، يا هم هغه ډول چې ددوي خونبه وي يا په نورو اميني وسائلو باندې هواري کړي او يا دا چې کله امنيت شوراى يې لازمه وگڼي دواړو خواوو ته د پورتنيو وسائلو په مرسته د شخړې د هواري په موخه منطقي امر کولای شي (۱۵: ۱۲۳).

ب: نور سوليز وسائل:

۱: واکمن مقامات پرته له پروته ذکر شويو سنتي روشونو کولای شي د نړيوالو شخړو د هواري په موخه امنيت شوراى ته وړاندې کړي.

۲: د ملگرو ملتونو سازمان منشور (۳۵ ماده لومړۍ فقره) حکم کوي: چې د ملگرو ملتونو سازمان هر غړی هيواد کولای شي د امنيت شوراى او يا عمومي اسامبلې پاملرنه هغې موضوع ته راواړوي، چې په (۳۴)

ماده کې ورته اشاره شویده (۳۵ ماده لومړی فقره).

۳: هغه هیوادونه چې د ملگرو ملتونو سازمان غړیتوب نه لري، د شخړې یو لوری بلل کیږي کولای شي، چې امنیت شوراى او عمومي اسامبلې ته خبر ورکړي، خو پدې شرط چې نوموړی دولت تردې وړاندې هغه مقررات چې د شخړو د سوله ټیز هواري په موخه وضع شويدي ومني (۳۵ ماده دوهمه فقره).

۴: عمومي اسامبله کولای شي، چې د امنیت شوراى پاملرنه داسې حالت ته راواړوي، چې نړیوالې سولې او امنیت ته خطر اړوي (۱۱ ماده دریمه فقره).

دلته باید دغې ټکي ته اشاره وکړو چې (امنیت شوراى د هغو حالاتو او وضعیت په باره کې اقدام کوي چې په منشور کې هغه د امنیت شوراى په غاړه اچول شويدي). د (۱۲ مادې په لومړۍ فقره) حکم له مخې عمومي اسامبله د دا ډول ستونزو او شخړو په باره کې هیڅ کله امنیت شوراى ته سپارښتنه نه شي کولای، مگر دا چې امنیت شوراى یې له عمومي اسامبلې څخه غوښتنه وکړي.

سرمنشی کولای شي چې (د امنیت شورا پاملرنه داسې موضوع ته راواړوي، چې دده په عقیده د نړیوالې سولې او امنیت لپاره د خطر لامل وگرځي).

هغه شخړې او وضعیت چې نړیواله سوله او امنیت تهدیدوي، امنیت شورا مؤظفه ده چې د شخړې دواړو خواوو ته په هغه خبرو اترو کې د رایې ورکولو حق پرته د گډون بلنه ورکړي همدارنگه هره مسئله چې په امنیت شوراى کې ورباندې بحث کیږي او په ټولو نورو مواردو کې امنیت شوراى کولای شي هغه غړی هیواد چې موضوع ور پورې تړاو لري، په خبرو اترو کې د گډون په خاطر بلنه ورکړي.

امنیت شوراى د شخړې د اړخونو په غوښتنه کولای شي د سنتي میتودونو چې په (۳۳ ماده، دوهمه فقره) کې ورته اشاره شویده، د اړخونو په غاړه ور واچوي (۱۲: ۱۲۶).

پرتله له دې چې امنیت شوراى د ستونزو د هوارى لپاره اقدام وکړي کولای شي، چې د اړخونو د نظرونو د اوریدلو وروسته د ستونزې د څیړنې په موخه یو ارگان هم تأسیس کړي.

د امنیت شوراى د (۳۶ مادې اولې فقرې) د حکم له مخې کولای شي چې د شخړې د ښه هوارې په موخه اړخونو ته د نورو روشونو سپارښتنه وکړي هغه سپارښتنې چې د امنیت شوراى یې د شخړې اړخونو ته کوي باید په پام کې ولري، چې قضایي شخړې د نړیوالې محکمې د دیوان د اساسنامې له مخې د مدعي او مدعي علیه له خوا باید نړیوالې محکمې ته اقامه شي. (۳۶ ماده دریمه فقره) د (تنگه کورفو) په قضیه کې امنیت شوراى د شخړې اړخونو ته سپارښتنه کړې وه، چې خپله ستونزه نړیوالې محکمې ته وړاندې کړي.

د بیلگې په توگه د سوله ییز کانال قضیه په ۱۹۵۱ م کال کې د هند او پاکستان ستونزه او همدارنگه په ۱۹۴۷ م م کال کې د اندونیزیا ستونزه امنیت شوراى ته له مراجعې وروسته، امنیت شور اړخونو ته وړاندیز وکړ، چې د ستونزې د هوارې په موخه شخړه نړیوالې محکمې ته اقامه کړي.

د ملگرو ملتونو سازمان په چوکاټ کې د امنیت شوراى په واسطه د ستونزې د هوارې په موخه هره مرجع تأسیس کړې، د بیلگې په توگه په ۱۹۴۷ م کال په اندونیزیا کې د سولې کمیټې، د هندوستان او پاکستان ترمنځ د کشمیر د لانجې د هوارې د منځگړیتوب کمیټه او د فلسطین موضوع گانې وې، چې امنیت شوراى عمومي اسامبلې ته وړاندې کړي.

د امنیت شوراى ټولې سپارښتنې چې د شخړو د سوله ییز هواري په موخه اړخونو ته کيږي، الزامي بڼه نه لري د منشور د (۲۵) مادې له مخې یوازې د امنیت شوراى ټولې پریکړې الزامي بڼه لري (۲۱:۱۷).

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د (لومړي فصل) له مخې کوم مؤلث (د نړیوالې سولې او امنیت ساتنه) چې د امنیت شوراى په غاړه ور اچول شویده، امنیت شوراى کولای شي چې د سولې نقض کوونکي ته سپارښتنه وکړي او یایې پرضد پریکړه وکړي او عملي اقدامات وکړي (۴۱ او ۴۳ مادې).

د دغو عملي اقداماتو بیلگې په لاندې توگه یادولای شو:

- امنیت شورا په ۱۹۶۳ م کال د جولای په (۳۱) نیټه پریکړه وکړه، او د ټولو دولتونو څخه یې غوښتنه وکړه، چې پرتگال هیواد ته د وسلو له برابرولو څخه ډډه وکړي، چې مستعمره هیوادونه ازاد او د هغوي خپلواکي په رسمیت وپيژني.
- امنیت شورا په ۱۹۶۳ م کې د اگست په ۱۷ نیټه پریکړه وکړه او د ټولو هیوادونو څخه یې غوښتنه کړې وه چې جنوبي افریقا ته د وسلو له برابرولو څخه ډډه وکړي.
- د امنیت شورا په ۱۹۷۰ م کال د جولای په (۲۹) نیټه پریکړه وکړه او د ټولو هیوادونو څخه یې غوښتنه وکړه، چې د جنوبي افریقا سره ټولې ډیپلوماتیکي، قونسلې او نورې اړیکې پرې کړي، چې په نامیبا باندې د جنوبي افریقا حاکمیت پای ته ورسوي.
- د پوځي وسائلو په توگه د سولو او تخنیک څخه کار اخیستلو نورې بیلگې لکه په ۱۹۵۱ م کال په کوریا په ۱۹۵۶ م کال په مصر، په ۱۹۶۰ م او ۱۹۶۴ م کلونو په کانگو کې ترڅو چې بلجیمي ځواکونه

له کانگو څخه ووځي، په ۱۹۶۴ کال د مارچ په میاشت کې د قبرس په باره کې پلي شوی دی (۷۷،۷۸:۸).

د امنیت شوراى اجراءات

د امنیت شورا د اجراءاتو (د کارقانون) په اړه د منشور له (۲۸ تر ۳۲) مادو پورې نوموړي احکام تنظیم شويدي.

چې په لاندې توگه يې په تفصیل سره بيانوو:

۱: د امنیت شوراى غونډې: د منشور د (۲۸) مادې پراساس « امنیت شورا په داسې توگه دائره شي » چې وکولای شي په دوام داره توگه د خپلو وظيفو په سرته رسولو قادر وي. له دې کبله د امنیت شوراى هر غړی به په هر وخت کې د سازمان په مقر کې نمایندګه گي وکړي. سوله ساتنه او همدارنگه د شخړو سوله ییز هواری ددغه ارگان په غاړه دي. نو هر کله چې دارنگه ستونزې منځ ته راځي امنیت شوراى کولای شي چې په اړوند يې غونډه دائره کړي.

لکه څرنګه چې امنیت شوراى کولای شي چې غونډې دائرې کړي. د امنیت شوراى دغه غړي په دوو برخو ویشل کيږي.

الف: عادي غونډې ب: استثنایي غونډې

الف: عادي غونډې: د امنیت شوراى عادي غونډې د منشور د (۲۸) مادې په اساس او د شوراى د موقتو اجراءاتو د (۴) مادې په موجب د کال په معینو فصلونو کې دوه ځله، چې وعده يې د امنیت شوراى ټاکي دايرېږي.

ب: استثنایي غونډې: د امنیت شوراى استثنایي غونډې د عندالضرورت په اساس دائرېږي.

۲: د شوراى د کار دستور: سر منشي بی له ځنډه د امنیت شوراى د ټولو غړو پاملرنه د ملگرو ملتونو سازمان د ټولو غړو په لیکونو او یا سرمنشي

په خپله د هغو وسائلو په هکله چې د امنیت په شوری کې د څیړلو وړ دي د مقرراتو سره سم را اړولی شي. د امنیت شوری د هرې غونډې لپاره د کار موقت دستور د سرمنشي له خوا تنظیم او د امنیت شوری د رئیس له خوا تصویب کیږي.

د امنیت شوری د هرې غونډې لپاره د کار دستور لږ تر لږه درې ورځې وړاندې د سرمنشي لخوا په امنیت شوری کې ټولو استازو ته ابلاغ کیږي. ولې په بیړنیو (اضطراري) حالاتو کې کیدای شي د غونډې د دایریدو په وخت کې گډونوالو ته واورول شي.

د امنیت شوری د غونډې لومړی کار د کار دستور تصویبول دی، که چیرې غونډه د کار د دستور کومه فقره په غونډه کې تر بحث لاندې ونه نیول شي، موضوع به په خپله د راتلونکي غونډې د تائید وړ وگرځي مگر دا چې د امنیت شوری په دې هکله بل ډول پریکړه وکړي.

ج: د امنیت شوری ریاست:

د امنیت شوری ریاست د انگلسي د الفبا د تورو په ترتیب په نوبت سره غړي هیوادونه (دایمي او غیر دایمي غړي) د یوې میاشتې لپاره په غاړه اخلي. که چیرې د شوری رئیس یوې داسې مسئلې ته نیغ په نیغه لاس رسی ولري. چې د رئیس په متبوع هیواد پورې اړه ولري، غوښتنه ورڅخه وشي چې د ښه نیت له مخې د مسؤلیت اجرا کول د منشور ریاست ونه لري او مراتب امنیت شوری ته په گوته کړي. پدې صورت کې د شوری ریاست د انگلسي الفبا تورو په ترتیب د بل هیواد استازو ته وسپاري.

امنیت شوری چې هر وخت وغواړي کولای شي، د ملگرو ملتونو سازمان نور غړي چه په شوری کې استازي نه لري او یا هر دولت چې د ملگرو ملتونو سازمان غړیتوب ونلري، د رایې د حق پرته د امنیت شوری

په بحثونو کې گډون وکړي (۲:۹۵).

د استازو د شوراى رئيس په ترتيب سره خپل نظرونه څرگندوي او ورباندې بحث کوي، شوراى کولای شي چې د هرې مسئلې لپاره يوه خبري کمیټه يا کمیسیون وټاکي د شوراى رئيس کولای شي چې خبر رسونکي ته د اوليت حق ورکړي (۶:۱۳۴).

دا چې استازو ته د خبرداري يوه قطعنامه ورکوي، چې د شوراى رئيس بې له ځنډه خپل حکم صادر کړي، که چيرې حکم د تائيد وړ وگرځي، رئيس بايد په شوراى کې د پريکړې کولو په هکله خپل قضاوت په فوري ډول مطرح کړي، د رئيس حکم دايمي بڼه لری. تر هغې چې نقض نه شي معتبر گڼل کېږي. وړاندې شوې پريکړې، بدلونونه او وړانديزونه (مهمې نظام نامې) بايد په کتبي (تحريري) بڼه استازو ته ورکړل شي.

د اصلي نظام نامې وړانديز او د پريکړه ليکونو مسودې په ترتيب سره وړاندې کېږي د هرې نظام نامې وړانديز او د پريکړو مسودې تر څو چې د هغوى په باره کې رأى گيري نه وي شوې، کيدای شي بيرته واخيستل شي. د ملگرو ملتونو سازمان هر غړى چې د امنيت شوراى غړيتوب نه لري، د امنيت شوراى د پريکړې وروسته کولای شي د رأیې ورکولو پرته په هغو بحثونو کې برخه واخلي، کوم چې د امنيت په شوراى کې مطرح کېږي هغه وخت چې امنيت شوراى دا ډول پريکړې تصويب کړي. او په دې پوه شي چې دغه بحثونه د هغوي غړو په گټو باندې اغيزې وکړي، کولای شي د منشور د (۳۵) مادې او لومړۍ فقرې سره سم د امنيت شوراى پاملرنه دا ډول مطلب ته راواړوي.

د ملگرو ملتونو سازمان هر غړى د پورته ذکر شوې مادې سره سم او د منشور د (۴۲) مادې د حکم له مخې چې امنيت شوراى ته په بحثونو کې

د گډون په موخه بلنه ورکړل شي کولای شي د لیکونو د مسودې وړاندیز وکړي. دا ډول وړاندې شوې طرحې او یا د پریکړه لیکونو مسودې کیدای شي د امنیت شوراى د یوه استازي په غوښتنه رآی گیرى. ته وړاندې شي (۱۰۴:۱۲).

د: د امنیت شوراى غونډو علنیت:

د امنیت شوراى غونډې علني بڼه لري، مگر دا چې پدې هکله کومه بل ډول پریکړه وشي، البته عمومي اسامبلې ته د سرمنشي د ټاکلو په موخه د هر ډول غونډو رسمي اسناد باید په ټاکى وخت کې په رسمي ژبو خپاره شي. د غیر علني غونډو په هکله باید سرمنشي- یوه اعلامیه صادره کړي، په غیر علني غونډو کې د ملگرو ملتونو سازمان د ټولو غړو استازي گډون کولای شي حق لري چې په خپل وخت سره په دارالانشأ کې ټولو اسنادو ته مراجعه وکړي. امنیت شوراى کولای شي چې د ملگرو ملتونو سازمان د غړو هیوادونو استازو ته، د اسنادو د کتلو لپاره د لاس رسي شرایط برابر کړي، سرمنشي باید په کال کې یوځلې هغه اسناد چې په خپل وخت کې یې محرمیت درلود، امنیت شوراى ته وسپاري. امنیت شوراى باید پریکړه وکړئ چې کوم یو ددغو اسنادو او مدرکونو څخه د ملگرو ملتونو سازمان د غړو په اختیار کې ورکړي، او په څومره موده کې یې د عمومي اسامبلې غړو ته ابلاغ کړي او کوم اسناد په محرمانه بڼه باقي پاتي کيږي (۱۰۶:۱۳).

ه: په امنیت شوراى کې اصلاحات(بدلونونه):

له هغې ورځې نه چې د ملگرو ملتونو سازمان تأسیس شوى، د امنیت شوراى د څوکیو د عادلانه ویش پر سر بحثونه روان وو، له هغې ورځې نه دولتونو، پنځو هیوادونو ته د دايمي غړیتوب او ویتو حق له ورکولو سره مخالف وو. د امنیت شوراى د غړو د زیاتوالي په هکله اولین وړاندیز د

لاتین امریکا د (۱۸) هیوادونو له خوا په (۱۹۵۷-۱۹۵۶) م کلونو کې وړاندې شو چې د عمومي اسامبلې په یوولسمه او دولسمه ناسته کې وخیږل شو. دغه وړاندیز په ۱۹۵۶ م کال په بلگراد کېد غیر منسلکو هیوادونو له خوا او ۱۹۶۳ م کال کې د افریقا د خپلواک کنفرانس له خوا وخیږل شو او ملاتړ ورڅخه اعلان شو.

په ۱۹۴۵ م کال کې د ملگرو ملتونو سازمان د (۵۱) غړو څخه په ۱۹۶۳ م کې (۱۱۴) غړو زیاتوالي ته په پاملرنې سره دغې پړاو تیزوالی پیدا کړ، چې د عمومي اسامبلې د ۱۹۶۳ م کې د ډسمبر د (۱۷) نیتې ۱۸/۱۹۹۱ گڼې قطعنامې په تصویب پای ته ورسیدو، ددې پریکړې پر بنسټ په ۱۹۶۵ م کال کې د امنیت شوراى غیر دایمي غړي له (۶) غړو څخه (۱۰) غړو ته زیاتوالی وموند.

د نړیوالو بدلونو په پای کې یوځل بیا د امنیت شوراى په جوړښت او اصلاح باندې خبرې راپورته شوې، چې په ۱۹۷۹ م کال د عمومي اسامبلې په غونډه کې ورباندې خبرې وشوې، په سومالیه کې د ملگرو ملتونو له ناکامۍ وروسته، د ناپیلتوب غورځنگ په لسمه غونډه کې چې په ۱۹۹۲ م کال د ډسمبر په (۶) نیته په جاکارته کې جوړه شوه، د ملگرو ملتونو سازمان د امنیت شوراى د اصلاح غوښتنه پکې وشوه.

د دغو بدلونونو په تعقیب عمومي اسامبلې د یوې قطعنامې په ترڅ کې د دولتونو د نظر څرگندونې غوښتنه وکړه، عمومي اسامبلې په ۱۹۹۳ م کال کې یوه بله قطعنامه تصویب کړه چې د هغې پر بنسټ یوه کاري ډله جوړه شوه، چې په عادلانه ډول د امنیت شوراى د غړو په زیاتوالي او په امنیت شوراى پورې اړوند نورو مسائلو باندې غور وکړي.

ددې کاري ډلې د یوې لسیزې دکار او فعالیت نه وروسته نه یواځې دا

چې د امنیت شورا د غړو په زیاتوالي هوکړه ونشوه بلکه ددوی ترمنځ د نظر اختلاف هم باقی پاتې شو. په دې هکله د ملگرو ملتونو سازمان د وخت سرمنشي (کوفي انان) د وړاندیز بڼې (بدلونونه) عبارت دي له:

اول مدل: په اول مدل کې (۶) دایمي څوکۍ د ویتو له حق پرته او (۳) غیر دایمي څوکۍ د دوو کالو لپاره وړاندیز کوي چې د لویو سیمئیزو حوزو په منځ کې وویشل شي (جمعا ۲۴ غړي).

د لومړي مدل پر بنسټ د افریقا لویې وچې لپاره (۲) څوکۍ، د اسیا او اقیانوس سیمې لپاره (۲) دایمي څوکۍ، د اروپا لپاره یوه دایمي څوکۍ او یوه دایمي څوکۍ د امریکا لپاره. په اوسنیو زیاتو شوو څوکیو پورې تړاو لري ددې مدل پر بنسټ غیر دایمي څوکۍ د نویو دوو کالو لپاره پدې ډول وویشل شي.

(۴) څوکۍ د افریقا د براعظم لپاره، (۳) د اسیا او اقیانوس سیمې لپاره، (۲) د اروپا د براعظم لپاره او همدارنگه (۴) د امریکا د براعظم لپاره په پام کې نیول شوې وې، ددې مدل له مخې په ټولو دوه کلونو کې (۱۳) غیردایمي څوکیو باندې د سره کتنه نا ممکنه وه. پدې معنی چې یو هیواد نه شوی کولای په متواتر ډول د دوو پړاوونو لپاره د امنیت شورا د غیر دایمي غړي په عنوان وټاگل شي.

دوهم مدل: د دوهم مدل له مخې د امنیت شورا غړي له (۱۵) غړو څخه (۲۴) غړو ته زیاتیدل، پدې مدل کې د نویو دایمي څوکیو وړاندوینه نه وه شوې. ولې د نوې ډلې چې (۸) څوکیو څخه مشتمله ده، د (۴) کالو لپاره یې وړاندیز وشو. په واقعته سره پدې مدل کې غیردایمي او (نیمه دایمي) څوکۍ چې د ملتونو په ټولنه کې عملي شوې وې، دلته هم عملي شوې پرته له دې چې یوه نوی غیر دایمي څوکۍ چې د سره کتنه

ورباندې نه کيږي. د دوو کالو لپاره په (۲) کلنو غیر دايمي څوکیو باندې ورزیاتېږي، د دوهم مدل پر بنسټ د (۴) څوکیو ویش د هرې حوزې یعنی افریقا، اسیا او اقیانوس، اروپا او امریکا هرې یوې لپاره دوی څوکی ځانگړې کيږي، همدا شان د افریقا په نیمه وچې پورې (۴) څوکی، د اسیا په براعظم پورې (۳) څوکی، د اروپا په براعظم پورې یوه څوکی او د امریکا په نیمه وچې پورې (۳) غیردايمي څوکی اړه پیدا کوي.

ب: عمومي اسامبله

عمومي اسامبله د ملگرو ملتونو سازمان یو مهم (نظر د تبادلې او مشورې) ارگان دی چې د ملگرو ملتونو سازمان د ټولو غړو څخه مشتمله ده، هر غړی کولای شي چې پدې ارگان کې یوه نمایندگي ولري چې پنځه تنه پکې کار وکړي. او هر غړی دولت د یوې رایې حق لري، عمومي اسامبله د یوه نړیوال مجلس په عنوان هغه ځای دی، چې د نړۍ بیلابیل هیوادونه خپل عقاید او نظرونه تبادلې کوي، د نړیوال صفت سره سره څو کاله وړاندې د ملگرو ملتونو سازمان د نویو غړو له منلو څخه انکار کاوه. په دوو دلایلو سره یو لړ هیوادونه د ملگرو ملتونو سازمان د غړیتوب څخه بې برخې وو.

د امریکا او شوروی ترمنځ سیالي او د نورو هیوادونو کوچنی والی، په ۱۹۵۵م کال کې ددغو لویو هیوادونو د سیالی له امله ملگرو ملتونو سازمان ته د نویو هیوادونو د ور داخلیدو لاره وتړل شوه. ولې له ذکر شوې نیتې څخه وروسته د نړۍ لویو او کوچنیو هیوادونو د ملگرو ملتونو سازمان عمومي اسامبلې غړیتوب حاصل کړ، چې د نړیوالتوب نوم یې ځانته غوره کړ.

البته یو لړ هیوادونه چې یو ځانگړی وصفیت یې درلود، د مگرو ملتونو سازمان غړیتوب یې ترلاسه نه کړ. د بیلگې په توگه دوه المانه او دوی

کوریاگانې ولې دغو هیوادونو په ترتیب سره په ۱۹۷۳م او ۱۹۹۱م کلونو کې د ملگرو ملتونو غړیتوب حاصل کړ.

همدا شان اتریش ۱۹۵۰م کال او سویس د ۲۰۰۲ کال پورې په دې پلمه چې بیطرفه هیوادونه وي د ملگرو ملتونو په سازمان کې یې له غړیتوب څخه ډډه کوله.

په ملگرو ملتونو سازمان کې د نویو او کوچنیو هیوادونو غړیتوب د مخنوي بل خنډ د ذروي هیوادونو شتون وو، په (۷۰) لسيزه کې د امریکا متحده ایالاتو او نورو لویدیځو هیوادونو د ملگرو ملتونو په سازمان کې د ذروي هیوادونو په غړیتوب باندې پدې دلیل مخالفت کولو چې دغه هیوادونه نه شي کولای چې د ملگرو ملتونو سازمان د منشور سره سم په خپلو نړیوالو ژمنو باندې عمل وکړي. ان دا چې په خپله د ملگرو ملتونو سازمان سرمنشي (اوتانت) په ۱۹۶۷م کال په جون کې عمومي اسامبلې ته په خپل راپور کې ویلي وو، (چې ذروي هیوادونه نه شي کولای په منشور کې د درج شویو مقرراتو او ژمنو د اجرا جوگه شي). د استعمار څخه د ازادو شویو او د نویو هیوادونو د رامنځ ته کیدو په نوم نړیوال طرز او تفکر بدلون وموند. په (۷۰) لسيزه کې ذروي او نورو کوچنیو هیوادونو د ملگرو ملتونو سازمان غړیتوب ته ور داخل شول چې پدې ترتیب سره یې د عمومي اسامبلې نړیوالو ته عملي جامه ورواغوستله.

په عمومي اسامبله کې د رأی گیری بڼه (شکل)

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د (۱۸) مادې سره سم د عمومي اسامبلې هر غړی هیواد د یوې رأیې حق لری. په عمومي اسامبله کې د رأی گیری ډول د بحث وړ موضوع د موضوع په ځانگړتیا پورې اړه لری. عمومي اسامبله د مهمو مسائلو په هکله د غونډې د حاضر و غړو د ۳/۲

رأيو په اکثریت پریکړه کوي او همدارنگه د یادولو وړ ده چې عمومي اسامبله کولای شي د ساده رأيو په اکثریت په مهمو مسائلو باندې نور مسائل هم ور زیات کړي (۱۲:۱۳).

د عمومي اسامبلې دندې او واکونه

عمومي اسامبله چې د ټولو غړو هیوادونو له استازو څخه متشکله ده د منشور د څلوم فصل د (۱۰ نه تر ۱۷) مادو د حکمونو له مخې پراخ واکونه لري په عمل کې د نړیوال وجدان څرگندونه کوي، د هغه مسائلو له مخې چې پدې ارگان کې ورباندې بحث کیږي پدې توأیدلې چې د نړیوالو په افکارو باندې نفوذ پیدا کړي.

د دغو صفتونو او د زیاتو واکونو په لرلو سره نشو کولای چې عمومي اسامبله د یوه نړیوال پارلمان په توگه تلقی کړو، او یا هم د هیوادونو کورنیو پارلمانونو سره یې مقایسه کړو. عمومي اسامبله په عمومي ډول الزامی قوانین نه وضع کوي په اغلب گومان سره د هغې ټولې پریکړې د سپارښتنې په معنا دي.

د منشور د (۱۰) ماده عمومي اسامبلې ته په پوره واکونو قایله شوې ده، ددې مادې د حکم سره سم (عمومي ټولنه د دغې اعلامیې د اجراءاتو په دایره کې په هره موضوع باندې د څیړنې واک لري. او د هغې هرې ادارې په اجراءاتو او اختیاراتو باندې خبرې کولای شي چې ددې اعلامیې په اثر منځ ته راغلي وي او په استثنایي حالاتو کې چې په (۱۲) ماده کې د هغې په باب لیکل شوي دي د دا ډول موضوع یا معاملې په باب د ملگرو ملتونو امنیت شورای او دواړو ته سپارښتنه کولای شی.

د عمومي اسامبلې تصمیمونه د قطعنامو، تصویب لیکونو او اعلامیو په تصویب باندې پای ته رسېږي همدا شان د منشور د (۱۱) مادې د حکم

له مخې (عمومي اسامبله د نړیوال امنیت ساتلو په چارو کې یا هم د بې وسلې کولو یا د وسلو د تنظیم په باره کې حاکمو اصولو ته لاسرسی کوي، د اصولو سره سم په ټولو برخو باندې غور کوي او اړونده ارگانونه او یا هم د امنیت شورا ته په دې اړه سپارښتنې کولای شي. عمومي ټولنه په داسې موضوع باندې چې په نړیوال امنیت پورې اړه ولري، د ملگرو ملتونو کوم غړی یا د امنیت شورا او یا کوم داسې هیواد چې ددغه هیواد غړیتوب نه لري د (۳۵) مادې د دوهمې فقرې په اساس ورته وړاندې شي په هغه خبرې اترې کولای شي، هر هغه پوښتنه چې هواری یې ضروري وي د عمومي ټولنې له خوا تر بحث او څیړنې لاندې نیول کیږي او بیا تر څیړنې وروسته امنیت شورا ته لېږل کیږي).

څلورم څپرکی

د عدالت نړیواله محکمه

تاریخچه: د نړیوال قضایي سازمان بنیاد او بنسټ باید د لاهه د ۱۹۰۷ م کال د سولې په دوهم کنفرانس کې ولټوو دغې کنفرانس د دوو بنسټونو تأسیس وړاندوینه کړې وه چې یو د (جنگي عناوینو دیوان) او بل یې د (نړیوال عدالت داوري محکمه) وه. اگر چې دا دیوانونه تأسیس نه شول ولې د هغوی تأسیس یوازې د سازمان ورکونکو په فکر کې یو تصویر وو، چې وروسته یې د یوې نړیوالې محکمې د تأسیس شرایط رامنځ ته کړل.

د پورتنی اقدام پرته د یوه نړیوال عدلي دیوان د تأسیس په مورد د (البهروت موسسې) وړاندیز ذکر کولای شو، د البهروت په وړاندیز کې وړاندوینه شوې ده چې په دې عدلي نړیوال دیوان کې باید د ټولو بیلا بیلو حقوقي نظامونو استازي شامل وی، دغه طرحه په واقعیت کې د ټولو دولتونو د منلو وړ وگرځیده، ولې د دیوان د قاضیانو د غوره کولو په مورد د نظر اختلاف موجود وو.

او هر دولت میلان درلود چې پدې دیوان کې باید خپل استازی ولري، ترهغه ځایه چې د قاضیانو تعداد محدود وو د ټولو دولتونو د نظرونو تأمینول امکان نه درلود. په همدې دلیل د نړیوال عدلي دیوان تأسیس باقې پاتې شو.

نړیوالو قاضیانو ته په پاملرنې سره د ملتونو د ټولنې نه وړاندې زیات دیوانونه منځ ته راغلل چې د هغې له جملېڅخه کولای شو (د مرکزي امریکا د محکمې دیوان) ذکر کړو چې په ۱۹۰۷ م کال کې دې ته په پاملرنې سره د دغه قضایي بنسټونو فعالیت د غړو دولتونو رضایت حاصل

نه کړ. په ۱۹۱۴ م کال کې غړو دولتونو (کاستاریکا، گواتیمالا، هنوراس، نیکاراګوا او السلوادور) نوموړی بنسټ منحل کړ (۱۱:۱۶۶). او همدارنگه د یادولو وړ ده چې نړیواله دایمي محکمه ملتونو ټولنې ته منسوبه ده چې د عدالت د نړیوالې محکمې سره یې په لاندې ګډو او مخالفو ټکو کې پرتله کوو.

د عدالت نړیوالې محکمې پرتله د نړیوالې دایمي محکمې سره

- دواړه محکمې د لومړي نړیوال جنگ څخه وروسته د دولتونو د حقوقي اختلافاتو د مسالمت امیز حل او فصل لپاره منځ ته راغلې او تنها دولتونه کولای شي چې په دغو محاکماتو کې خپلې دعوي اقامه کړي او نور څوک نشي کولای چې د دولتونو له دغه حق څخه ګټه پورته کړي.
- د دواړو محکمو د کار ماهیت قضایي بڼه لري او یوازې د دولتونو حقوقي منازعاتو او اختلافاتو ته لاس رسی کوي او مشورتي رایې ورکوي.
- او همدارنگه دواړې محکمې کولای شي چې خپلې بالاتر مشورتي رایې د نړیوالو سازمانونو په غوښتنه ورکړي او دولتونه دارنگه حق نه لري.

اختلافي نقطې

- د عدالت نړیواله محکمه د ملگرو ملتونو سازمان اصلي رکن ګڼل کیږي په داسې حال کې چې د دایمي محکمې موسسه د ملتونو په ټولنې پورې تړلې او د ملتونو ټولنې له اصلي ارګانونو څخه نه ګڼل کیږي.
- د ملگرو ملتونو په سازمان کې د غړیتوب ترلاسه کول د عدالت د نړیوالې محکمې سره همزمان هم غړیتوب دی په داسې حال کې چې په ملتونو ټولنه کې غړیتوب د نړیوالې دایمي محکمې د غړیتوب په معنا ندی.
- په نړیواله دایمي محکمه کې یوازې غړي دولتونه او په میثاق کې

مندرج دولتونه کولای شي د نوموړې محکمې غړیتوب ترلاسه کړي خو د عدالت په نړیواله محکمه کې کلیه دولتونه حق لري چې د منشور د مندرجو شرایطو سره ددغه محکمې غړیتوب لاسته راوړي.

- په نړیواله دایمي محکمه کې یوازې عمومي غونډه او د ټولني شوراى کولای شي چې د نوموړې محکمې څخه د مشورتي رأیې غوښته وکړي پداسې حال کې چې د عدالت نړیواله محکمه کې د عمومي غونډې او امنیت شوراى سربیره د ملگرو ملتونو د نورو ارگانونو په گډون تخصصي سازمانونه چې د عمومي غونډې له خوا مجاز گڼل شوي کولای شي د مشورتي رأیې غوښتنه وکړي.

- د دایمي محکمې د احکامو تطبیق د محکوم علیه دولت په حسن نیت او یا د محکوم دولت له قدرت سره تړاو درلود پداسې حال کې چې د عدالت د نړیوالې محکمې د احکامو د تطبیق او اجرا په وړاندې د محکوم علیه دولت د سرغړونې په صورت کې د امنیت شوراى ته واپس کیږي.

د عدالت نړیواله محکمه د ملگرو ملتونو د سازمان اصلي رکن

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د (۹۲) مادې په اساس د عدالت نړیواله محکمه د ملگرو ملتونو سازمان اصلي او قضایي رکن دی. او اساسنامه یې چې د عدالت نړیوالې محکمې د اساسنامې پربنسټ تنظیم شویده، د منشور لاسلیک جز گنل کیږي.

یو له هغه اساسی تغیراتو څخه چې د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د بالاتر په پایله کې منځ ته راغلو هغه دا وو چې د عدالت د نړیوالې محکمې اساسنامه د منشور ضمیمه وگرځید. او پردې اساس د ملگرو ملتونو ټول غړي په خپله خپل کارونه د عدالت د نړیوالې محکمې قبول

کړل شويدي.

د عدالت د نړيوالې محکمې يوځای کيدل د ملگرو ملتونو سازمان سره د هغه اصلي قضايي رکن په عنوان لاندې پايلې لري.

۱. عمومي غونډه (مجمع عمومي) يا د امنيت شوراى په گډه د محکمې غړي ټاکي (۸ ماده د محکمې اساسنامه).

۲. عمومي ټولنه يا د امنيت شوراى کولای شي چې د دولتونو ترمنځ هرې حقوقي مسئلې په اړوند د عدالت د نړيوالې محکمې څخه مشورتي نظر واخلي. لکه څرنګه چې د ملگرو ملتونو نور ارکان او تخصصي-نهادونه چې د عمومي غونډې نه يې اجازه اخيستله همدارنګه هم کولای شي چې په حقوقي مسائلو کې د هغه د فعاليتونو په حدودو کې د محکمې مشورتي نظر واخلي (د منشور ۹۶ ماده).

۳. که چيرې يو د دعوا له طرف څخه دهغه تعهداتو له انجام څخه چې د محکمې د رايې پر اساس د هغه پرغاړه اينبودل شوى تخلف وکړي د دعوا مقابل لورى کولای شي د امنيت شوراى ته رجوع وکړي او نوموړې شوراى د ضروري تشخيص وروسته متخلف دولت ته سپارښتنه کوي او يا د محکمې د رايې د تطبيق او اجرا لپاره په اقداماتو لاس پورې کوي (د منشور ۹۴ ماده).

۴. د عدالت د نړيوالې محکمې مخارج چې د عمومي غونډې لخوا تعيين کيږي د ملگرو ملتونو سازمان په غاړه به وي (د محکمې د اساسنامې ۳۳ ماده).

۵. هغه شرايط چې د هغه په موجب ټول دولتونه کولای شي چې د مادي معاهداتو د خاصو مقرراتو په رعايت نوموړې محکمې ته رجوع وکړي د امنيت شوراى له خوا به معين شي (د محکمې د اساسنامې ۴۵ ماده).

۶. د عدالت د نړیوالې محکمې د اساسنامې تعدیل په هماغه بڼه عملي کيږي چې د ملگرو ملتونو د منشور په اصلاحاتو کې ځای پرځای شويدي (د محکمې د اساسنامې ۶۹ ماده).
۷. که چیرې نړیواله محکمه د اوضاع په ایجاب پر موقتي اقداماتو لاس پورې کړي خو دا موضوع د دعوی طرفینو او د امنیت شورا ته ابلاغ کوي (د محکمې اساسنامه ۴۱ ماده).
۸. هره غوښتنه چې د عدالت په نړیواله محکمه کې اقامه کيږي نوموړې غوښتنه د ملگرو ملتونو د عمومي منشي- په وسیله د ملگرو ملتونو سازمان غړو ته اطلاع کيږي (د محکمې د اساسنامې ۴۰ ماده).

د نړیوالې محکمې د دیوان پیدایښت

د ملتونو ټولني مؤسسو غړو دولتونو د یوې نړیوالې عدلي محکمې د تأسیس په مورد دې پایلې ته ورسیدل چې د یوې نړیوالې محکمې تشکیلیدل یو اړین کار دی ذکر شویو دولتونو د میثاق د (۴) مادې سره سم خپل نیت دا ډول د ټولني شورا دنده لري چې د یوې دایمي نړیوالې محکمې کارونه تنظیم او د ټولني غړو ته یې تسلیم کړي دغه محکمه باید هغه ټولو شخصو ته لاس رسی ولري چې نړیواله بڼه ولري چې اصحاب د دعوی هغه ته مراجعه وکړي دیوان کولای شي چې د هغې موضوع په هکله چې عمومي ټولنه یې هغې ته راجع کړي مشورتي نظر ورکړي.

د پورته ذکر شوي مادې په اجراً کولو سره د ملتونو ټولني د (حقوق پوهانو) په نوم یوه کمیټه جوړه کړه چې د نړیوالې محکمې اساسنامه یې طرحه او تنظیم کړې وه ددغه کمیټې د اساسنامې مقدماتي طرحه ترتیب او د ملتونو ټولني د عمومي غونډې له خوا د یو لړ بدلونونو د راوستلو په نتیجه کې په کال ۱۹۲۰ م کې تصویب شوه.

ذکر شوې اساسنامه په ۱۹۲۱ م کال د سپتمبر په لمرۍ نيټه د ملتونو ټولني د ټولو غړو له خوا د لاسليک څخه وروسته لازم الاجراً وگرځيده.

په ۱۹۲۲ م کال په فبرورۍ کې د محکمې کار رسما پيل شو د محکمې په اساسنامه باندې په ۱۹۲۹ م کال کې د سره کتنه وشوه نوې اساسنامه په ۱۹۳۶ م کال کې تصويب او اجراً وړ وگرځيده.

د ديوان د اساسنامې سره سم ديوان يوه واقعي بڼه درلوده چې ۱۵ قاضيان يې درلودل ۱۱ يې اصلي او ۴ نور يې علی البدل وو. چې د ملتونو ټولني د دوو ارگانونو يعنی شوراى او عمومي غونډې له خوا د ۹ کالو لپاره ټاکل کيدل د ديوان اصلي مقر د لاهه د سولې په ماڼۍ کې وو. ديوان يوه کلنه عادي غونډه درلوده ولې کولای يې شواى چې فوق العاده غونډې هم راوبولي. ديوان د يوه رسمي دفتر لرونکی وو چې د مدير او د هغه د مرستيالانو تر لاس لاندې يې قرار درلود د دوى دندو يوازې اداري بڼه درلوده (۱۱:۱۶۸).

ديوان د دوه ډوله صلاحيت لرونکی وو يو يې ترافعي او بل يې هم مشورتي وو، د لومړي صلاحيت پر بنسټ يې د حکم صادرول او د دوهم صلاحيت له مخې يې مشورتي نظر ورکولای شو.

ددې ديوان يوه ځانگړتيا داده چې د ملتونو ټولني څخه يې پوره خپلواکي درلوده د همدې خپلواکۍ له امله د نړۍ اکثره دولتونو (د شوروي اتحاد او امريکا محنده ايالاتو) پرته په رسميت پيژندلی وو. د دوهمې نړيوالې جگړې په پيل کيدو سره د دايمي ديوان قاضيان د محکمې د لاهه له مقر څخه ووتل د جگړې په بهير کې دغه قاضيان په ژينوا کې هستوگن شول، د محکمې د لاهه له مقر څخه د قاضيانو د وتلو علت د المان هغه اعلان وو چې المان د دغو قاضيانو سياسي مصؤنيت ته

قایل نه دي. د جگړې پر مهال هغه وخت چې متحدو هیوادونو د یوه نړیوال سازمان د تشکیل پریکړه وکړه د یوه نړیوال قضایي دیوان د جوړیدو موضوع هم د دوي د پام وړ موضوع وه او دغه موضوع د (امبارتن اوکس) په کنفرانس کې هم طرحه شوې وه.

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور ۱۴ فصل (له ۹۲ نه تر ۹۶) پورې پرته د سانسفرانسکو په کنفرانس کې د دیوان اساسنامه چې د ملگرو ملتونو سازمان د منشور ضمیمه بلل کیږي، د کنفرانس د گډوونکو د تأیید وړ وگرځیده د منشور د ۹۳ مادې په موجب د ملگرو ملتونو سازمان ټول غړي په خپل ذات کې د نړیوالې محکمې اساسنامې د قبلوونکو په ډله کې راځي.

د نوې نړیوالې محکمې تشکیل د پخواني دایمي دیوان په تعقیب منځ ته راغی او د پخوانۍ محکمې غړو قاضیانو په ۱۹۴۵ م کال په اکتوبر کې غونډه وکړه او خپلې استعفاوې یې وکړې د ملتونو ټولني عمومي اسامبلې ۱۹۴۶ م کال اپریل کې دایمي دیوان کار رسماً پای ته ورسوه او خپل سوابق یې نوې محکمې ته وسپارل، د نوې محکمې لپاره قاضیان د ملگرو ملتونو سازمان د عمومي اسامبلې له خوا په ۱۹۴۶ م کال کې په اپریل کې وټاکل شول او اولینه غونډه یې په ۱۹۴۶ م کال په لندن کې دایره کړه او دیوان عمل خپل کار په ۱۹۴۶ م کال په لاهه کې پیل کړ (۱۹:۱۸).

د نړیوالې محکمې تاسیس

نړیواله محکمه د ملگرو ملتونو د سازمان اصلي او قضایي رکن دی چې اساسنامه یې هم د نړیوالې محکمې دایمي دیوان د اساسنامې پر بنسټ تنظیم شویده، چې د ملگرو ملتونو سازمان یو نه بیلیدونکی جز

گڼل کيږي. ددې محکمې اساسنامه په ۱۹۴۵م کال د جون په ۲۶ نيټه د سانسفرانسکو په کنفرانس کې د (۵۱) هيوادونو لخوا لاسليک شوه او ددې محکمې قاضيان هم په ۱۹۴۶م کال د فبرورۍ په (۵) نيټه د ملگرو ملتونو سازمان د عمومي اسامبلې په لومړۍ غونډه کې وټاکل شول ددې محکمې رسمي کار په ۱۹۴۶م کال د اپريل په مياشت کې شروع شو.

د نړيوالې محکمې جوړښت او تشکيلات

نوموړې محکمه خپلې چارې د اساسنامې د (۲ نه تر ۳۳) مادو پورې او له (۱ نه تر ۱۸) مادو پورې او همدرانگه له (۳۲ نه تر ۳۷) مادو پرېنست اداره کيږي. د اساسنامې (۲ او ۳) مادو سره سم نړيواله محکمه د يوه قاضي پلاوي څخه عبارت ده. چې ۱۵ قاضيان او خپلواک حقوق پوهان لري دا قاضيان بايد چې د ملیت په پام کې نيولو پرته د لوړ اخلاقي معيار لرونکي وي په شرايطو پوره په خپل هيواد کې يې مسلکي گامونه ترسره کړي وي، د حقوقی علم او ښه شهرت لرونکی وي گمارل کيږي. دا قاضيان د عمومي اسامبلې له خوا او امنيت شوراى له خوا ټاکل کيږي او د خپل هيواد لخوا انتصابي بڼه نه لري دا ديوان قاضيان دولتي چارواکي نه دي چې د خپل متنوع هيواد د دستورونو او مقرراتو تابع وي همدا دليل دی چې دولتونه دغه قاضيانو ته د سياسي چارواکو په څير د مصونيت او خپواکۍ په هکله قايل شويدي.

دغه قاضيان نه عزل کيږي او د اصولو له مخې نه بايد نور شغلي فعاليتونه اوکړه وړه هر يو له دغه قاضيانو څخه بايد وړاندې له دې چې د ديوان په عمومي ونډه کې رسمي پيل کړی بايد ژمنه وکړي هغه صلاحيتونه چې د اساسنامې پرېنست هغوی ته ورکړل شويدي په پوره بې طرفۍ سره اعمال کړي (۴:۱۷۲).

د ځانگړي قاضي څخه گټه اخیستنه

د یوه ځانگړي قاضي تاسیسي د حقوق پوهانو له بیلابیلو نظرونو سره مخ شويدي یو لړ حقوق پوهان دغې بنسټ سره په مخالفت کې دوه دلائل وړاندې کوي، لومړی دا چې قاضي باید اصولاً د عدال او انصاف اصل په پام کې ونیسی په داسې حال کې چې ځانگړي قاضي د متبوع هیواد استازی بلل کېږي له دغه اصل څخه سرغړونه وکړي او د خپل هیواد پر گټه رایه ورکوي.

او دوهم دا چې دغه ځانگړي قاضي بنسټ د حقوقي اصل سره چې (هیڅوک نه باید د خپلې قاضي واوسي) په ټکر کې دی.

پوهان د ځانگړي قاضي د بنسټ د تائید په هکله پنځه دلایل وړاندې کوي. (۱) د هغه قاضیانو د گډون اصل چې د یوه ملت له لورید دعوی اصحاب وي، دعوی ته لاسرسی هغه اصل دی، چې په ټولنیزه توگه د ټولو محکمو او د مقاصدو نړیوالو محکمو د پلویانو له خوا لا وړاندې مراعات کیدو.

(۲) سره له دې چې نوموړي قاضیان د متبوع هیواد په گټه رایه ورکوي، ولې بیا هم د محکمو لپاره دده د نظر څرگندول ډیر گټور دي د متبوع دولت لخوا د رایې د اجرا په موخه د قاضي سره مرسته کوي.

(۳) د ځانگړو قاضیانو د ټاکلو وروسته، د خپلواکو قاضیانو د پلاوي په توگه خپلې دندې سرته رسوي او د دولت استازیتوب نه کوي، او نه باید دعوی ته د لاس رسي له وړتیا څخه بې برخې شي، دغو قاضیانو په زیاتو مواردو کېد خپل متبوع دولت د گټو پر خلاف رأی ورکړي دي. څرنگه چې (لردمک نر) د ایران او انگلیسي تر منځ په دعوی کې همدا شان عمل ترسره کړی وو. په دی ځای کې د ځانگړو

۴) قاضيانو نظرونه د دعوای په بشپړولو کې ارزښتناک نقش لوبوي. د ځانگړو قاضيانو گډون هغه وخت ضروري دی چې د محکمې په جوړښت کې د دوی گډون او د محکمې په بهير کې د دوی نظرونه گټور واقع شيدغه امر هم د قاضيانو په زياتوالي سره لرې والی پيدا کوي.

۵) اړينه نده، چې ځانگړي قاضيان د دعوی د لوري هيواد ملت لرونکی وي. په يو لړ مواردو کې قاضي يا قاضيان بايد د بيطرفه هيوادونو له حقوق پوهانو څخه غوره شي. د نړيوالې محکمې ديوان د اساسنامې د حکم سره سم ملي قاضيان د غونډو له حق څخه نه بې برخې کوي او د برابر و اجراءاتو په موخه د دعوی د بل لوري د نظرونو اوريدو لپاره د ځانگړو قاضيانو د غوره کولو جواز ورکړل شويدي. ځانگړي قاضيان چې د محکمې غړي نه دي حقوق نه شي ترلاسه کولای بلکه په محکمه کې ورځنۍ مقرري او په محکمه کې حضور په هغوی پورې اړه لري.

د نړيوالې محکمې قاضيان د ۹ کالو لپاره ټاکل کيږي. د ټاکل شوې مودې له ختميدو وروسته دوی کولای شي چې د دوهم ځل لپاره وټاکل شي. دغه د دوهم ځل لپاره ټاکل ليدل د هرو ۹ کلونو په پای کې صورت نيسي. دغه د دوهم ځل ټاکنه امکان لري چې د ديوان دوام ته صدمه ورسوي همدا علت دی چې دغه د دوهم ځل ټاکنه په هرو دريو کالو کې يو ځل د ۲/۱ قاضيان د پچې اچونې په ترسره کولو سره د اساسنامې د (۱۲) مادې د حکم سره سم بدلون مومي.

عمومي اسامبله او امنيت شوراى په خپلواکه توگه د نړيوالې محکمې قاضيان ټاکي نوماند قاضيان بايد په عمومي اسامبله او هم په امنيت شوراى کې په مطلق اکثريت رأې خپلې کړي د قاضيانو په ټاکنه کې د امنيت شوراى د دايمي او غير دايمي غړو د رأيو ترمنځ هيڅ توپير نشته

(۱۷:۱۰، ۱۹).

قاضيان بايد له هر ډول سياسي او اداري ماموريت څخه چې حرفوي بڼه ولري ډډه وکړي. د محکمې غړي په هيڅ دعوی کې مدعي او مدعي عليه مشاور او يا د وپه اړخ وکیل د اوسني او همدارنگه نشی کولای چې د ملي او نړيوالې محکمې او د څيړنې د پلاوي غړی و اوسئ او په هره بڼه چې وي لاسوهنه وکړي د محکمې د تشکیل لپاره لږ تر لږه (۹) قاضيانو ته اړتيا ده (۱۷:۳).

د نړيوالې محکمې د قاضيانو د ټاکنې په برخه کې دوه ټکي اهم او د پام وړ دي چې په لاندې توگه ورته اشاره کوو:

لومړی ټکی دادی چې د قاضيانو په غوره کولو کې امنیت شوراى د دايمي او غير دايمي غړو ترمنځ هيڅ توپير نشته که چيرې د امنیت شوراى او عمومي اسامبلې خپلې رأيې له يو هيواد څخه زياتو نوماندانو ته ورکړې وي يواځې د عمر په لحاظ يو له دغو نوماندانو څخه چې د زيات عمر لرونکي وي ټاکل کيږي پدې هکله د امنیت شوراى د دايمي غړو د وپتو حق د بحث وړ نه دی. هيڅ هيواد نه شي کولای چې نړيوالې محکمې ته له يوه څخه زيات نوماندان د قاضيانو په توگه ور وپيژني (د اساسنامې ۱۰ ماده).

دوهم ټکی دادی هغه څوک چې د قاضيانو په توگه غوره کيږي، غوره کوونکی بايد په پام کې ولري چې نوماندان د نورو شرايطو ترڅنگ بايد د ټولو لويو حقوقي نظامونو استازيتوب وگړای شي. دې ته په پاملرنې سره چې د محکمې قاضيان د ټولو بشري تمدونو او حقوقي نظامونو استازيتوب کوي نو ځکه دولتونه د قاضيانو په غوراوي او محکمې ته د دوي په وړ وپيژندلو کې نيغ په نيغه د لاسوهنې حق نه لري.

د یادونې وړ ده چې د نړیوالې محکمې قاضیان د ملگرو ملتونو سازمان کارکوونکي دي.

د هغوی حقوق او امتیازات د سازمان د عادي بودیجې څخه ترلاسه کیږي او د ټولو دیپلوماتیکو امتیازاتو او مصونیتونو څخه برخمن دي (۱۴۳:۷).

ج: د نړیوالې محکمې واکونه (صلاحیتونه)

د دولتونو ترمنځ ستونزو ته لاس رسی د نړیوالې محکمې واک په ستونزو کې د بنکیلو اړخونو په رضایت پورې تړلی دي، (ځکه چې په نړیوالو اړیکو کې محکمې ته د قاضیانو لاس رسی د دولتونو په اراده پورې اړه نه لري بلکه د شخړې په هوارې کې د دولتونو په هوکړه پورې اړه لري چې اصل شرط نه بلل کیږي). د (قضایاو ترافعي) واکونو پرته د دیوان د اساسنامې (۶) مادې د حکم سره سم دیوان کولای شي په هره قضایي مسأله کې کوم چې د ملگرو ملتونو سازمان په منشور کې ورته اشاره شویده مشورتی نظر ورکړي نو په همدې دلیل کولای شو چې د محکمې واکونه په ترافعي او مشورتی واکونو وویشو چې په لاندې توگه ورباندې بحث کیږي.

ترافعي واکونه (صلاحیتونه) څه ډول چې وړاندې ورته اشاره وشوه (هغه شخړې چې نړیوالې محکمې ته اقامه کیږي پر دولتونو باندې الزامی بڼه لري یا په بل عبارت مخکې له دې چې نړیواله محکمه د شخړو ماهیت ته لاس رسی پیدا کړي باید په شخړه کېد بنکیلو دولتونو رضایت ترلاسه کړي پرته له دې رضایت څخه په نړیواله محکمه کې د شخړو هوارې ته لاس رسی ناممکن دی د محکمې د اساسنامې د (۳۶) ماده په ځانگړې توگه د محکمې د واک په باره کې دا ډول څرگندونه کوي:

د محکمې واک هغه ټول اختلافات په برکې نیسي. چې اصحاب د دعوی یی نړیوالې محکمې ته اقامه کوي او یا هغه ټول موارد دي چې د ملگرو ملتونو سازمان په منشور او یا په نورو تړونونو کې د هغه وړاندوینه شویده (۶:۱۸۹).

د محکمې مشورتي واکونه (صلاحیتونه)

د نړیوالې محکمې مشورتي واکونه د نړیوالو مسائلو په باره کې د حقوقي او قضایي نظر څرگندلو څخه عبارت دي چې نړوال سازمانونه یې نړیوالې محکمې ته راجع کوي دغه مشورتي واکونه په هغه اصولو ولاړ دي چې د انګلوساکسون په هیوادونو معمول او مندرج دي.

په ۱۹۲۰م کال کې د دغې معمول او اصولو د اغیزو پربنسټ په انګلستان او امریکا کې د مشورتي نظر څخه په گټې اخیستنې سره د نړیوالې محکمې په اساسنامه کې ورته ځای ورکړل شو. د نړیوالې محکمې د اساسنامې د (۶۵) مادې د حکم سره سم د ملگرو ملتونو سازمان او یا د هغې د ځانګړو ارګانونو له خوا چې هره مسئله نړیوالې محکمې ته راجع شي مشورتي نظر ورکولای شي. هغه ارګانونه یا سازمانونه چې مشورتي نظر ته اړتیا ولري د دغو ارګانونو نومونه په منشور کې ذکر شويدي او یا یو تعداد نور کولای شي چې د مشورتي نظر د غوښتنې په موخه د عمومي اسامبلې څخه واک ترلاسه کړي (۶:۱۹۳).

عمومي اسامبله او امنیت شورا د نړیوالې محکمې څخه د مشورتي نظر د غوښتنې حق لري د منشور د مقرراتو سره سم عمومي اسامبلې اقتصادي او ټولنیزو چارو شورا او قیمومیت شورا ته د مشورتي نظر څخه د گټې اخیستنې اجازه ورکړې ده همدارنګه یو لړ نورو ځانګړو سازمانونو د هغې هوکړې له مخې چې د سازمان سره یې لاسلیک کړی

وي د مشورتي نظر د غوښتنې حق ځانته حاصل کړی دی.

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د مقرراتو سره سم په ټولو حقوقي مسائلو کې د نړيوالې محکمې مشورتي نظر حتمي بولي چې ددغه مسائلو څخه کولای شو لاندې يو څو په گوته کړو:

✓ د سازمان دندې، تشکيلات او د کار طرز العمل

✓ د سازمانونو ترمنځ ستونزې او شخړې

✓ د غير غړو دولتونو سره د نړيوال سازمان ستونزې او اختلافات

✓ د سازمانونو د تاسيس سند تفسير

✓ د هر ډول تړونونو تفسير او په نړيوالو حقوقو پورې تړلې مسئلې

د حقوقو له نظره د نړيوالې محکمې مشورتي نظرونه الزامی نه دي مگر په هغه مواردو کې چې د نړيوالې هوډوگړې پربنسټ د محکمې مشورتي نظرونه په ټولنيز ډول د يو لړ مسائلو په باره کې الزامی و پيژندل شي بايد په نړواله هوکړه باندې عمل وشي.

ددې سره سره چې مشورتي نظرونه غير الزامی دي ولې په يو لړ مواردو کې د محکمې مشورتي نظرونه د دولتونو او سازمانونو د شخړو په هوارې کې گټور واقع شويدي.

د بيلگې په توگه د ملگرو ملتونو سازمان د بوديجې د لگښت په سر راپروته شوې ستونزه او په ۱۹۵۶ م کال کې کنگو ته د ملگرو ملتونو د سازمان د سوله ساتو ځواکونو د ليرلو ستونزه نړيوالې محکمې په ۱۹۶۲ م کال د جون په ۲۰ نيټه مشورتي نظر ورکړ چې لگښت شوې بوديجه د ملگرو ملتونو سازمان لگښت دی او ټول غړي هيوادونه بايد خپله ونډه سازمان ته ورکړي. فرانسې او پخواني شوروي اتحاد په دې پلمه چې دغه لگښت د ملگرو ملتونو سازمان د عادي بوديجې له جملې څخه نه دي نو

له خپلې ونډې ورکولو څخه یې ډډه کوله ولې سره له دې چې د محکمې مشورتي نظر غیر الزامی دی ددې سبب شو چې د سوله ساتو ځواکونو د لیدلو لگښت د عادي بودیجې څخه وگڼل شئ او ذکر شویو هیوادونو خپله ونډه ملگرو ملتونو سازمان ته ورکړه (۶: ۱۹۳).

پنځم څپرکی

د ټولنيزو او اقتصادي چارو شوراى

د ملگرو ملتونو سازمان منشور لسم فصل د ټولنيزو او اقتصادي چارو شوراى ته ځانگړى شوى دى د ذکر شوې شوراى د يالټا د کنفرانس په بهير کې د شوروي اتحاد، متحده ايالات او انگلستان د مشرانو د پاملرنې وړ وگرځيده. او د سانفرانسسکو په کنفرانس کې د ملگرو ملتونو سازمان د يوه اصلي ارگان په توگه وپيژندل شوه.

تر هغه ځايه چې د ملگرو ملتونو سازمان اصلي فلسفه د نړيوالې سولې او امنيت ساتنه ده د ملگرو ملتونو سازمان برخلاف د ملتونو په ټولنه کې اقتصادي او ټولنيزو مسائلو ته چندان پاملرنه نه كيده. د اقتصادي او ټولنيزو ستونزو د هوارې په موخه د ملتونو ترمنځ يو تعاون موجود وو چې دغه ستونزه هواره كړي دا چې د ملگرو ملتونو سازمان منشور په سريزه کې د اقتصادي او ټولنيزو چارو په هكله نړيوالو مؤسساتو ته مراجعه كول لازم بلل شوي وو او په اوله ماده (۳) فقره کې د ملگرو ملتونو سازمان مهمې موخې په گوته شويدي چې اقتصادي، ټولنيزو، فرهنگي او د بشر- دوستي بڼه لري. او همدارنگه د منشور (۹ او ۱۰) نړيوالې اقتصادي او ټولنيزې همكارۍ ته ځانگړى شويدي. په همدې بنسټ د ملگرو ملتونو سازمان منشور په اقتصادي، ټولنيزو، فرهنگي، روزنې، روغتيا، بشري حقوقو او د افرادو د اساسي ازاديو په هكله تحقيق او څيړنه هغه مسائل دي چې د اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى يې مسؤليت په غاړه لري (۱۴:۱۵۱).

د ټولنيزو او اقتصادي چارو شوراى د غړو جوړښت (تركيب):

د ټولنيزو او اقتصادي چارو شوراى د اساسنامې د (۶۱) مادې د حكم سره سم خپل ځان د عمومي اسامبلې تابع گڼي. ددې مادې پر بنسټ شوراى د ملگرو ملتونو سازمان د (۲۸) غړو څخه متشكله ده چې د عمومي اسامبلې له خوا غوره كيږي همدا شان د (۶۶) مادې د حكم سره سم نوموړې شوراى خپلې دندې د عمومي اسامبلې په سپارښتنه او لارښوونه سرته رسوي.

ددې سره سره چې اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى يو خپلواك ارگان دى د سرمشري د څارنې لاندې او د عمومي اسامبلې په لارښوونه خپلې دندې سرته رسوي.

په لومړيو كې ددې شوراى غړو تعداد (۱۸) هيوادونو ته رسيدو (۶۱) ماده چې د ملگرو ملتونو سازمان د غړو په زياتوالي سره منشور دوه ځلې ددې شوراى د غړو په تعداد كې بدلون راوست.

اولين بدلون په كال ۱۹۶۵ م كې رامنځ ته شو چې ددې پر بنسټ د غړو تعداد (۲۷) دولتونو ته رسيدو، دوهم بدلون په ۱۹۷۳ م كال كې منځ ته راغى چې د يادې شوې شوراى د غړو تعداد (۵۴) دولتونو ته پورته شو چې د دريو كالو لپاره د عمومي اسامبلې له خوا ټاكل كيږي د دوهم ځل لپاره بيا هم ټاكل كيدای شي او دغه ټاكنه د عادلانه جغرافيوې ویش د اصل له مخې ترسره كيږي.

په دې ترتيب سره (۱۴) هيوادونه له افريقا (۱۱) هيوادونه له اسيا (۱۰) هيوادونه له لاتين امريكا (۶) هيوادونه د ختيځې اروپا او (۱۱) هيوادونه له لويديځې اروپا او نورو سيمو څخه غوره كيږي (۵:۱۵۳).

د هر غړي د ماموريت دوره په نوموړې شوراى كې درې كاله ده او

هرکال ددې شوراى ۳/۱ غړي بدلون مومي.

د عمومي اسامبلې د ۲۸۴۷(XXVI) گڼې قطعنامې پر بنسټ، د شوراى لپاره د عادلانه ټاکنو په هکله کوم اصلاحات چې د شوراى په (۶۱) ماده کې رامنځته شول، د (۱۸) غړو له جملې څخه د امنیت شوراى څلور دايمي غړي (پرتله له چین)، د اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى د هرې دورې لپاره د غړو په عنوان ټاکل کېږي. چین په ۱۹۷۲ م کال په ډیرې چټکۍ سره د نوموړې شوراى غړیتوب تر لاسه کړ. همدا شان غیر غړي دولتونه، ملي آزادۍ بښوونکي جنبشونه او نور تشکيلات کولای شي، چې د رایې حق پرتله اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى په غونډو او بحثونو کې گډون وکړي. د هرو دریو کالو په پای کې د اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى بدلون مومي او (۹) نور نوي غړي د پخوانیو غړو ځای نیسي. هر غړی هیواد یوه نمایندگي او رایه لري. د رایو د برابرۍ اصل باید په هغوی باندې حاکم وي، اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى دايمي غړي نه لري (۶:۱۳۵).

د کار طرز العمل

اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى معمولا دوی شورا گانې لري، چې په کال کې دوه ځلې غونډې کوي. چې پنځه اونۍ وخت نیسي- چې په نوبتي ډول په نیویارک او ژینوا کې دایرېږي.

په دغه غونډو کې د غړو هیوادونو د مشرانو، وزیرانو او نورو لوړو پوړو چارواکو په گډون د مهمو اقتصادي او ټولنیزو مسائلو په هکله بحث کېږي. د ټولنیزو او اقتصادي چارو عالی شوراى په کال کې دوه ځلې غونډې لري. ددې شوراى اوله غونډه د اپریل د میاشتې په اوله سه شنبې او دوهمه غونډه یې د کلنۍ غونډې څخه شپږ اونۍ وړاندې دایرېږي. د

اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى فوق العاده غونډه د سرمنشي او د شوراى د اكرتريت غړو په غوښتنه، په داسې حال كې چې په روغتيايي، اقتصادي او ټولنيزو برخو كې بحرانونه رامنځ ته شي، دايريري.

د اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى دندې او د اختياراتو حدود د ملگرو ملتونو سازمان د منشور په (۶۱ نه تر ۷۲) مادو كې ذكر شويدي. د دغو مادو له جملې څخه (۶۸) امه ماده داسې ليكي: (اقتصادي او ټولنيزو چارو د كيفيت د لوړولو لپاره چې هغه د انساني حقوقو په هلكه وي داسې كميتې جوړولای شي، چې د دغه شوراى د دندو د اجرا لپاره اړينې وي) (۲:۳۰).

د دغې اصلي موخې په پام كې نيولو سره اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى د نړيوالې همكارۍ او تعاون لپاره ځانگړي تخصصي-مؤسسې او سيمه ييز اقتصادي كميسيونونه (اسيا، اروپا او د بشر- د حقوقو كميسيونونه) جوړولای شي.

اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى هيڅكله د خپلو پريكړو د اجرا واک او اختيارات نه درلود، او هم د الزامي پريكړو د تصويب حق نه لري. نشي-كولاى د عمومي اسامبلې پرته په خپلواكه توگه عمل وكړي.

يواخې كولاى شي چې قطعنامې صادري كړي، چې د خپلې غونډې او د سازمان د غړو لپاره د سپارښتنې په معنى دي، چې د اكرتريت ساده رايو په واسطه تصويبيري. (۶:۱۵۵)

يواخې د ملگرو ملتونو سازمان د كورني طرز العمل له مخې شوراى د موضوعاتو د اجرا الزامي واک لري. ولې په نورو مسائلو كې د تصميم نيولو واقعي واک نه لري. د زياتو نړيوالو ملي واكمنو ډلو له خوا زيات شكاياتونه د نړۍ د زياتو هيوادونو له خوا د بشري حقوقو څخه سرغړونه او د هغوي سره څه ډول سلوك ترسره شي. ددغه مسائلو په مطالعې سره، شوراى

توانيدلې، چې په يو لړ مسائلو کې مثبتي لاسوهنې وکړي او رغنده اقدامات ترسره کړي او د بشري حقوقو کميسيون د بشري حقوقو د پراختيا په هکله مهم نقش لوبولى دى.

همدرانگه د ۱۹۶۶ م کال د تړون له مخې اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى په اقتصادي چارو کې د ملگرو ملتونو سازمان يو فعال ارگان بلل شوى دى. د بيلگې په توگه يو لړ اقتصادي ارگانونه چې د نوموړې شوراى تر څارنې لاندې کار او فعاليت کوي اشاره کيږي: د سوداگرۍ او د عمومي تعرفو، د بيا رغونې او پراختيا نړيوال بانک، د پراختيا نړيواله مؤسسه، مالي نړيوال شرکت، د کرهني د پراختيا نړيوال صندوق، د ملگرو ملتونو سازمان اقتصادي کميسيونونه، د سوداگرۍ د پراختيا په برخه کې، د ملگرو ملتونو کنفرانس (آنکتاد)، ټولنيزه او اقتصادي شوراى د اقتصاد د پراختيا په برخه کې، د تکنالوژۍ او د علومو د پرمختگ په برخه کې پروگرامونه جوړوي او عمل ورباندې کوي.

د بشري حقوقو، طبيعي سرچينو، چاپيريال ساتنې، انرژۍ، اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى پراخ مسؤليتونه لري. له دې پرته نوموړې شوراى پورې تړلي اختصاصى نړيوال سازمانونه لري، چې د ملگرو ملتونو سازمان له غړو څخه تشکيل شويدي، چې خپله موده ددې شوراى تر څارنې لاندې ترسره کړي.

اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى د ملگرو ملتونو سازمان څخه جلا بوديجه لري. او هر غړى يوه رايه لري. شوراى خپلې پريکړې د رايو په اکثريت سره تصويبوي اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى د خپلو غړو د دولتونو لپاره الزامي پريکړې نشي تصويب کولای، بلکې يوازې د سپارښتنې حق لري. چې غړو دولتونو، عمومي اسامبلې او اختصاصي

سازمانونو ته يې وړاندې کوي. وړاندې له دې چې د اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى د دندو جزيات وړاندې کړو بايد يادونه وکړو چې، د اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى د کار او فعاليت ساحه ډيره پراخه ده، چې محدود اختيارات لري. ددې شوراى اکثره فعاليتونه د اختصاصي سازمانونو په وجود کې ترسره کيږي.

دا امر ددې سبب کيږي چې اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى په بشپړيدونکي ارگان بدل شي. اوس د ملگرو ملتونو سازمان د منشور په (۶۲) ماده کې د شوراى دندو او اختياراتو ته اشاره شويده (۱۱:۱۸۸).

(اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى کولای شي چې د نړيوالې اقتصادي، ټولنيزو، فرهنگي، روزنيز او روغتيايي او دغه ډول د نور مسائلو په باب خپرنې وکړي، او د راپورونو ترتيبول پيل کړي، او ددغه مسائلو په اړوند د ملگرو ملتونو سازمان او اړوند خصوصيت سازمانونو ته سپارښتنې وکړي. او همدا شان د اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى کولای شي د بشري حقوقو او د ټولو خلکو د فطري ازادۍ او انسان ته د درناوي په اړه سپارښتنې وکړي. دغه شوراى کولای شي چې د کار په دايره کې د اړوندو مسائلو په باب عمومي اسامبلې ته خپلې مسودې او ژمنې ترتيب او وړاندې کړي. د ملگرو ملتونو سازمان له مقرراتو او قواعدو سره سم د خپل کار د اړوندو مسائلو په باره کې نړيوال کنفرانسونه پرانيستی شي)(۴:۱۶۱).

د مطالعاتو اجراء کول

د ملگرو ملتونو سازمان منشور (۶۲) مادې د لومړۍ فقرې سره سم اقتصادي او ټولنيزې چارو شوراى کولای شي، چې په اقتصادي، فرهنگي، ورزشي، روغتيايي او نورو چارو پورې اړوند نړيوالو مسائلو په برخه کې مطالعات ترسره او په دې هکله راپورونه ترتيب او وړاندې کړي. پدې

برخه کې عمومي اسامبلې او اړوند تخصصي-مؤسساتو ته سپارښتنه وکړي، د دا ډول مطالعاتو او څېړنو د اجرا په اړه سپارښتنې بايد سرمنشي-سيمه ييز اقتصادي کميسيونه، ځانکړو کميټو، د کارپوهانو ډلو او يا تخصصي سازمانونو ته ور ورسېږي. (۱۵۱:۶)

سپارښتليکونه صادرونه

د ملگرو ملتونو سازمان منشور (۶۲) مادې د دوهمې فقرې د حکم له مخې اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى کولای شي د بشري حقوقو او اساسي ازاديو ته د واقعي درناوي په منظور ټولو ته تشریفي سپارښتنې وکړي. ددې مادې پر بنسټ دوه ټکي د يادولو وړ دي. لومړی دا چې شوراى کولای شي د (بشر د حقوقو او اساسي آزاديو) په هکله خپل دريځ ولري. دوهم دا چې شوراى يوازې کولای شي، چې سپارښتنې صادري کړي بايد بله ژبه هيڅ حق ونه لري چې دولتونو ته الزامي پريکړې صادري کړي. په همدې لحاظ په خپلو قعطنامو کې داسې عبارتونه لکه (بلنه درکول کيږي)، (لمانځل کيږي) اود نورو څخه کار اخيستلی شي. دا سپارښتنه کيدای شي ټولو ته يو خطاب وي، او دا په خپل ذات کې امر دی چې شوراى د مخاطب په وړاندې هيڅ ډول محدوديتونه نه لري. او شوراى کولای شي خپل سپارښت ليکونه چې عمومي اسامبلې، تخصصي سازمانونو او دولتونو ته خطاب پکې شوی وي، صادر کړي.

د کنوانسيونونو د مسودې ترتيبول

اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى په ځانکړو چارو کې چې شوراى يې واک او اختيار ولري د کنوانسيونونو مسودې ترتيب او عمومي اسامبلې ته يې وړاندې کړي، چې وروسته په تصويب ورسېږي. لکه د (نسل زادايي مخنيوی) يوه بله اړتيا چې دقيقې څېړنې ته اړتيا لري، بايد نړيوالو

کنفرانسونو ته یې وړاندې کړي او د شوراى د واک او صلاحیتونو څخه هم ده، هغه (بې صلاحیته اشخاصو په هکله پرتوکول) د کنوانسیون مسوده ده، چې د شوراى له خوا ترتیب او په ۱۹۵۴ م کال کې د ملگرو ملتونو سازمان ځانکړي کنفرانس ته وړاندې شوه.

د نړۍ والو کنفرانسونو تشکیل

د ملگرو ملتونو سازمان منشور د (۴۲) مادې د (۴) فقرې د حکم سره سم اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى کولای شي، د هغه مسائلو په باره کې چې ذکر شويدي شوراى یې واک او اختیار لري او د قواعدو او مقرراتو سره سم کنفرانسونه دایر کړي.

د کنوانسیونونو د مسودې د ترتیبولو پرته شوراى واک لري، چې د بیلا بیلو موضوعاتو په باره کې نړیوال کنفرانسونه را وغواړي. ددغه کنفرانسونو په هکله باید ووايو چې دغه کنفرانسونه لازمه بین دوستي بڼه نه لري لکه د (۱۹۵۴ م کال د نړۍ د جمعیت کنفرانس) یا غیر دولتي او یا سیمه ییز وي او یا (د کار پوهانو د غونډو په څیر) یا د (سرچینو څخه د گټې اخیستنې او ساتنې علمي کنفرانس) وي، او بالاخره د دا ډول کنفرانسونو موضوعات کیدای شي بیلا بیل وي لکه (روغتیايي چارې وړل او راوړل، سوداگري، مهاجرت او داسی نور) (۱۸۹:۱۴)

د تخصصي سازمانونو سره مرسته او د هغوي ترمنځ د همغږۍ ټینګښت

د اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى یوه مهمه دنده د ملگرو ملتونو سازمان د تخصصي سازمانونو ترمنځ د همغږۍ د شرایطو رامنځ ته کول دي. د ذکر شوې شوراى او تخصصي سازمانونو ترمنځ د اړیکو ټینګښت د تړونونو پر بنسټ صورت مومي، د منشور د (۶۳) مادې د حکم سره سم (اقتصادي او ټولنیزو چارو شوراى د تخصصي- سازمانونو سره تړونونه

لاسليک کولای شي او هم هغه شرطونه روښانه کولای شي کوم چې د هغه پرېنست اړونده ځانگې د ملگرو ملتونو په سازمان پورې تړل کيدای شي. دغه ډول تړونونه به د عمومي اسامبلې په منظوری باندې ترسره کيږي. اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى به ددغه ډول خصوصي سازمانونو په اجراءاتو کې هغوى ته مسودې ورکوي او د بلې خوا به عمومي ټولنه د ملگرو ملتونو سازمان غړو ته سپارښتنې کوي چې په دې توگه همغږي پيدا کړي (۱۷: ۶۳)

په اوسني وخت کې د ملگرو ملتونو سازمان د اقتصادي او ټولنيزو چارو شوراى له لارې د (۱۶) تخصصي سازمانونو سره تړونونه لاسليک کړيدي، چې نوموړي سازمانونه عبارت دي له: د مخابراتو نړيواله اتحاديه (ITU)، د خوراكي موادو نړيوال سازمان (FAO)، د پيسو نړيوال صندوق (IMF)، د بيارغونې او پراختيا نړيوال بانگ (IBRD)، مالي نړيواله اتحاديه (IFC)، په عملي، فرهنگي، ښوونې او روزنې په برخه کې د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان (UNCSCO)، د ملکي هوانوردۍ نړيوال سازمان (WMO)، د سمندرونو نړيوال سازمان (IMO) او د صنعت په برخه کې د ملگرو ملتونو سازمان (UNIDO) دلته د يادلو وړده، چې (د اټومي انرژۍ نړيوال اژانس) د تخصصي سازمان په ډله کې نشو حسابولای. هغه هوکړه چې دغې اژانس د ملگرو ملتونو سره په ۱۹۵۷م کال د نومبر د مياشتې په (۱۴) نيټه لاسليک کړه او د عمومي اسامبلې له خوا هم په تصويب رسيدلې ده. د هغو اغيزو له امله چې د نوموړي اژانس يې په نړيواله سوله او امنيت او د اتمي انرژۍ په پراختيا باندې يې کړې زياته خپلواکي ورکړل شويده.

د اژانس اصلي اړيکې د عمومي اسامبلې او امنيت شوراى سره دي، نه

د ټولنيزو او اقتصادي چارو شوراى سره، پورته ذكر شوي تخصصي- سازمانونه ځانگړې بوديجه لري، چې د خپل طرز العمل پر بنسټ يې په لگښت رسوي. (۱۹:۱۰)

و- دارالانشأ

د ملگرو ملتونو سازمان د (۷) مادې د حكم سره سم، دارالانشأ د ملگرو ملتونو سازمان يو له مهو ارگانونو څخه شميرل كيږي. د منشور د (۹۷) مادې د حكم سره سم دارالانشأ د يوه منشي- او نورو داسې غړو څخه جوړيږي، چې د دې نظم لپاره اړين وي. تر هغه ځايه چې د دارالانشأ نقش او فعاليتونه تر ډيره بريده د سر منشي په شخصيت پورې اړه لري. په لومړيو كې د سرمنشي په عنوان او وروسته دارالانشأ او د هغې د نړيوالې پيژندگلوۍ په مورد مطالعه تر غور لاندې نيول كيږي.

ز- سرمنشي

سرمنشي د ملگرو ملتونو سازمان لوړ رتبه چارواكي بلل شوى، چې د دارالانشأ رهبري په غاړه لري. د سانسفرانسكو د كنفرانس وړاندې طرحې موجودې وې، چې د هغه پر بنسټ د سازمان اداري چارې د سرمنشي- په غاړه او اجرائوې دنده د يوه اجرائوي رئيس په غاړه ايښودل كيدې. ولې دغه طرحې په تصويب ونه رسيدې، نو ځكه دواړه دندې د سرمنشي له خوا په مخ وړل كيږي.

ج- د سرمنشي د ټاكلو بڼه

د سرمنشي د ټاكلو لپاره په لومړي گام كې د امنيت شوراى له خوا په يوه ځانگړې غونډه كې نوماندان څيږي او ارزوي يى، د رايې وركونې وروسته په غير تشريفاتي ډول د يوې قعطنامې په صادولو سره يو له دغه

نوماندانو څخه د نامزد سرممنشي په توگه عمومي اسامبلې ته ورپيژني. له دې وروسته غونډه د ځانگړو خبرو اترو په ترڅ کې ارزوي او وروسته د اسامبلې په عمومي غونډه کې د مخفي رايو په ورکولو سره خپل قطعي نظر اعلانوي. د سرممنشي د خدمت موده په منشور کې نه وه ټاکل شوې، ولې په ۱۹۴۶م کال کې عمومي اسامبلې د سرممنشي د خدمت موده (۵) کاله وټاکله او د تمديد وړ ده.

د ملگرو ملتونو سازمان د تاسيس نه را پدې خوا لاندې اشخاصو د سرممنشي په توگه خپلې دندي ترسره کړي دي.

۱: تريگولي (Trygirelie) د ۱۹۴۶ م کال د فبرورۍ څخه تر ۱۹۵۳م د اپريل پورې، مخکې له دې يې د ناروې د بهرنیو چارو وزير په توگه دنده ترسره کوله.

۲: ډگ هامرشولډ (Dag Hammar Shjlod) د ۱۹۵۳ مکال د اپريل نه تر ۱۹۶۱م کال تر ډسمبر پورې، نوموړی وړاندې له دې د سويډن د بهرنیو چارو د کفيل په توگه دنده ترسره کوله.

۳: اوتانت (U - Tant) د ۱۹۶۱م کال د ډسمبر نه تر ۱۹۷۲م کال تر جون پورې، له دې وړاندې يې د ملگرو ملتونو په سازمان کې د برما هيواد د سياسي نماينده گۍ د رئيس په توگه دنده ترسره کوله.

۴: کورت والد هيام (Kurt Wald Heim) له ۱۹۷۲م کال د جون څخه تر ۱۹۸۲م کال تر جون پورې، چې د اتریش وگړی وو.

۵: خاويد پرزدیکو تياره (Jaried Perez Decalleara) د ۱۹۸۲م کال د جون څخه تر ۱۹۹۲م کال تر مې پورې، چې د پيرو وگړی وو.

۶: پطروس پطروس غالی (Bautros Bautros Ghali) د ۱۹۹۲م کال د جون څخه د ۱۹۹۶م کال د ډسمبر تر پای پورې، چې د مر وگړی وو.

پلاوي) په واسطه ونيول شى. دغه وړانديز د (ډک هامر شولډ) د سياسي عملکرد او اختياراتو څخه د شوروي اتحاد ناراضيتي په گوته کوله. تر هغه ځايه چې دغې وړانديز د سرمشري د پام وړ نقش راکم او د هغې اختيارت يې د يوه رئيس تر کچې راتيټ کړل او په عمومي اسامبله کې د دولت د ټولو استازو له خوا ومنل شو. پورته ټکي ته په پام سره د سرمشري بنسټيز اجرايوې دندې په لاندې ډول سره دي.

د نړيوالې سولې او امنيت اړوند مسائلو ته د امنيت شوراى د پاملرنې راجلبول د نړيوالې سولې او امنيت ساتلو په برخه کې د شتو نيمگړتياوو د پوره کولو په هکله د عمل نوبت د بيگلې په توگه (ډک هامر شولډ) د ملگرو ملتونو سازمان د سرمشري- د څوکى د ترلاسه کولو پرمهال په ۱۹۵۷ م کال کې اعلان وکړي چې (د نړيوالې سولې او امنيت د ساتنې په موخه د هر ډول نيمگړتياوو د پوره کولو او د تشو د ډکولو په موخه د منشور په رڼا کې ديپلوماتيکه او سنتي هڅه کوئ).

- د دارالانشأ بنسټ:

د دارالانشأ نړيوال هويت: د ملگرو ملتونو سازمان منشور (۱۰۰) ماده د دارالانشأ د نړيوال هويت په هکله ليکي: (سرمشري- او دده عمله د خپلو دندو په اجرا کولو کې له کوم دولت څخه او ددې سازمان د باندې د کوم بل واک څخه لارښوونه او هدايت نه غواړئ او نه يې څوک ورکولای شي. دوى له هر داسې عمل څخه ځان ژغوري، چې د ملگرو ملتونو د سازمان په وړاندې يوازې د نړيوالو مسؤلو مامورينو په حيث د دوى موقف اغيزمن کړي) (۱۷: ۳۸).

په ۱۹۴۶ م کال د فبرورۍ په (۱۳) نيټه د عمومي اسامبلې په لومړۍ غونډه کې د پنځم کميسيون په وړانديز، د ملگرو ملتونو سازمان سرمشري ته

- دنده وسپارل شوه، چې د دارالانشأ خانگه په لاندې شرحه تشکیل کړي:
۱. د کورنۍ څارنې او مراقبت دفتر (DIOS): څوک د سازمان د بیلا بیلو دندو د اجرا مسؤلیت په غاړه لري؟
 ۲. د حقوقي چارو دفتر (OLA): چې په حقوقي، عمومي، خصوصي، کورنیو او نړیوالو مسائلو کې څوک د سرمنشي-دلارښوونې او مشورې ورکولو مسؤلیت په غاړه لري؟
 ۳. د سیاسي چارو په برخه کې (DPA): څوک د ستونزو د تعقیب، څارنې او د پریکړو د عملی کولو په برخه کې د سرمنشي-دلارښوونې مسؤلیت په غاړه لري؟
 ۴. د سولې ساتنې د عملیاتو په برخه کې (DPD): څوک د سوله ساتنې د عملیاتو د اجرا د مدیریت مسؤلیت په غاړه لري؟ د بیلگې په توگه په ۱۹۹۸م کال کې د سوله ساتنې په (۱۷) ماموریتونو کې قابو (۱۴۵۰۰) سربازانو فعالیت درلود.
 ۵. د بشر- دوستی په چارو کې د همغږۍ اداره (COHA): څوک د همکاری په رامنځته کولو، د ماموریتونو د اړتیا او ضرورتونو اټکل، د غوښتنلیکونو، تجهیزاتو او د امکاناتو د برابرولو مسؤلیت په غاړه لري؟
 ۶. د بې وسلې کولو په برخه کې (DDA): څوک د عمومي اسامبلې د بې وسلې کولو له کمیتې سره همکاری لري؟
- تر ډیره بریده د هسته اي بې وسلې کولو په برخه کې کار او فعالیت کوي. په یو لړ نورو مواردو کې لکه د ډله ییزې وژنې، د وسلو نه تولید، د قراردادي وسلو بې وسلې کول او په ځانگړې توگه د سپکو وسلو او ځمکنی ماینونه چې معمولا په معاصرو جگړو کې ورڅخه کار اخیستل کیږي، ددې برخې له فعالیتونو څخه شمیرل کیږي.

۷. د اقتصادي او ټولنيزو چارو څانگه (DESA): لاندې د لري په پراخه پيمانه سره د اقتصادي، ټولنيزو او چاپيريال ساتنې مسائلو په برخه کې د اطلاعاتو تامينول دي او په دې برخه کې د بين الحکمتي بيسټونو لپاره د خبرو اترو او اړيکو د شرايطو برابرول.

۸. د عمومي اسامبلې او کنفرانسونو څانگه (DGASCS): څوک د ملگرو ملتونو سازمان د عمومي اسامبلې او د هغې د اصلي او فرعي کميټو د چارو ټولنيزې او اقتصادي شوراى او نورو فرعي ارگانونو سره د غونډو او کنفرانسونو په دايرولو کې مرسته کوي.

۹. د عمومي اطلاعاتو څانگه (DPI): څوک له دريو برخو څخه تشکل شويدي، د ملگرو ملتونو سازمان پورې وتړي تلويزيونونو، راډيو او نورو خپرونو څخه مشتمله ده. د عمومي خدماتو برخه چې د ملگرو ملتونو سازمان کنفرانسونو ته د اطلاعاتو او خبرونو رسولو مسؤليت په غاړه لري.

۱۰. د مديريت څانگه (DM): څوک ددې مديريت د عمده او اساسي کړنو د تدوين مسؤليت په غاړه لري؟ ددغو کړنو له جملې څخه د مالي او انساني سرچينو يادونه کولای شو چې په مجموعي ډول ددې مديريت ملاتړ ورسره وي.

۱۱. د ملگرو ملتونو سازمان د امنيتي همغږۍ دفتر (UNSECOORD): څوک بحراني حالاتو ته د ځواب ويلو او د امنيتي سياستونو مسؤليت په غاړه لري؟

ه: د قيموميت شوراى تاريخچه

نوموړې شوراى د ملگرو ملتونو سازمان يو له شپږو ارگانون څخه شميرل کيږي چې د قيموميت لاندې ځمکو باندې څارنه کوي. دغه شوراى چې د ملتونو د ټولنې په ميثاق کې (Mandate) او د ملگرو ملتونو

سازمان په منشور کې د (Trusteeship) په نوم يادېږي ددغه شوراى کړه وړه په هغو سيمو ترسره کيدل چې بې سرنوشته بلل کيدې هغه هيوادونه چې ددغه سيمو سر پرستي يې په غاړه درلوده د ملتونو ټولني ته منسوب کيدل ددغه تاسيس شوي نظام په موجب دغه سيمې چې د آلمان د واک د عثماني امپراطورۍ په لومړۍ نړيواله جگړه کې مغلوب هيوادونه د واک لاندې وو دفاع هيوادونو تر سرپرستۍ لاندې راغلل.

د قيموميت شوراى د سانسفرانسسکو په کنفرانس کې تاسيس چې د ملتونو ټولني د نماينده گۍ سيستم ځاى يې ونيو. قيموميت د نظام په هکله د ملگرو ملتونو د منشور په (۷۶) ماده کې په صراحت سره بيان شوى دى (د قيموميت سيمو د اوسيدونکو سياسي، ټولنيزو او روزنيزو حالاتو پرمختگ په نظر کې نيول او د هغو سيمو د اوسيدونکو د حالاتو سره سم د قومونو د غوښتنې له مخې د قيموميت د تړون په اساس د داسې حالاتو رامنځته کول چې د هغې سره سم ترلاس لاندې سيمه ازادۍ ته ورسېږي. نژاد، جنس، ژبې او د مذهبي توپير پرته د انساني حقوقو او د انسانانو فطري ازاديوته درناوى، يو او بل دې ته هڅول چې د پورته اصل سره سم ټول انساني کرامت ته درناوى د ملگرو ملتونو سازمان د ټولو ارگانونو او د دې سيمو د اوسيدونکو لپاره په ټولنيز او اقتصادي چارو کې د مساويانه سلوک تضمينول او د وروستي مقصد په غرض بې له دې چې د لمړنيو مقصدونو لاسته راوړلو ته کوم زيان ونه رسېږي، د (۸۰) ومې مادې له شرطونو سره سم د عدالت په دايره کې د مساويانه سلوک ضمانت)(۱۷:۷۶).

و: اوله ډله هغه سيمې دي چې، د يوې لنډې مودې لپاره د سرپرستۍ لاندې يې قرار درلود.

د خپلواکۍ او خودمختارۍ د لاسته راوړلو لپاره يې بشپړتياوې درلودې. لکه (لویدیځې سیمې چې پخوا د عثماني امپراطورۍ اجزای بلل کیدې) ز: دوهمه ډله هغه سیمې وې، چې د هغوی سره په نیردې راتلوونکي کې د خپلواکۍ د ورکولو ژمنې نه وې شوې. او پریکړه شوې وه، چې د مستعمرې په عنوان د اداره شۍ، او د هغوی لمړني حقوق د تضمین شي. (د افریقا په ختیځ او لودیځ کې د آلمان مستعمرې).

ه: دریمه ډله هغه سیمې، چې د پریکړې له مخې د (سرپرستو هیوادونو برخې وگرځول شي) اداره شي او هغوي ته د خپلواکۍ د ورکړې ژمنې نه وې شوې. د میثاق پر بنسټ د دغو سیمو د سرپرستو هیوادونو له خوا اداره کولو په موخه یو دايمي کمیسیون چې د ځانگړي کار پوهانو څخه متشکل وو تشکیل شوي وو. چې تردې دمه يې خپلواکي نه ده ترلاسه کړې. (د جنوب لویدیځې افریقا په استثنا) د قیومیت شوراى ترڅارنې لاندې راغلې. د دوهمې نړیوالې جگړې په پایله کې یوازې یوه سیمه د ایټالیا (سومالي لنډ) د قیومیت شوراى د ادارې لاندې راغله.

د قیومیت لاندې سیمې د اداره کوونکو هیوادونو د هوکړې پر بنسټ چې عمومي اسامبلې هغه هم په تصویب ورسولې، د قیومیت لاندې راغلې. ددغه سیمو څخه اداره کول او څارنه، د قیومیت شوراى په غاړه ور واچول شول، چې د کلنیو راپورونو، د سیمو د اوسیدونکو شکایتونو ته لاس رسی او دغو سیمو ته د پلاوو د لیرلو پر بنسټ خپلې دندې سرته رسولې. د ملگرو ملتونو هیواد په غاړه اچول کیدل، چې ددې سیمې مادي او معنوي شریط ښه والی پیدا کړي او د خپلواکۍ لپاره يې شرایط برابر کړي. (۲۰۲:۱۲)

و: د قیومیت نظام: د ملگرو ملتونو سازمان د منشور سره د قیومیت

نظام یو د څارنې نظام دی، چې په دوه ډوله سیمو باندې د څارنې اعمال ترسره کوي. یو په ستراتیژیکو او دوهم یې په غیر ستراتیژیکو سیمو باندې، په ستراتیژیکو سیمو باندې څارنه د امنیت شورا په قیومیت پورې اړه لري. او په غیر ستراتیژیکو سیمو باندې څارنه د عمومي اسامبلې په پریکړه پورې تړلې ده. د یادلو وړ ده چې د ملگرو ملتونو سازمان د قیومیت نظام امنیت د ملتونو د ټولنیز نظام ته ډیر پراخ دی. د منشور د (۷۷) مادې د حکم سره سم د قیومیت نظام په درې ډوله سیمه باندې پلي کیږي.

الف: هغه سیمې چې په حاضر وخت کې تر سر پرستی لاندې قرار لري.
ب: هغه سیمې چې د دوهمې نړیوالې جگړې څخه وروسته له هیوادونو څخه جلا شوې وې.

ج: هغه سیمې چې په خپله خوښه د اداره کوونکو هیوادونو له خوا د قیومیت نظام ته شاملې شوې وې، چې ددغو سیمو نظم او نسق پر غاړه لري. په اوسنیو شرایطو کې یوازې د (الف) ډلې سیمې او په یو لړ مواردو کې د (ب) ډلې سیمې د قیومیت نظام لاندې قرار لري. یواځې هغه سیمې چې د منشور په (۷۷) ماده دوهمه فقره کې شاملې دي، چې اوس یې خپلواکي ترلاسه کړې او همغه د التالیا (سومالي لنډ) سیمه ده. د (۷۷) مادې د دریمې فقرې د حکم له مخې هیڅ یوه سیمه په خپله خوښه د قیومیت د نظام لاندې نه وه اول تر اوسه پورې گټه نده ورڅخه اخیستل شوې، نو په همدې دلیل ویلای شو، چې د ملتونو ټولنې د میثاق سره سم قیومیت نظام یواځې په هغه سیمو باندې پلي کیدو، چې د سرپرستی لاندې وې، مگر د یوې استثنا په پام کې نیولو سره هغه دا چې دا سیمې په خپل رضایت سره د قیومیت د نظام لاندې راشي. دا استثنا د هغه سیمو څخه عبارت ده، چې د دغه سیمو اداره کوونکي

د اداره کولو څخه ډډه وکړي. د بيلگې په توگه (د جنوب لوديځې افريقا سيمې چې جنوبی افريقا د قيموميت د نظام په چاوکاټ کې د هغې د اداره کولو څخه ډډه وکړه).

د قيموميت شوراى فعاليتونه په (۱۹۶۸م) کال کې اوج ته ورسيدل، چې هر غړى يې مرکب وو له: د قيموميت لاندې سيمو اداره کوونکي هيوادونه (آسټراليا، بریتانیا، متحده ایالات او نوی زلاندې)، د امنيت شوراى درې دايمي غړي (چين، شوروى اتحاد او فرانسه) او د امنيت شوراى يو انتخابي غړى.

د قيموميت شوراى دندې په لاندې میتودونو تر سره کيدې: عمومي اسامبلې ته د سپارښتنو وړاندې کول، د قيموميت لاندې سيمو د استازو د شکايتونو اوريدل، د کلنيو ځانگړو راپوټونو ترتيبول او د قيموميت لاندې سيمې ته د څارنې په موخه د پلاوو استول.

د يادولو وړ ده چې د ټولو سوق الجيښي سيمو په هکله د ملگرو ملتونو سازمان دندې او د دغه دندو له جملې څخه د قيموميت په هکله د هوکړه ليکونو د شرايطو تصويبول او د امنيت شوراى په واسطه په هوکړه کې احتمالي تعديل او اصلاح تر سره کيږي. (د امنيت شوراى د قيموميت د هوکړه ليکونو د شرطونو له مخې بې له دې چې د سولې او امنيت په برخه کې زيان ورسوي په هغه سيمو کې چې پوځي او سياسي اهميت لري. د سياسي، اقتصادي، ټولنيز او روزنيزو چارو په اړه د ملگرو ملتونو د دندو په تر سره کولو کې د قيموميت د شوراى مرسته لاسته راوړي). (۸۳) ماده، دريمه فقره.

بل دا چې اداره کوونکي مقامونه مکلف دي، چې د نړيوالې سولې او امنيت په ساتنه کې د قيموميت لاندې سيمو ونډې ته پاملرنه وکړي. په

همدې منظور اداره کوونکي مقامونه چې د امنیت شورا په وړاندې یې ژمنې کړي دي، د اجرا لپاره یې هڅې وکړې. د قیمومیت لاندې سیمو کې د سیمیز نظم او قانون په ساتنه کې د قیمومیت لاندې سیمو د رضا کارانه پوځونو او نورو وسایلو څخه کار واخلي. (د منشور ۸۴ ماده) قیمومیت شورا ددې دندې په تر سره کولو کې د پام وړ بریاوې تر لاسه کړي دي.

تر ۱۹۸۲مکال پورې له (۱۱) نه زیاتې سیمې موجودې وې، چې د قیمومیت لاندې یې قرار درلود، (۱۰) سیمو خپلواکي تر لاسه کړې او یا دا چې د ملگرو ملتونو سازمان د څارنې لاندې د ټول پوښتنې په پایله کې په گاونډیو هیوادونو پورې وصل شوې. په (۱۹۶۰) کال کې توگولند او کامرون په فرانسې، په (۱۹۶۰)م کال سومالي لنډ (سومالي) په ایتالېي، په ۱۹۶۱م کال کې بریتانوي کامرون (د هغې یوه برخه په نیجریه او بله برخه یې په کامرون پورې وتړل شوه)، په ۱۹۶۱م کال کې (تانگانیا (تانزانیا))، په ۱۹۶۲م کال کې رواندا برونډې (رونډا- برونډې)، په ۱۹۶۲م کال لودیځه ساوواي (ساحوا)، په ۱۹۶۸م کال (نائورو) او (په ۱۹۷۵م کال نوي ګینه (نوی ګینه پاڼوا)).

یوولسمه او وروستۍ سیمه چې د قیمومیت شورا په نظام کې موجوده وه، په آرام اقیانوس کې د پالاتو ټاپو وزمه وه، چې هغه هم د امریکا له خوا اداره کیده. په ۱۹۹۴م کال د نومبر په لومړۍ نیټه یې خپلواکي تر لاسه کړه او د امنیت شورا د پریکړې له مخې د قیمومیت شورا څخه ووته.

په حاضر وخت کې د قیمومیت لاندې سیمې وجود نه لري. قیمومیت شورا خپل د کار قانون ته بدلون ورکړی او د اړتیا په صورت کې کولای شي غونډه وکړي (۱۲: ۲۰۵، ۲۰۳).

د قيموميت شوراى صلاحيتونه او اختيارات

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور (۸۷) ماده د قيموميت شوراى صلاحيتونه په گوته کړي دي. ددې شوراى دندې او اختيارات په لاندې ډول دي:

د قيموميت شوراى لاندې سيمو اوسيدونکو سياسي، اقتصادي او ټولنيز پرمختگ په اړه د دغو سيمو د اداره کوونکو مقاماتو د حالاتو او شرايطو په پام کې نيولو سره، هره سيمه او ددغو سيمو خلکو د تمايلاتو سره سم کلنى راپوټ ترتيبوي، دغه کلني راپوټ د ملگرو ملتونو سازمان د پوښتنليکونو پر بنسټ تنظيميږي او قيموميت شوراى ته دا امکان ورکوي، چې د قيموميت لاندې سيمو په هکله جامعي اطلاعات تر لاسه کړي.

شکایتونو ته لاسرسى، د قيموميت لاندې سيمو د استازو غوښتنې، د څارنې او قيم هيواد سره د همغږۍ په موخه د قيموميت لاندې سيمو ته د پلاوو استول او په اړه يې عمومي اسامبې ته سپارښتنه کولای شي.

د ملگرو ملتونو سازمان د منشور د (۸۵) مادې د حکم سره سم قيموميت شوراى خپلې دندې د عمومي اسامبلې د څارنې لاندې تر سره کوي، ولې د منشور (۸۲ او ۸۳) مادې د هغو سيمو په هکله چې ستراتيژيک اهميت ولري، وړاندوينه کوي. ددغو سوق الجيشي- سيمو د قيموميت مسؤليت د عمومي اسامبلې پر ځاى د امنيت شوراى په غاړه دي، چې په ټولنيز ژوند کې ددې سيمو اقتصادي، سياسي او ټولنيز شرايط بدلون ومومي (۶: ۱۶۵، ۱۶۴).

شپږم څپرکی

د بشري حقونو نړیواله اعلامیه

د ۱۹۴۸ زیږدیز کال د ډسمبر د لسمې مصوب

لمریز کال ۱۳۲۷/۹/۱۹

سریزه

څرنگه چې د بشري کورنۍ د ټولو غړو د ذاتي کرامت او د دوی د برابرې او نه بېلیدونکو حقونو پیژندل په نړۍ کې د سولې، آزادۍ او عدالت بنسټ جوړوي؛

څرنگه چې د بشري حقونو له پامه غورځول او د هغوی سپکاوی د داسې ناوړه او وحشیانه اعمالو لامل ګرځي، چې د انساني وجدان بې حرمتي ګڼل کېږي او هغې نړۍ ته رسېدنه چې انسانان پکې بې له ویرې او نیستۍ وکړای شي د بیان او عقیدې له آزادۍ ګټه واخلي، د بشر-د خورا لوړو آرمانونو په څېر اعلان شويدي؛

څرنگه چې د ظلم او جبر په مقابل کې د وروستۍ وسیلې یعنې بغاوت کولو څخه د انسان د ژغورلو لپاره د بشري حقونو ساتل د قانون حاکمیت پر مټ اړین شمیرل شوي؛

څرنگه چې د ملتونو په منځ کې د دوستانه اړیکو د ودې هڅول او پراخول اړین دي؛

څرنگه چې خلکو او ملګرو ملتونو د همدې سازمان په منشور کې د بشر-د بنسټیزو حقونو، د انسان پر کرامت او ارزښت او د ښځې او نارینه د برابرې حقونو په اړه خپل باور بیا تید کړي او پریکړه یې کړې ده، چې ټولنیزې پراختیا او د ژوند غوره معیارونو ته په پراخه آزادۍ کې وده ورکوي؛

څرنگه چې د ملگرو ملتونو غړو هیوادونو ژمنه کړې ده چې ددې سازمان په همکارۍ به په نړۍ واله کچه، بشري حقونو او بنسټیزو آزادیو ته په درنښت او د هغوی په څارنه کې زیاتوالی راوړي؛

څرنگه چې د دې حقونو او آزادیو په وړاندې ګډ پوهاوی او پوهیدل ددې ژمنې د تر سره کولو لپاره د ډیر زیات اهمیت لرونکي دي؛

نو ځکه اوس د ملگرو ملتونو عمومي ټولنې د بشري حقونو دغه نړیواله اعلامیه خلکو او هیوادونو لپاره د بریالیتوب د یو ګډ معیار په توګه له دې هدف سره اعلامیې؛ چې هر فرد او د ټولنې هر غړی په پرله پسې ډول ددې اعلامیې په پام کې نیولو سره باید د نسوونې، روزنې او زده کړې له لارې هڅه وکړي، چې دغه آزادیو او حقونو دې درناوي وده ورکړي او د تدریجي او مترقي اقداماتو په مټ، ملي وي او که نړیوال، د هغې د بشپړ او اغیزناکه پیژندنه او څارنه هم په خپله د غړیو هیوادونو د خلکو او هم د هغو سیمو د خلکو په منځ کې تامین او تضمین کړي، چې د دوی د قانوني صلاحیت په حدودو کې اوسي.

لومړۍ ماده

ټول انسانان آزاد پیدا کیږي او یو ډول حقونه، عزت او کرامت لري. انسانان په عقل او وجدان سمبال شوي او باید یو له بل سره د ورور ګلوی په روحیه چلند وکړي.

دوهمه ماده

هر څوک پرته له دې چې هر ډول توپیر څخه لکه نژاد، رنگ، جنس، ژبه، دین، سیاسي یا بله نظریه، ملي یا اجتماعي منشا، دارايي، د زړیدنې یا بل موقف په نظر کې نیولو سره، د ټولو هغو حقونو مستحق دي، چې په دې اعلامیه کې راغلي دي.

دریمه ماده

هر څوک د ژوند آزادۍ او ځاني خونیتوب حق لري.

څلورمه ماده

هیڅوک په مرییتوب یا د غلام په حیث نه شي ساتل کیدای، مرییتوب او د غلامانو پیرودل باید په ټولو بڼو کې منع شي.

پنځمه ماده

هیڅوک باید ونه رپرول شي، او نه په ظالمانه او نا انساني توګه سپک شي تو یا سزا وويني.

شپږمه ماده

هر څوک حق لري، هر چیرته چې وي، د هغه حقوقي شخصیت د قانون پر وړاندې د یوه انسان په څیر وپیژندل شي.

اوومه ماده

ټول خلک د قانون په وړاندې یو برابر دي او ددې حق لري، چې د هر ډول تبعیض نه پرته په برابره توګه د قانوني ملاتړ مستحق وي، دوی حق لري چې د هر هغه تبعیض په وړاندې چې اعلامیه نقضوي اویا د هغې لمسونې په مقابل کې چې داسې تبعیض ته لمن وهي په برابره توګه وساتل شي.

آتمه ماده

که د هر چا په اساسي حقونو، چې د اساسي قانون یا د کوم بل قانون له خوا پیژندل شوي وي، تیری وشي، دی حق لري، چې د صلاحیت لرونکو ملي محکمو په مټ د تلف شویو حقونو موثره تلافی تر لاسه کړي.

نهمه ماده

هیڅوک په خپل سر توقیف، بندي یا تبعید کیدای نه شي.

لسمه ماده

هر څوک په مساويانه ډول حق لري، چې دعوه يې د يوې بې پلوه او خپلواکې محکمې لخوا په ښکاره او منصفانه توگه تر غور لاندې ونيول شي او دغه شان محکمه به دده په حقونو او وجايبو او هغه الزام په باره کې پريکړه کوي، چې په ده لگول شوی وي.

يوولسمه ماده

(يو) الف: په جرم هر تورن شوی فرد حق لري تر هغې بې گناه و گڼل شي، چې جرم يې په داسې يوه محاکمه کې ثابت شوی نه وي، چې تورن پکې د خپل دفاع لپاره ټول اړين او رسمي تضمينونه ونه لري.

(دو) ب: هيڅوک دداسې اعمالو تر سره کولو يا نه کولو په وجه محکوم کيدای نه شي، چې د اجرا کيدلو په وخت کې د ملي يا نړيوال قانون له مخې جرم نه شميرل کيده، دغه راز هيڅوک د يوه جرم د کولو له امله، له هغه سخته سزا نه ويني، چې د جرم د اجرا کيدو په وخت کې د هغه جرم لپاره تعيين شوی وي.

دولسمه ماده

هيڅوک د چا په محرميت، کورنۍ، کور يا ليکونو کې د خپلسرې مداخلې حق نه لري او نه يې پر نوم او حيثيت تعرض کيدای شي.

هر څوک ددې ډول حملو يا مداخلې په مقابل کې د قانوني ملاتړ حق لري.

ديارلسمه ماده

(يو) الف: هر څوک حق لري چې د هر هيواد په دننه کې آزادانه تگ او راتگ وکړي او د استوگنې ځای انتخاب کړي.

(دو) ب: هر څوک حق لري، چې د خپل هيواد په گډون هر هيواد پرېردي او يا خپل هيواد ته راستون شي.

څوارلسمه ماده

یو) الف: هر څوک حق لري چې د ځورونې او تعقیب په وړاندې په نورو هیوادونو کې د پناه په لټه کې شي او په نورو هیوادونو کې پناه واخلي.
دوه) ب: له دغه حق څخه په هغه وخت کې گټه نه شي اخیستل کیدای، که چېرې تعقیب د غیر سیاسي جرم او یا د داسې اعمالو د تر سره کولو له امله وي چې د ملگرو ملتونو له موخو او اصولو سره توپیر ولري.

پنځلسمه ماده

یو) الف: هر څوک د تابعیت حق لري.
دوه) ب: هیڅوک باید له خپل تابعیت څخه محروم نه شي او نه یې باید دا حق باطل شي، چې خپل تابعیت ته تغیر ورکړي.

شپاړسمه ماده

یو) الف: ټول بالغ نارینه او ښځینه له هیڅ ډول محدودیت پرته لکه نژاد، ملیت، تابعیت یا مذهب څخه حق لري چې واده وکړي او کورنۍ تشکیل کړي. دوی د واده کولو پر وخت او د هغه په فسخ کولو کې یو ډول حقونه لري.

دوه) ب: واده یواځې په هغه وخت کې کیدای شي چې ښځه او میره دواړه خپله بشپړه خوښه او رضا څرگنده کړي.
درې) ج: کورنۍ د ټولنې طبعي او بنسټیز واحد دی او حق لري چې د دولت او ټولنې له خوا یې ملاتړ وشي.

اولسمه ماده

الف: هر څوک په ځانگړي اویا ډله ییزه توگه د مالکیت حق لري.
ب: هیڅوک باید په خپلسري ډول د مالکیت له حق څخه بې برخې نه شي.

اتلسمه ماده

هر څوک د فکر، وجدان او مذهب د آزادۍ حق لري. په دې حق کې هغه آزادي شامله ده، چې خپل مذهب يا عقيدې ته تغيير ورکړي او دغه راز هغه آزادي، چې يواځې يا له نورو سره په گډه، په ښکاره يا خصوصي ډول خپله عقیده يا مذهب په زړه، عمل، عبادت کولو او د ديني مراسمو په اجرا کولو کې څرگند کړي، هم شاملېږي.

نولسمه ماده

هر څوک د بيان او نظر د آزادۍ حق لري په دې حق کې هغه آزادي هم شامله ده، چې بې له وېرې څخه مفکورې او نظر يې ولري او په هره وسيله، پرته له دې چې سرحدونه په پام کې ونيسي، عقايد او معلومات وپلټي، تر لاسه او خپاره يې کړي.

شلسمه ماده

(يو) الف: هر څوک حق لري، چې په آزاد ډول سوله ييزې اتحاديې او ډلې جوړې کړي.
 (دوه) ب: هيڅوک بايد په دې مجبوره نه شي، چې په کومې ډلې پورې وتړل شي.

يووولسمه ماده

(يو) الف: هر څوک حق لري، چې په مستقيمه يا په آزاد ډول د ټاکل شويو استازو په مټ د خپل هيواد په حکومتي چارو کې برخه واخلي.
 (دوه) ب: هر څوک حق لري، چې په براره توگه په خپل ملک کې له عامه خدمتونو څخه گټه واخلي.

(درې) ج: د خلکو اراده بايد د حکومت د واک بنياد جوړ کړي، دغه اراده بايد په نوبتي ډول په ريښتینو انتخاباتو کې څرگنده شي. انتخابات بايد د

رایې ورکولو د عمومي او برابر حق له مخې وشي او باید چې د پټې رایې ورکولو او یا د رایې ورکولو د برابرۍ او آزادې طریقې سره سم تر سره شي.

دوه ویشتمه ماده

هر څوک د ټولني د یوه غړي په توګه حق لري، چې ټولنیز امنیت ولري، او د ملي هڅو او نړیوالې همکارۍ له لارې د هر دولت د سازمان او منابعو سره سم هغه اقتصادي، ټولنیز او کلتوري حقونه تر لاسه کړي، چې دده د حیثیت او شخصیت د آزادې ودې لپاره اړین وي.

درویشتمه ماده

(یو) الف: هر څوک حق لري، چې کار وکړي، په آزاد ډول د ځان لپاره کار انتخاب کړي، د کار مناسب او عادلانه شرایط ولري او د وزګارتیا په وړاندې یې ملاتړ او ساتنه وشي.

(دوه) ب: هر څوک به له کوم تبعیض پرته حق لري، چې د برابر کار په مقابل کې برابره اجوره واخلي.

(درې) ج: هر څوک چې کار کوي، د مناسب معاش حق لري، چې دده او دده د کورنۍ لپاره د بشري کرامت وړ ژوند تضمینوي او که ضروري وي حق لري، چې د نورو ټولنیزو محافظتي وسایلو پر مټ پیاوړي شي.

(څلور) د: هر څوک حق لري، چې د خپلو ګټو د ساتلو په غرض صنفي اتحادیې جوړې کړي او له هغو سره یو ځای شي.

څلور ویشتمه ماده

هر څوک د کار د ساعتونو د مناسب محدودیت او د با معاشه نوبتي رخصتیا په شمول حق لري، چې استراحت او تفریح وکړي.

پنځه ویشتمه ماده

(یو) الف: هر څوک حق لري چې د ځان او د کورنۍ د ژوند کچه د

سلامتیا او سوکالی، خوږو، کور، روغتيايي څارنو او ټولنيزو اړينو خدمتونو له پلوه تامين کړي او همدارنگه حق لري چې د وزگار تيا، ناروغی، معلولیت، کونډیتوب، زړښت او په ټولو هغه مواردو چې د انسان له ارادې بهر دي، د ژوند معیشت تامين نه شي کړای، باید د پتمن ژوند له شرایطو برخمن شي.

دوه) ب: میندې او ماشومان د ځانگړې پاملرنې او مرستې مستحق دي. ټول ماشومان که د نکاح په واسطه او یا بې نکاح پیدا شوي وي د مساوي ټولنيز خونديتوب حق لري.

شپږویشتمه ماده

یو) الف: هر څوک د ښوونې، روزنې حق لري، ښوونه، روزنه باید لږ تر لږه په لومړنیو او اساسي زده کړو کې وړیا وي. لومړنۍ زده کړې باید اجباري وي، تخنیکي او مسلکي زده کړې باید عمومیت ومومي او لوړې زده کړې باید د ټولو پر مخ د استعداد او لیاقت پر اساس خلاصې وي.

دوه) ب: ښوونه او روزنه باید د انساني شخصیت او بشپړې ودې او بشري حقونو او اساسي آزادیو ته د احترام د زیاتوالي په اوري سوق شي. ښوونه، روزنه باید د ټولو ملتونو، نژادونو او دیني ډلو په منځ کې تفاهم، زغم او دوستي پیاوړې کړي او د ملگرو ملتونو هڅې د سولې د ساتنې او پیاوړتیا لپاره غښتلې کړي.

درې) ج: میندې او پلرونه د لومړي توب حق لري. چې د ښوونې، روزنې هغه ډول انتخاب کړي، چې د دوي ماشومانو ته باید ورکړل شي.

اووه ویشتمه ماده

یو) الف: هر څوک حق لري په آزاده توګه د خپلې ټولنې په کولتوري فعالیتونو کې برخه واخلي. له هنرونو څخه ګټه پورته کړي او په علمي

پرمختګ کې شریک او له ګټو څخه یې برخمن شي.
دوه)ب: هر څوک د خپلو هغو معنوي او مادي ګټو د ملاتړ حق لري، چې دده په مټ له هرې علمي، فرهنگي او یا هنري تخلیق څخه رامنځته شوی وي.

اته ویشتمه ماده

هر څوک حق لري په داسې یو ټولنیز او نړیوال نظم کې ژوند وکړي، چې په دې اعلامیه کې بیان شوي او حقونه او آزادی یې په بشپړ ډول عملي شي.

نه ویشتمه ماده

یو) الف: هر څوک د هغې ټولنې په وړاندې دندې او مکلفیتونه لري، چې د هغه د آزادې ودې او بشپړ شخصیت زمینه ورته چمتو کوي.
دوه)ب: هر څوک باید د خپلو حقونو او آزادیو په عملي کولو کې یواځې د هغو محدودیتونو تابع وي، چې د قانون په بنسټ ددې لپاره تعین شوي وي، چې د نورو آزادیو او حقونو ته په مناسب ډول احترام وشي او وپېژندل شي او په یوه دیموکراتیکه ټولنه کې د اخلاقي موازینو د مقتضیاتو، عامه نظم او هوساینې مراعات وشي.
درې)ج: دغه حقونه او آزادی باید په هیڅ صورت د ملګرو ملتونو د اصولو او موضوعاتو پر خلاف عملي نه شي.

دیرشمه ماده

پدې اعلامیه کې هیڅ یوه فقره یا ماده باید داسې تعبیر نه شي، چې کوم دولت، ډلې یا شخص ته ددې حق ورکړي چې په داسې فعالیت لاس پورې کړي یا داسې کار اجرا کړي چې هدف یې، په دې اعلامیه کې د ذکر شویو حقونو او آزادیو له منځه وړل وي.

اووم خپرکی

د بشري حقونو نړيواله اسلامي اعلاميه

سريزه

د بشري حقونو نړيواله اسلامي اعلاميه په قاهره کې د اسلامي کنفرانس د تنظيم له خوا بيسټ شوې. په دې اعلاميه کې د اسلامي کنفرانس د ټولني غړي دولتونه پر الله ﷺ باندې په ايمان درلودلو سره د نړيوالو پروردگار او د کایناتو د پيدا کوونکي او د نعمتونو بښوونکي، هغه الله ﷺ چې انسان يې په غوره بڼه پيدا کړی او هغه ته يې حيثيت ورکړی دی او هغه يې د ځمکې پر مخ خپل خليفه گرځولی، هغه الله ﷺ چې د ځمکې ودانول او اصلاح يې د بشر پر غاړه اچولې او د الهی تکالیفو امانت يې د هغه پر اوږه اچولی، هغه څه چې په آسمانونو او ځمکه کې دي د هغه په واک کې يې ورکړي دي او د حضرت محمد ﷺ د رسالت په تصديق سره چې خدای پاک هغه به يوه رښتيني دين سره د هدايت لپاره راليرلی او هغه يې د نړيوالو لپاره رحمت، د غلامانو آزادوونکی د طاغوتيانو او مستکبرانو ماتوونکی گرځولی دی. هغه پيغمبر ﷺ چې د ټول بشريت تر منځ يې برابري اعلام کړه او له تقوا پرته د هيچا په بل چا باندې په اومرپتوب قائل نه دي او د خلکو تر منځ يې واټنونه او کرکې له منځه يوړې او هغه انسان چې له يوه واحد روح څخه يې پيدا کړی دی او د بې مثاله توحيد له په پام کې نيولو سره چې د اسلام جوړښت د هغه په ستنه باندې درول شوی دی، هغه عقیده چې بشريت يې دې ته راوباله چې پرته له الله ﷻ نه د بل چا عبادت ونه کړي او له خدای پاک سره شريک پيدا نه کړي او د الله ﷻ پر ځای هيڅوک د خدای پاک په نامه ونه منی،

هغه عقیده چې د بشریت د واقعي آزادۍ او د هغه د حیثیت یې ایښی او د غلامۍ څخه یې د انسان خلاصون اعلام کړی دی. او د هغه څه د تحقیق لپاره چې په اسلامي شریعت کې راغلي دي د هغه له جملې څخه د دین، ځان، پوهې، ناموس، مال، نسل او نورو امتیازاتو لکه په ټولو دريځونو او احکامو کې منځلاري او عادل ساتل. دغه شریعت معنویات او ماده سره یو ځای کړل، عقل او زړه یې سره ونښلول، د حقوقو او وجایبو تر منځ یې موازنه منځ ته راوړه او د فرد حرمت او عمومي مصلحت تر منځ یې تلفیقات رامنځ ته کړل او د اړوندو اړخونو تر منځ یې د قسط معیارونه ټینګ کړل تر څو چې نه طغیاني وي او نه زیاني. او په بشري هلو ځلو کې د خپلې ونډې د تر سره کولو په غرض چې د بشر په حقونو پورې اړه لري، هغه حقونو چې هدف یې د گټې اخیستنې او ظلم په وړاندې د یو بل ملاتړ دي او د هغه په هغه شرافتمندانه ژوند کې پر آزادۍ او حقونو تأکید چې له اسلامي شریعت سره همغږي دي پر دې باندې په باور سره هغه بشر چې په مادي علم کې ډیرو لوړو درجو ته رسیدلی دی، په پرلپسې توګه او په هر وخت کې د خپل تمدن د ساتلو په غرض یوې ایماني تکیې او له خپلو حقونو څخه د ملاتړ عامل ته ضرورت لري، سره یو لاس شي او پر دې باندې په باور سره په اسلام کې اساسي حقونه او عمومي آزادۍ د مسلمانانو د دین یو جز دی، نو هیڅوک په اصولي توګه د الهی احکامو د کلي یا جزئی متوقف کولو، تر پښو لاندې کولو او سترگو پټولو حق نه لري. هغه څه چې خدای (ج) خپلو کتابونو کې نازل کړي او خاتم النبیین یې رالپرلی او د هغه په واسطه یې رسالت پای ته رسولی دی نو د هغو مراعاتول عبادت دی او په هغو کې سستي کول او یا له هغو څخه تجاوز کول منکرات دي. هر انسان په یوازې توګه د هغو د ساتلو او اجرأ کولو

مسئولیت لري او امت په همغږه توگه په گډ تضمین کې د هغه په وړاندې مسؤل دی، له دې امله د اسلامي کنفرانس د ټولنې غړي په دې اساس د بشر اسلامي حقونه په (۲۵) مادو کې اعلاموي.

لومړۍ ماده

۱ بشر په ټولیزه توگه یوه کورنۍ ده چې د خدای ﷻ په وړاندې بنده گي او د حضرت آدم ﷺ د زویتوب نسبت دوی سره یو ځای کړي او ټول خلک د انساني شرافت په اصل او د نژاد، ژبې، جنس، دیني اعتقاد، سیاسي تړون او ټولنیز حالت له هر ډول توپیر او مسئولیت پرته یو برابر دي.

۲ د پاک خدای ﷻ ټول مخلوقات د یوې کورنۍ حیثیت لري او د خدای (ج) په وړاندې د دوی ډیر محبوب خپلو هم نوعانو ته ډیره گټه رسوونکی دی او هیڅوک پر نورو لوړتیا نه لري، خو په تقوا او بنو کارونو کې.

دوهمه ماده

۱ ژوند د خدای ﷻ نعمت دی او د ژوند کولو حق تضمین شوی دی، په ټولو افرادو او حکومتونو واجب دي چې ددغه حق ننگه وکړي. د هر ډول تیري په وړاندې د ودریږي او له شرعي جواز پرته د هیچا وژل جواز نه لري.

۲ له هغه وسیلې څخه استفاده کول منع دي چې په کلي یا جزئي توگه د بشریت د سرچینې په له منځه وړلو تمامه شي.

۳ د بشریت د ژوند د دوام ساتنه تر هغه ځایه چې پاک خدای ﷻ فرمایلي دي شرعي دنده ده.

۴ د انسان د جنازې حرمت باید وساتل شي او هغه ته بهي احترامی جواز نه لري او همدارنگه د هغه لمس جایز نه دی، خو شرعي مجوز ته، دولت د هغه د ملاتړ مسئولیت لري.

دریمه ماده

- ۱ د زور یا وسله والو لاندو د کارولو په صورت کې باید هغه څوک ونه وژل شي چې په هغه کې برخه نه لري لکه بوډاگان، ښځې او ماشومان، هر زهمي او ناروغ د درملنې حق او اسیران د خوراک، پوښاک او ټاټوبي حق لري او د وژل شوو مثله کول منع دي، باید اسیران تبادلې او د کورنۍ غړو ته یې د لیدو کتو اجازه ورکړل شي.
- ۲ د دښمنۍ له امله د ونو غوڅول، د کروندو او باغونو له منځه وړل، د دولتي ودانیو او موسسو ړنگول جواز نه لري.

څلورمه ماده

هر انسان حرمت لري او کولای شي په ژوند او یا تر مرگ وروسته خپل شهرت وساتي، دولت او ټولنه وظیفه لري چې د هغه مړی او مړستون وساتي.

پنځمه ماده

- ۱ کورنۍ د ټولنې د جوړښت بنسټ دی او واده کول د هغه د ایجاد اساس دی، نو نارینه او ښځې د واده حق لري او هیڅ هغه قید او بندیز چې د نژاد، رنگ یا قیومیت پر بنسټ وي نه شي کولای ددې حق مخه ونیسي.

- ۲ ټولنه او دولت وظیفه لري د واده په مخ کې پراته خنډونه له منځه یوسي، لارې یې آسانه کړي او د کورنۍ ملاتړ وکړي.

شپږمه ماده

- ۱ په انساني حیثیت کې ښځه او نارینه سره یو برابر دي، ښځې چې څومره دندې لري حقونه هم لري او مدني شخصیت، مستقلة مالي ذمه او د خپل نامه او نسب د ساتلو حق لري.

- ۲ د نفقې تأمین او د هغو د ساتلو مسوولیت د نارینه له دندو څخه دي.

اوومه ماده

۱ د ماشومانو د وړکتوب د وخت ساتنه، ښوونه او درملنه د مور، پلار او دولت په غاړه دي او ددې په ترڅ کې بايد د جنين او مور ساتنه وشي او د هغوي د ځانگړې څارنې په نسبت بايد هلې ځلې وشي.

۲ پلرونه او هغه څوک چې د شريعت له نظره د پلار مقام لري، د هغوی د گټو او راتلونکي په پام کې نيولو سره د روزنې د ډول د انتخاب حق د اخلاقي ارزښتونو او شرعي احکامو په رڼا کې په غاړه لري.

آتمه ماده

هر انسان د الزام له پلوه يو شرعي شخصيت لري او که چيرې دغه شخصيت له منځه ولاړ يا تر گواښ لاندې راغی، قيمتونه يې ځای نيسي.

نهمه ماده

۱ د علم طلب يوه فريظه ده او تعليم په ټولنه او دولت يو واجب امر دی، پر دولت لازمه ده چې لارې چارې او وسايل يې برابر کړي او د هغه متنوع والی هغه شان چې د ټولني مصلحت دی تر سره او تأمين کړي او انسان ته وخت ورکړي چې د اسلام د دين او د هستۍ د حقايقو په اړه پوهه تر لاسه کړي او هغه د بشريت په نښگڼه وکاروي.

۲ دا د هر انسان حق دی چې له کورنۍ، مدرسې او پوهنتون نه نيولې تر تبليغاتي دستگاوو او نورو پورې بيلا بيلې روزنيزې او څيړنيزې موسسې چې د انسان د دنياوي او ديني زده کړو په غرض کوښښ کوي، دهغه د بشپړې او متوازنې روزنې لپاره هلې ځلې وکړي او شخصيت يې وروزي، داسې چې پر خدای ﷻ باندې يې ايمان او د هغه حقونو او وظيفو ته يې احترام برابر شي.

لسمه ماده

اسلام د فطرت دين دى او د انسان د هر ډول اكراه كارول يا پر بل دين يا ايجاد باندې د دغه دين د بدلولو په غرض د انسان له فقر يا ناپوهۍ څخه گټه اخيستل جواز نه لري.

يوولسمه ماده

۱ انسان آزاد پيدا كېږي او پرته له خداى ﷻ نه هيڅوك حق نه لري چې هغه غلام او ذليل كړي او يا يې وځپي يا له هغه څخه ناسمه گټه واخلي.

۲ بنكيلاك د هغه له بيلابيلو ډولونو سره او په دې باور چې د مرييتوب ډير ناوړه ډول دى په كلکه تحريمېږي او هغه ملتونه چې له هغه څخه كړېږي حق لري له هغه څخه خلاصون ومومي او خپل برخليک په خپله وتلكي. ټول دولتونه او هيوادونه هم دنده لري له دغې ډلې سره د هر ډول بنكيلاك او اشغال د له منځه وړلو پر خلاف په مبارزو كې مرسته وكړي. ټول ملتونه هم د مستقل شخصيت د ساتلو او پر خپلو طبيعى منابعو او شتمنيو باندې د واكمنۍ حق لري.

دولسمه ماده

هر انسان له شريعت سره مطابق په خپل هيواد او يا له خپل هيواد څخه بهر د استوگنې لپاره د ټاټوبي د انتقال او انتخاب حق لري او په هغه صورت كې چې د ظلم تر فشار لاندې راځي كوم بل هيواد ته كډه كولاى شي. پر هغه هيواد چې كډوال ورځي، واجب ده چې له هغوى سره ښه چلند وكړي تر څو چې پناه وركول ورته برابر شي، په دې شرط چې د شرعې مطابق د جرم د كولو له امله كډوالۍ ته نوي اړ شوي.

ديارلسمه ماده

كار هغه حق دى چې دولت او ټولنه يې د هر هغه چا لپاره تضمين

کړي چې د هغه د سرته رسولو توان لري، او هر انسان د وړ کار د انتخاب آزادي لري. داسې چې هم دده مصلحت او هم د ټولني مصلحت تر سره شي، هر کارگر حق لري له امنيت، سلامت او نورو ټولنيزو تأميناتو څخه برخمن وي او هغه بايد داسې کار ته اړ نه شي چې د کولو توان يې نه لري، او په زور کار ته بايد اړ نه کړای شي او له هغه څخه گټه وانه خيستل شي. هغه ته بايد زيان ونه رسول شي، له توپير پرته هر بنځينه او نارينه کارگر حق لري د هغه کار په مقابل کې عادلانه مزدوري تر لاسه کړي چې سرته يې رسوي او له رخصتيو، بدلون، استحقاقي ترقيعاتو څخه د استفادې حق لري او په عين وخت کې وظيفه لري چې په خپل کار کې صادق او رينښتيني وي. که چيرې کارگرانو له گومارونکو سره اختلاف پيدا کړ دولت وظيفه لري ددغه اختلاف د حل، د ظلم د له منځه وړلو او د حق د اعادې او په عدل باندې د پابندۍ لپاره پرته له دې چې د کوم لوري په گټه فيصله وکړي.

څوارلسمه ماده

انسان حق لري له احتکار، فريب يا ځان او نورو ته له زيان رسولو پرته مشروع کار وکړي، او سود خوړل په کلکه منع دی.

پنځه لسمه ماده

۱ هر انسان له شرعي لارو څخه د مالک کيدلو حق لري او کولای شي د مالکيت له حق څخه په هغه ډول برخمن شي چې خپل ځان يا نورو او ټولني ته زيان ونه رسوي، نه شو کولای له چا څخه مالکيت واخلو، که د عمومي گټو د ساتلو ضرورت وي، نو بيا بايد په مقابل کې فوري او عادلانه غرامت ورکړل شي.

۲ د مالونو مصادرې او د هغو ضبطول منع دي، خو له شرعي احکامو سره سم.

شپاړسمه ماده

هر انسان حق لري د خپلو عملي، ادبي، هنري يا تکنالوژيکي برياوو څخه گټه تر لاسه کړي او حق لري د تر لاسه شوو ادبي او مالي گټو ساتنه وکړي، په دې شرط چې هغه بريا (اثر) د شريعت د احکامو مخالف نه وي.

اوولسمه ماده

۱ هر انسان حق لري په داسې چاپيريال کې ژوند وکړي چې له مفاسدو او اخلاقي ناروغيو څخه پاک وي داسې چې وکړای شي خپل ځان له معنوي پلوه ډاډه کړي، ټولنه او دولت وظيفه لري چې دغه حق ورته برابر کړي.

۲ دولت او ټولنه وظيفه لري د موجودو امکاناتو پر بنسټ د ضرورت وړ عمومي مرکزونو د ايجاد له لارې د هر انسان لپاره روغتيايي او ټولنيز خدمتونه تأمین او برابر کړي.

۳ دولت مکلف دی د هر انسان په شرفتمندانه ژوند کې چې وکړای شي د هغه له لارې خپل او د خپلې کورنۍ اړتياوې پوره کړي لکه خوراک، ټاټوبی، معارف، درملنه او نور اساسي ضرورتونه تضمین کړي.

اتلسمه ماده

۱ هر انسان حق لري چې د خپل ځان، دين، کورنۍ، ناموس او مال په اړه په آرامۍ ژوند وکړي.

۲ هر انسان حق لري چې د خپل ځانگړي ژوند (په ټاټوبې، کورنۍ، مال او اړيکو) کې آزادي ولري او د هغه د حيثيت د ټيټولو لپاره د هغه په وړاندې جاسوسي او څارنه جواز نه لري او بايد په دې برخو کې د هر ډول زورورو د لاسوهنې په وړاندې د هغه ملاتړ وشي.

۳ ټاټوبی په هر حالت کې حرمت لري او بايد د هغه د اوسيدونکو له

اجازې پرته په غير مشروع ډول وړ داخل نه شو او هم هغه بايد ويجاړ او مصادره نه شي او اوسيدونکي يې ترينه ونه شړل شي.

نوولسمه ماده

۱ خلک د شرعې په وړاندې يو برابر دي، پدې کار کې حاکم او محکوم هم له يو بل سره برابر دي.

۲ محکمې ته مراجعه او پناه وړل هغه حق دی چې د ټولو لپاره تضمین شوی دی.

۳- مسؤلیت په اصل کې شخصي دی.

۴ هيڅ جرم او يا مجازات د شريعت له احکامو پرته نشته.

۵ تورن تر هغه وخته بې گناه بلل کيږي، چې محکوميت يې د عادلانه محاکمې په وسيله نه وي تثبيت شوی.

شلمه ماده

له شرعي غوښتنې پرته د هر انسان نيول، د هغه د آزادۍ محدودول يا تبعيدول يا مجازات جواز نه لري او بايد هغه ته بدني يا روحي رېږونه ورنه کړل شي. او د انساني حيثيت پر خلاف ورسره له سپکاوي او سخت چلند بايد ونه شي. همدارنگه په زور د روغتيايي يا علمي آزمايښتونو لپاره اجبار پر هر فرد باندې جواز نه لري، خو که هغه رضایت ولري او په دې شرط چې د هغه سلامتي او ژوند په خطر کې ونه لويږي. همدارنگه د هغو استثنايي قوانينو تدوين چې اجرايه قوې ته دغه شان اجازه ورکړې هم جواز نه لري.

يوويشتمه ماده

يرغمل نيول په هره بڼه او د هر هدف لپاره چې وي منع دي.

دوه ويشتمه ماده

۱ هر انسان حق لري خپل نظر په هره بڼه چې له شرعي اصولو سره

مخالف نه وي، په آزاده توگه بيان كړي.

۲ هر انسان حق لري د اسلامي شريعت د ضوابطو پر بنسټ د خير او له منكر څخه د منعې لپاره دعوت وكړي.

۳ تبليغات د ټولنې لپاره يو حياتي ضرورت دی، له هغه څخه ناوړه استفاده او ناوړه استعمال يې او د انبياوو په كرامت او مقدساتو باندې حمله او يا د هغه څه كارول چې په ارزښتونو كې د اخلال سبب شي ياد ټولنې تر منع گډوډي يا اعتقاد ته د زيان رسولو يا سره د پاشلو سبب شي، منع دي.

۴ د قومي يا مذهبي احساساتو را پارول او يا هر هغه څه چې د هر ډول توكميز توپير د راپارولو سبب شي جواز نه لري.

دروېشتمه ماده

۱ ولايت هغه امانت دی چې استبداد يا له هغه څخه ناوړه استفاده په غوڅه توگه منع دي ځكه چې اساسي حقونه له دې لارې تضمينېږي.

۲ هر انسان حق لري د خپل هېواد د عمومي چارو په اداره كې په مستقيمې يا غير مستقيمې توگه گډون وكړي. همدارنگه هغه كولاى شي د شرعت د احكامو مطابق عمومي څوكۍ تر لاسه كړي.

څلورويشتمه ماده

په دې سند كې ټول حقوق او آزادۍ د اسلامي شريعت له احكامو سره د مطابقت شرط لري.

پنځه ويشتمه ماده

اسلامي شريعت ددې اعلاميې د هرې مادې د بدلون يا توضيح لپاره يوازېنۍ مرجع ده.

ضمایم

لومړی ضمیمه

اوله ضمیمه: د نړیوالو سازمانونو اختصاري عناوین

گڼه	اختصاري علايم	د سازمان کامل نوم په انگلسی ژبه	د سازمان کامل نوم په پښتو ژبه
۱	ACS	Association Of Caribbean States	د کارائب هیوادونو ټولنه
۲	ADB	Asian Development Bank	د اسیا پرمختیایی بانک
۳	ADF	African Development Bank	د افریقا پرمختیایی بانک
۴	AL	Arab League	د عربو اتحادیه
۵	APEC	Asia – Pacific Economic Cooperation	د اسیا او اقیانوسیی اقتصادي سازمان
۶	ASA	Association Of South East Asia	د جنوب ختیځی اسیا ټولنه
۷	ASEAN	Association Of South – East Asian Nations	د جنوب ختیځی اسیا هیوادونو ټولنه
۸	AU	African Union	د افریقا اتحادیه
۹	CACO	Central Asian Cooperation Organization	د مرکزی اسیا د همکارۍ سازمان
۱۰	CHR	Commission On Human Rights (OF UN)	د ملگرو ملتونو سازمان د بشر حقوقو کمیسیون

گڼه	اختصاري علايم	د سازمان کامل نوم په انگلسی ژبه	د سازمان کامل نوم په پښتو ژبه
۱۱	CMO	Caribbean Meteorological Organization	د کارائب هوا پيژندنې سازمان
۱۲	PCA	Permanent Court Of Arbitration	د حکمیت دايمي محکمه
۱۳	CTBT	Comprehensive Test Ban Treaty	د هستوي اسلحي امتحان د منع معاهده
۱۴	CTBTO	CTBT Organization	سي تی بی تی سازمان
۱۵	EBU	European Broadcasting Union	د اروپا راډيويي اتحاديه
۱۶	ECO	Economic Cooperation Organization	د اقتصادي مرستو سازمان
۱۷	ECOSOC	Economic and Social Council	اقتصادي او ټولنيزه شورا
۱۸	FAO	Food and Agricultural Organization	د ملگرو ملتونو د خوراک او کرنی سازمان
۱۹	GATT	General Agreement on Tariffs and Trade	د تجارت او تعرفی عمومي موافقت نامه
۲۰	IAEA	International Atomic Energy Agency	د نړيوالی اتومي انرژي آژانس
۲۱	IATA	International Air Transport Association	د هوايي حمل او نقل نړيواله ټولنه

گڼه	اختصاري علايم	د سازمان كامل نوم په انگلسي ژبه	د سازمان كامل نوم په پښتو ژبه
۲۲	IBE	International Bureau Of Education	د پوهنې نړيواله اداره
۲۳	IBRD	International Bank For Reconstruction And Development	د پراختيا او بيا رغونې نړيوال بانک
۲۴	ICAO	International Civil Aviation Organization	د ملکی هوا نوردی نړيوال سازمان
۲۵	ICJ	International Court Of Justice	د عدالت نړيواله محکمه
۲۶	ICPC	International Criminal Police Commission	د جنایې پوليسو نړيوال کمیسیون
۲۷	ICRC	International Committee of the Red Cross	د سرې میاشتې نړيواله کمیټه
۲۸	ICSID	International Centre For Settlement of Investment Dispute	د پانگې اچونې منازعاتو حل او فصل نړيوال مرکز
۲۹	IDA	International Development Association	د پراختيا نړيواله ټولنه
۳۰	IESCO	Islamic Educational, Scientific And Cultural Organization	د اسلامي زده کړو علمي او فرهنگي سازمان

ګڼه	اختصاري علايم	د سازمان کامل نوم په انگلسی ژبه	د سازمان کامل نوم په پښتو ژبه
۳۱	ILO	International Labor Organization	د کار نړيوال سازمان
۳۲	IMF	International Monetary Fund	د پیسو نړيوال صندوق
۳۳	IMO	International Maritime Organization	بحری نړيوال سازمان
۳۴	IMSO	International Mobile Satellite Organization	د ستیلايټ او مخابراتو نړيوال سازمان
۳۵	INGO	International Non – Governmental Organization	غیر دولتی نړيوال سازمان
۳۶	INSTRAW	United Nation International Research and Training Institute of Women	د ملگرو ملتونو د ښځو لپاره د زده کړو او څیړنو نړيوال انستیتوت
۳۷	IOM	International Organization Migration	د مهاجرت نړيوال سازمان
۳۸	IPU	Inter-Parliamentary Union	بین الپارلمانی اتحادیه
۳۹	ISO	International Organization for Standardisation	سټنډرډ نړيوال سازمان

گنجه	اختصاري علايم	د سازمان کامل نوم په انگلسی ژبه	د سازمان کامل نوم په پښتو ژبه
۴۰	ITU	International Telecommunications Union	د مخابراتو نړيواله اتحاديه
۴۱	MFN	Most Favored Nation	اصل دولت های کاملاً در خور توجه
۴۲	NAM	Non Aligned Movement	جنبش غير متعهد
۴۳	NATO	North Atlantic Treaty Organization	د ناټو سازمان
۴۳	OAPEC	Organization Of Arab Petroleum Exporting Countries	د پترولو د صادرونکو هيوادونو سازمان
۴۴	OAS	Organization Of American States	د آمريکايي هيوادونو سازمان
۴۵	OECD	Organization For Economic Cooperation and Development	د اقتصادي همکاري او پراختيا سازمان
۴۶	OECS	Organization Of Eastern Caribbean States	د ختيځ کارائيب هيوادونو سازمان
۴۷	OIC	Organization Of Islamic Countries	د اسلامي هيوادونو سازمان

ګڼه	اختصاري علايم	د سازمان کامل نوم په انگلسی ژبه	د سازمان کامل نوم په پښتو ژبه
۴۸	OPEC	Organization of the Petroleum Exporting Countries	د نفتو صادرونکو هیوادونو سازمان
۴۹	SAARC	South Asia Association For Regional Cooperation	د جنوبی اسیا د منطقوی همکاریو سازمان
۵۰	SAFTA	South Asia Free Trade Area	د جنوبی اسیا د ازاد تجارت منطقه
۵۱	SAPTA	SAARC Preferential Trading Arrangement	د سارک تجارت امتیازی مقررات
۵۲	TDB	Telecommunication Development Bureau	د مخابراتو د پراختیا دفتر (اداره)
۵۳	UAE	United Arab Emirates	عربی متحده امارات
۵۴	UK	United Kingdom	انگلستان
۵۵	UN	United Nation	ملگری ملتونه
۵۶	UNCED	United Nation Conference on Environment and Development	د ملگرو ملتونو د محیط زیست او پراختیا کنفرانس

گڼه	اختصاري علايم	د سازمان کامل نوم په انگلسی ژبه	د سازمان کامل نوم په پښتو ژبه
۵۷	UNDCP	United Nation International Drug Control Program	د ملگرو ملتونو د نشه یی توگو د کنترول پروگرام
۵۸	UNDP	United Nations Development Program	د ملگرو ملتونو پرمختیایي پروگرام
۵۹	UNESCO	United Nations Educational Scientific and Cultural Organization	د ملگرو ملتونو تعلیمي، علمي، او فرهنگي سازمان
۶۰	UNFPA	United Nations Fund for Population Activities	د ملگرو ملتونو د ټولنې صندوق
۶۱	UNFPA	United Nations Fund for Population Activities	د ملگرو ملتونو د ټولنې صندوق
۶۲	UNFPA	United Nations Fund for Population Activities	د ملگرو ملتونو د ټولنې صندوق
۶۳	UNIDO	United Nations Industrial Development Organization	د ملگرو ملتونو د صنعتي پراختیا سازمان

گڼه	اختصاري علايم	د سازمان کامل نوم په انگلسی ژبه	د سازمان کامل نوم په پښتو ژبه
۶۴	UNIFEM	United Nations Development Fund for Women	د ښځو لپاره د ملگرو ملتونو پرمختيايي صندوق
۶۵	UNO	United Nations Organization	د ملگرو ملتونو سازمان
۶۶	UNU	United Nations University	د ملگرو ملتونو پوهنتون
۶۷	UNV	United Nations Volunteers	د ملگرو ملتونو د داوطلبانو سازمان
۶۸	UPU	Universal Postal Union	د پست نړيواله اتحاديه
۶۹	Us	United States	د امريكا متحده ايالات
۷۰	WEU	Western European Union	د لوديځې اروپا اتحاديه
۷۱	WHO	World Health Organization	د روغتيا نړيوال سازمان
۷۲	WIPO	World Intellectual Property Organization	د معنوي ملكيتونو نړيوال سازمان
۷۳	WMO	World Meteorological Organization	د هوا پيژندنې نړيوال سازمان
۷۴	WTO	World Trade Organization	د تجارت نړيوال سازمان

دویمه ضمیمه

د افغانستان د اسلامی جمهوریت غړیتوب په نړیوالو سازمانونو کې

گڼه	د نړیوال سازمان نوم	د تاسیس نیټه	مقرر (ځای)	د افغانستان د غړیتوب نیټه	ملاحظات
۱	د ملگرو ملتونو سازمان	۱۹۴۵ م ۱۹ نومبر	نیویارک	۱۹۴۶ م ۱۹ نومبر	
۲	د ملکي هوا نوردۍ نړیوال سازمان	۱۹۴۷ م ۴ اپریل	کاناډا مونتریا	۲۰۱۰ م ۱۷ اکتوبر	
۳	نړیوال دریا نوردی سازمان	۱۹۵۹ م جنوري	لندن		غړیتوب نه لري
۴	نړیواله پستي اتحادیه	۱۸۷۸ م ۹ اکتوبر	سوېس - برن	۱۹۲۸ م	
۵	د مخابراتو نړیواله اتحادیه	۱۸۶۵ م ۱۷ مې	جینوا	۱۹۲۸ اپریل	
۶	د کار نړیوال سازمان	۱۹۱۹ م ۱۱ اپریل	جینوا	۱۹۳۴ م ۲۸ سپتمبر	
۷	د ملگرو ملتونو د کرنې او غذايي موادو سازمان	۱۹۴۵ م ۱۶ اکتوبر	روم	۱۹۴۹ م ۱ ډسمبر	
۸	د کرنیزې پراختیا نړیوال صندوق	۱۹۷۷ م ۳۰ نوومبر	روم	۱۹۷۸ م ۳۱ ډسمبر	
۹	د روغتیا نړیوال سازمان	۱۹۴۸ م ۷ اپریل	جینوا	غړیتوب لري	
۱۰	د ترمیم او پراختیا نړیوال بانک	۱۹۴۶ م	واشنگتن	۱۹۵۵ م ۱۴ جولای	

گڼه	د نړيوال سازمان نوم	د تاسيس نيټه	مقر (ځای)	د افغانستان د غړيتوب نيټه	ملاحظات
۱۱	د پراختيا نړيواله موسسه	۱۹۶۰ ۲۴ ډسمبر	واشنگټن	۱۹۵۵ ۱۴ جولای	
۱۲	نړيواله مالي موسسه	۱۹۵۶ ۲۰ جولای	واشنگټن	غړيتوب لري	
۱۳	د پانگې اچونې د اختلافاتو د حل نړيوال مرکز	۱۹۶۶	واشنگټن	۱۹۶۸ ۲۵ جون	
۱۴	د پيسو نړيوال صندوق	۱۹۴۵ ۲۷ ډسمبر	واشنگټن	۱۹۵۵ ۱۹ جولای	
۱۵	د نړيوال تجارت سازمان	۱۹۵۵	جينوا	غړيتوب نه لري	
۱۶	د ملگرو ملتونو تعليمي، علمي، او فرهنگي سازمان	۱۹۴۶ ۴ نوومبر	پاریس	۱۹۴۸ ۴ مې	
۱۷	د اتمي انرژۍ نړيوال آژانس	۱۹۵۷ ۲۹ جولای	ويانا	۱۹۵۷	
۱۸	د هوا پيژندنې نړيوال سازمان	۱۸۷۸	جينوا	۱۹۵۶ ۱۱ سپتمبر	
۱۹	د معنوي مالکيت نړيوال سازمان	۱۹۷۰ ۲۶ اپريل	جينوا	۲۰۰۵	
۲۰	د (ايکو) د اقتصادي همکاريو سازمان	۱۹۶۴	استانبول	۱۹۹۳ نوومبر	
۲۱	سارک(د جنوبي آسيا منطقي همکاريو سازمان)	۱۹۸۵ ۸ ډسمبر		۲۰۰۵ ۱۳ نوومبر	

ضمایم ۱۰۹

گڼه	د نړیوال سازمان نوم	د تاسیس نیټه	مقرر (ځای)	د افغانستان د غړیتوب نیټه	ملاحظات
۲۲	د پلان کولمبو سازمان	۱۹۵۰ جنوري	کولمبو	۱۹۶۳	
۲۳	د شانگهای همکارۍ سازمان	۱۹۹۶ اپریل	شانگهای	۲۰۱۲	د ناظر غړي په توگه
۲۴	د اسلامي کنفرانس سازمان	۱۹۶۹ سپتمبر	رباط	۱۹۶۹	

اخٹلیکونه

- ۱- د م.م اطلاعاتي مرکز. (۱۳۸۰). م.م منشور، ۱۶ فصل، متفرقه مواد، ۱۰۲ ماده، کابل: د بشر د حقونو خپلواک کمیسیون.
- ۲- منشور سازمان ملل متحد.
- ۳- محمد غفوري. (۱۳۸۶) سازمان های بین المللي، تهران: دانشگاه روابط بین المللي.
- ۴- میثاق صندوق بین المللي پول.
- ۵- تقی زاده انصاري، مصطفی، (۱۳۸۰)، حقوق سازمان های بین المللي، جلد اول، تهران. نشر قومس.
- ۶- صفي الله ناصري، د ملگرو ملتونو منشور، نړیوال سندونه، (۱۳۹۵).
- ۷- قائم مقام فرهنگي، سيد عبدالمجيد. (۱۳۷۹). حقوق بین المللي و سازمان های بین المللي، تهران: دانشگاه تهران.
- ۸- عقيل پور کيوان، ژباړن: لاهورخان منگل، سياست پوهنه/ د سياست له علم سره آشنایي، (۱۳۹۵).
- ۹- گنجي، منوچهر. (۱۳۵۲). سازمان ملل در تيوري، تهران:
- ۱۰- د بشري حقونو نړیواله اعلامیه، د ۱۹۴۸ ز کال د دسمبر د لسمې مصوب.
- ۱۱- د بشري حقونو نړیواله اسلامي اعلامیه.
- ۱۲- منصفی، ابوقاسم. (۱۳۵۸) سازمانهاي بين المللي، تهران: انتشارات دانشگاه علوم اجتماعي.
- ۱۳- احمدیان، فاطمه؛ حقوق بین ملل عمومي و سازمان های بین المللي؛ تهران؛ ناشرپوران پژوهش(۱۳۸۶).

۱۴- WWW.UNITEDNATIONS.COM.

۱۵- WWW.UN.COM.

۱۶-<http://www.un-instraw.org/en/instraw/exec-board/۲.html>.

